

אדם ואמיונו

אדם קנאי לאמיתו, כדברי ימי האנושות אלה הם האנשים הגדולים, כדברי ימי ישראל לרכבות נפלו על קידוש השם, כלומר - קידוש אמינם, אמונתם.

בימינו האנשים בקיבוץ מכסים להגשים כחיי יום-יום אה אמיתם שהיא אחת הדרכים להגשמה האמת של תנועת הפועלים בעולם ובמיוחד בתנועת הפועלים העברית, הארצי-ישראלית.

האמו הקיבוצית מתגשמת בארץ בנקודות המוקד של חלוציות העם והמדינה, כלומר, היא מקפלת בתוכה הגשמתו האידיאליים של הליכה לחקלאות, הרחבה ופיתוח של ההתיישבות בכל אזורי הארץ, ישובי משלטים וכו'. אמנם, הגיעו ימי גדולות לנו, לישוב ולציונות עם קום המדינה ונדמה, כאילו ננסים אנו לעומת המשימה והממדים אף כי לזה הרי נשאנו אה נפשנו ולכנו הגה וחלם לימים כאלה. עוד לא מצאנו אה השכיל האמיתי לשתוף ימי החולין של חבלי ההגשמה יום-יום עם שמחת המעשה הנאה ועולה טביכנו עם קבוץ הגלוינו וכבוש רחבי הארץ.

לעומת זה מאפיל ריב המפלגות וסערת הרוחות על הכיון היצירה, עולה עליו וכובש את הלבבות.

אכל ינטה נא האיש, החכר שלנו לחתבורד לרגע קס וישאל אה עצמו - מה קודם למה כחיינו. אה כל כוח עבודתו, מרצו, כשרונו הוא פוסר למשק המשותף, בנינו ופיתוחו, מקיים את משפחתו, מגדל ומחנך ילדיו כחיים המשותפים במשק הקיבוצי - וישורה את אמת חיינו זאת לאיש מפלגה פועל עירוני, פקיד וכד' שהוא נאמן מאד, מדריך, מסביר, פעיל בכחירות, עושה ככל שענה הפנאו לטובת המפלגה. מבחינה פוליטית הרי איש המפלגה הלזה הוא הנחו האקטיב, אותו עירו-ני עדיף למפלגה, ואני אינני מדלדל בו כל עיקר. יש מלחמה דעות, מלחמה פוליטית שהתבכרה עם קום המדינה.

האם לאדם שלנו ואמיתו הקיבוצית יש איזו שייכות בלתי אמצעית לאונו איש מפלגה? ה"קיבוצניק" הוא לא זמיר האקטיב של המפלגה ואפילו אם יש כמצע המפלגה איזה סעיף על התישבות קבוצית ומושבת.

אין זיקה האדם לקיבוץ, למשקו (כל עוד איננו מתכחש לתוכן חיים אלו ולחבריו אתם עשה כמשותף בנדה דרך הגונה) - עומדה כסווירה לזיקתו המפלגתית תהיה איזו שתהיה.

ובכן מהו בעצם הקיבוץ המאוחד? כלומר, מה אמרנו עם ראשית כואנו אליו ומה הוא אמר לנו: חנור והכשרת האדם להגשמה עצמית כמולדת, בחקלאות, בהתישבות ולחיי קיבוץ. השלבים הם מהשורש אל הגדע; בקיבוץ יגשים האדם את אמת חיינו יום יום את אמתו הסוציא-לית, אבל הנורחמהפסס, אינו כלול במסגרת. לא גרסנו קולקטיביות רעיונית ועל אחת כמה לא חינוך מפלגתי כיסוד.

חינוך מפלגתי? הרי זוהי מיטת סדום עבור איש הקיבוץ המאוחד. באמנים עלי כל חברי הקה"מ בציונותם החלוצית, באהבתם לישראל ולמולדת ולכל אחת עקרונות החיים שהמורים להגשמה עצמית בתנועת הפועלים העברית חרתו על דגלנו.

קרה כנען ולאחר נען מה שקרה, אנשי האקטיב במפלגה עשו את מעולתם הפוליטית כמרץ וככשרון. האם זה שינה בכת אחת את יסוד חיינו של החבר איש הקיבוץ המאוחד?

מרות המפלגה לגבי איש המשק הקיבוצי לשם חיים יסודות חיינו?

דב קמינסקי

גבעת-החיים

יום ו' י"ג באלול תשי"א יומן המשק מס' 429 14 בספטמבר 1951

באסיפת הקיבוץ

באסיפת המשק האחרונה מסר אריה על ההודעה שנמסרה לו ע"י שמעון, יקסל ואריה ש. שלמיה החליטו החברים, שעזבו את הקיבוץ המאוחד, לפלג את החברה ובהמשך לכך בחרו הפורשים מוסדות נפרדים משלהם, כגון - מזכיר, מזכירות, ועדות וכו'. האסיפה שהייתה רבת משתתפים דנה במצב שנתהוה עם החלטות הסיכום והייתה מאוחדת בדעתה ללא יוצא מן הכלל שעל החברה לאזור את כוחה ולמתוח את מלוא יכולתה כדי להתגבר על הסכנות האורבות למפעל חיים של החברה. על אף ההודעות שנמסרו ע"י נציגי הפורשים מן הקיבוץ המאוחד, שיסמרו על יחסי חברים ולא יתנו את ידם להפיכת החיים היחסיים לגיהנום, לא נרחעו מלפרסם ואף להדביק על קירות החדר-האוכל גילוי דעה, שעורר שאט נפש של כלל הציבור לחוכנו המסולף ולסגנונו הפרוע. הוכח מחדש מהו המדרון שבו הציבו את רגליהם חברים טובים ושלמים עם הזדהותם עם הפילוג בקבוצה.

בדברי החברים - גרן, אריה, בן-אהרן וזשואליק ניתן סיכום לפרשה עד עתה וצויינו א. המשק והחברה כגבעת-חיים כחלק מכלל הקבוצה אינם ניתנים להפרדה. אין סיכויים ונבדלות בין המשק והחברה הייצורית והחברים הסוענים לפילוג החברה יודעים כי נכון שבין הם קובעים גם את גורל המשק לפילוג ולסכנת חורבן. ב. לא הייתה מלכו וכן אין כיום כל הצדקה לריסוקה של החברה בגבעת-חיים, שעמדה במשך למעלה מ-20 שנה בכל סגרות הימים תוך ויכוחים אידאיים וחברתיים תקשורים בדרכו של הקבוצה ובדרכה של תנועת הפועלים בארץ ויכלה להם. פילוג החברה והמשק אינם תוצאה של הנאי המקום ויחסי החברים במקום, אלא נכפו ע"י הרפתקא חסרת אחריות ציונית ופועלית מבחוז, ג. החברה בגבעת-חיים חסא א ה ת ז א ה י ד ח ומחוחה במלוא זקימות הקומה לכל פועל ללא הבדל שייכותו המפלגתית בתחום היסודות של הציונות הסוציאליסטית ואולם היא לא תוכל לשאת את חלוקת המשק והחברה בין שני קבוצים ארציים, הפורשים יודעים את האמת הפשוטה הזאת בדיוק כמונו ואם הם לכאורה מורדים בה הרי זה רק לצורכי עיוסול דעה הציבורי וכתכטיס בדרכם לעקור גם את המשק הזה מן התנועה הקבוצית שיצרה ובנחה אותו. ד. האסיפה קוראת מחדש לכל החברים ללא יוצא מן הכלל שעלו על דרך הפילוג והתור-בן בחלקם בלא יודעים - לחזור בהם מדרכם ולשוב ולחת את ידם, לבם וגופם כאשר נתנו בעבר להמשך היצירה המשותפת. ה. עם זאת נאלצת החברה, כל עוד לא חזרו בהם החברים מהחלטתם, להפריד מעל גוף החברה בגבעת-חיים, לחסיק את מסקנותיה לאלתר ובאופן החלטי. רצון החברה ודרכה באים לידי ביטוי ע"י החלטות אסיפתה בצורה גדיספיקטית המקובלת ולא יוכל חבר למלא שליחות מטעם החברה הזאת בענייני פנים וחץ מבלי שיעמוד לפרוחה. החברים שנבחרו למילוי תפקידים מרכזיים ומירקן מעליהם את מרות הכלל מן הדין היה שיגישו מצונם את התפטרותם לאותו הציבור שעל ידו נבחרו ושאת שליחותו הם משרבים לקיים.

כחחאם לכך החליטה האסיפה למלא את מקומם של החברים הפורשים בכל מוסדות המשק ובחנה בועדת מינויים, שעליה להביא לפני האסיפה תבאה הצעות ממלאים. האסיפה הביעה את רצונה שתקוצר הדרך ויימנעו סבל ועינויים חדישים חסרי חכלית ומצח הרוב המכריע של החברה ודאי ייעשה כל מאמץ אפשרי על מנת שמוק עצוב וחמור זה יבוא לסיומו בהקדם האפשרי. זהו לפחות האינטרס המשותף האחרון של כולם. לוועדה המינויים נבחרו החברים גרן, אשר מאיר, דות בן-שלום, חיים ממלוק, יהושע ד. יואל קצין, מלק, אסתר זידמן ובן-אהרן. הועדה נכנסה מיד לעבודה.

ה ש ב ו ע...

ודאי ייחרח בזכרון ציבורנו כי השבוע הוצאה דיבתה של גבעת-חיים לרעה. מאז קיומה של החברה ומשקה טרם קרה כדבר הזה. לא הספיקה לחברים הנבוכים תורתם שבעל-פה וחוציאו תורה שבכתב והפיצה בריבים בפנים ובחוץ. התגובה הבלתי אמצעית של רוב בנין ומנין של החברים - בתוכם גם "חברייהם" של הסופרים - שדחתה בהחל-טיות את נסיון ההשמצה והיריקה לתוך הבאר, כי היתה הרגשה שתועבה נעשתה בגבעת-חיים לא ייסלה לחברים שמה קל בעיניהם כבודה של גבעת-חיים. לא נלך בדרכם ולא נפתח כרצונם של בעלי העטים "בהשמצה שכנגד". הרוב הגדול של החברה, כך אנו בטוחים, מחוסן נגד צורות הסברה מעין אלו, שהיינו עדים אנוסים להן. יש להצטער שמכל התכרזות על חברות טובה, יחסים הומניים וכו' לא נשארו אלא פסוק ניד מלזכרונות בשנאת הינם. היצרים הם מורה דרך רע בעה מצוקה וסכנה. אנו מקוים שציבורנו ימשיך לשלוט ברוחו ולא יתן יד להתגרות הבלתי פוסקת ש"העלונים" התכונו לה.

חברים, חייבים להמשיך באורח החיים החקין - לעבוד, לבנות, להעמיק את קשרי האהבה והחברות ולא להתעייף מלקרוא לכל החברים אשר הוטעו מאז החתמת הרמ"ה: סורו לכם מדרך הפילוג. שובו לביתכם שבנייתם לתפארת. לא תהיה בגבעת-חיים כת בעלה זכויות עדיפות, מה תהיה כמו בקבר חברה אחת אשר תחאמץ לנהל את ענייניה לפי מיטב כוחה הקולקטיבי ובמרוחו של הקולקטיב - כחלק בלתי נפרד של כלל הקיבוץ המאוחד.

כולם מבינים עתה את הוצאות ההפרכה בין משק וחברה ויש לפחות לברך ש"התורה שבכתב" גילתה מה שהמט באמינות ליתם להכחיש - כי אין קיום למשק קיבוצי שאי-ננו אחיד במטרותיו ובמטרותיו. אמיליו "יומן המשק" (החלו בדרישת הכרה לחברה נפרדת ועתה מביעים על משק גבעת-חיים את חו "החוד" הקיבוצים וליומנם קראו יומן המשק בה' הידיעה) הורה כי "מרבן לכל בית כי קיום של שתי חברות יריבוח במשק קיבוצי אחד אינו יכול להיות תוסעה של קבר, אין זו אלא תחנת מעבר לעתיד איתן יותר". עתיד איתן של פילוג נחלוקה - את דעת עדיין לא מגלים - אולם חזקה על אלה שבו את דגלם על מדרון המרישה וההתפרדות נגד החברה שלא יירחעו גם מן המסקנה המוכרחה של צדק.

הזבתם הקדושה וכן ענין החיים הוא לכל החברים להיאבק על נפשו של כל חבר ללא סייג. להסביר השכם והערב לחברים הטועים והנבוכים ברוח הפילוג לחזור בהם ולשפור מכל משמר על אחדות החברה והמשק במסגרת אותה התנועה שבגותה אלה ושאלנו כולנו בנינו אותה.

"מבצע התהו" שהתחממה החלה בו טרם נסתיים ועוד צפויים לחברה ולמשק יסורים וקרבת חסרי הכליה. נישא ימי מבחן חמורים אלה ברוח איתנה וטובה. הגבעה לא תפול. דגלו של הקיבוץ המאוחד וערכיו ימשיך להתנוסס בראשו של המפעל החלוצי פועלי הגאה.

לא העלינו על הדעת שיבוא יום ונתיה צריכים להסביר בתוכנו מהם התנאים ההכרחיים לקיומנו כמשק וכחברה קיבוצית.

האפשרות להיות בחברה שבה הרכוש ואמצעי הייצור הם קניין הכלל והנאי החיים של המרט אינם נקבעים לפי עבודתו הוא דוקא, אלא החברה הוחתה לקרוא טיפוס הצור לפי הצורך של כל אחד - אפשרות לקיים חברה כזאת מרחנית בקיום אחדותה ושלמותה. הקבוצה בארץ שנוסדה לפני 40 שנה ואח"כ התפתחה ליישוב הקיבוצי הגדול איננה המצאה או צורך מקרי של שטחי פעולה. היא מיוסדת על אחדות אורגנית של המשק והחברה ושניהם יחד מהוים את הקופונת. הקיבוץ ממלא, איפוא, פונקציות משקיות וחברתיות גם יחד ורק בכך אחרותם ושלובם זה בזה הוא מסוגל להתקיים.

חברה שתופל בה החשבון האישי הפרטי, שועדות ופוסדות מנהלים את ענייניו היום-יומיים של החבר ומחליטים בהם, שהדאגה והחינוך לילד נמסרים לכלל, חברה שאין בה אמיליו החומיים ברורים המבדילים בין משק וחברה והמשק עצמו (היות והוא משותף וקניינו של הכלל) - הנהלתו והעבודה בו אף הם חלק של חיי החברה ואף יותר מזה - הם יסוד להם. חברה שנקרבות בה אתריה וערבות תודית - מסוגלה לקיים את המשק המשותף, לבנותו ולהאריך יכולתו רק משהיא שלמה ושוררים בתוכה יחסים של אמון ואקלים חברתי המסייע לכך ועוד, הקיבוץ הנהו צורת חיים שתאנשים חיים בו ללא כפייה אלא מרצונם החופשי. האם יתכן נמון ליבון שהחברים באו לקיבוץ משום שהימשו יתרונות כלכליים ובטחון סוציאלי ותה לא, או שמא ישנה אמת בדבר שחיי הקיבוץ הנם א י ד י א ל ח כ ד ת ו ק ו ת האמת - גם כשאיננו מוצאים עדיין את

מלוא הכיסוף בחיי הקצונה וישנן סטיות וביקורת - יפוצו אמונתנו שיחסינו ההדדי
יהיו יותר קיימים ושהאדם בתוכנו יהיה חופשי יותר מאשר בכל צורת חיים אחרת.
כל זה אפשרי כשהחברה שלמה ומאוחדת. הקיבוץ הוא, איפוא, בניין אחד שלם ולא ניתן
להטרה ולחלוקה חלקים חלקים.

ומשום כך הודעו על כל חברתנו עם ההודעה של קבוצת חברים על פילוגה ויצירת
מוסדות נפרדים של חברתם: **הפועלים**, מעשה זה שאין בו הצדקה כלשהי במציאות חיינו
נושא בחובו סכנה לקיומנו **כ. ש. ק. ב. ז. י.** ומביא לעירעור סמכויות החברה
מוסדותיה ויכולתם לנהל את עניני המשק והחברה.

משום כך הכרה וצו עליון הוא לחברה לקום ולהגן על יצירתנו השלמה: **משק גבעה-**
חיים האחד, את תפישתנו-הקיבוצית השלמה שכבשנו ורכשנו לעצמנו בדרך ארוכה וקשה
לא ננטוש ולא נחליפה באחרת.

כל היודע קיבוץ מהו - יודע גם שאין שחר להנחה שכמשק אחד חיינה שחי חברות
נפרדות המשתייכות לשחי חטיבות חטיבותיות.

חברים שגנו עורף לקיבוץ המאוחד פילגו את חברתנו - יהיו רצונם והחלטתם אשר
יהיו אין להם זכות מוסרית ופורמלית לכפות על רוב חברי המקום לחיות אחרת מכפי
שהם רוצים. רצוננו הוא לחיות חיי קיבוץ שלמים ואכן גם נדע להגן עליהם.

החלוקה גם לא ניתנה לביצוע בחיר, כי משמעותה של חלוקה - בנין נקודה
 ישוה בשמה ~~תוספת קרקע~~ והלא המוסדות המיישבים יכריעו לבנין
 הדי גם בלאו הכי אין לכם ידיים עובדות לביצוע כל העבודות במשק הקיים ובכך
 תחלקו את הקיים בלי תוספת קרקע. מובן, שאין גם לחלום על קבלת הקציב לבנין
 נקודה ובניה בזמן זה כשאין חמדי בנין בשביל שיכונני עולים, בזמן שחמדי הבנין
 מהירם מאמיר מיום ליום, יש מחסור בבעלי מקצוע לבנין. ומאין יהיו האמצעים
 לבנין בקנה-מידה גדול כזה. הלא המשקים ישקעו בחובות כאלה, אשר אף פעם לא
 יצאו מהם ומה בדבר כוונות מקצועיים אשר יחסרו לכל חלקן ומתיכן תבוא הרורה
 להשלמת כל חלקן האם החלוקה תמשוך את העולים החדשים שיבואו לקיבוץ?

יהיו אלה משקי נפל ולא משקים הנושאים את עצמם. אין לכן, לדעת, אלא
 טרנספר לפי העקרון שהרויב ישאר במקום והמיעוט הולך למשק אחר. ישנה, אמנם,
 שאלה כאובה כמו עין-חרוד ותל-יוסף. עין-חרוד היא ערש של הקיבוץ-המאוחד ועל
 הקיבוץ לדרוש כי באחד מן המשקים הנ"ל יתרכזו חברי הקה"מ ובשני חברי איחוד-
 הקיבוצים. הטרנספר יכול לצאת לפועל במהירות ובלי זעזועים מיוחדים לכל משק.
 אמנם לא קל לעזוב משק ולעבור למשק אחר אחרי כל כך הרבה שנות חיים, אבל הצו
 השליטן של החנועה דורש זאת ובאם אנו רוצים בקיומו של הקיבוץ ולא בחיסולו יש
 ללכת בדרך הזאת.

הטרנספר מקובל בעולם הקפיטאליסטי והסוציאליסטי כאחד. יוון ותורכיה החליטו
 אוכלוסים אחרי מלחמת העולם הראשונה, בדיה-המועצות ופולין החליטו אוכלוסים
 לאחר המלחמה האחרונה. וגם בארצנו הוצא לפועל טרנספר וחברי מפא"י מביח-אלפא
 עברו לרמה-יוחנן ולהיטך אנשי הש"צ מרמה-יוחנן עברו לביח-אלפא.

על הקיבוץ לדרוש מן המוסדות את ביצוע הטרנספר ולהודיע כי בשום אופן
 לא יסכים לחלוקה ואלה אשר ירצו להחליט על חלוקה משקים ידעו כי בזה הם מנשלים
 את חברי הקיבוץ מאדמתו.

אם בכל זאת תבוצע החלוקה והקיבוץ-המאוחד יסכים לה ויטבלנה, הרי חוששני
 כי בעוד מספר שנים יכתוב מישהו את החמשך של הספר שהומיע בתוצאת הקה"מ בשם:
 "מושבנות סוציאליסטיות" (בספר זה מסופר על קומונות אשר קמו ועברו מן העולם
 ובו יתואר סופה של הקומונה בישראל).

מהרהוריו של חבר בלתי מפלגתי

לאחר היסוסים רבים החלטתי להביע מעל דפי היומן את דעתי, דעה אחת של התי-
 מפלגתי ושני טעמים לכך: א. להשיב לכל השואלים - ומה דעתך עכשיו? ב. נטיית
 להוסיף טיפה להרגעת הרוחות ולשלום בית. שתי מטרות משותפות לנו: (1) חינו קומונה
 בארץ כדרך להגשמה סוציאליסטית וציונית, שהיא משותפת לשני הצדדים והססיות
 המעטות לא מן ההכרח שיגרמו לפילוג. (2) הגשמה סוציאליזם בהיקף עולמי, אשר לה
 שתי דרכים מנוגדות וניגודים אלה הם אשר אינם מאפשרים כיום להמשיך בחיינו
 המשותפים. אמנם, דעתי היא שגם כאן אין הכרח אבסולוטי לפילוג ואילו היתה ניתנת
 אפשרות לבירור מעמיק וכך היה מביא אותנו להקרבות, על כל פנים במסגרת חברת
 קיבוצית בעלת הכרה סוציאליסטית ובגרות פוליטית.

בהנחה זו מסיר אני את הויכוח ה"בין-קיבוצי" מסדר היום ובא למסקנה שרק
 על אלה חלה המלחמה הזאת, שהשקפתם הפוליטית ומרותם המפלגתית כזוה אותה עליהם.
 לדעתי לא הביאו התמורות האחרונות שום שינוי יסודי בהשקפותיהם של הבלתי-מפלג-
 תיים, כי עמדתם היתה תמיד שעל ידי השתייכותם לאחת המפלגות שמור להם תמיד
 החומש לתמוך בדעה זו, אשר נראית להם נכונה וצודקת מבלי להיות חלויים במרוחה
 של מפלגה כלשהי. לכן גם עתה באם נדרשת הגדרה - הכוונה היא שעל ידי צעד זה
 תוגבר (או תוחלט) מפלגה זו או אחרת מה שכמובן לא הכוונה, וקשה מאד לחוכיה
 כי על חבר בלתי-מפלגתי לעשות כן מחוץ תמורות אידיאולוגיות או שינוי ערכים.
 מן ההציון היה שכל החברים הבלתי-מפלגתיים לא יגדירו את עצמם לצד אחד, אלא
 יעמידו את עצמם לכל מטרות או ועדה שמגמתה לשרת את כלל הקיבוץ. צעד זה יכול היה
 להתוות דרך מחמבוי הסתום. המצב בין שני הגופים הגיע לנקודה כזאת שאחד מהם
 החליט לנטוש את המסגרת הארצית שהיה משתייך לה עד כה. תפקיד ההסתוריה הוא לטו
 מי נתן את האור למרשת זו. לנו נשאר לאסוף את כל החבונות האנושית כדי לעזור
 למצוא בחקיקת האפשרי מוצא מן המבוך.

הקיבוץ נוצר ע"י אנשים אשר האידיאליזם שלהם היה מפותח עד כדי כך שלא
 העלו על דעתם שאי פעם ינוצר מצב שזכות החבר הקופה. ולכן גם לא ראוי צורך לחוקק
 חוקים שהיו מבטיחים זאת למפדע. אילו היו (היינו) חושבים על זאת לא היינו
 מגיעים עד היום.

5

אחד הוא אבסורדי, כמו-כך כל הביאוריות אשר נוצרו רק עתה ואף פעם לא ניתן להם הסבר מספיק: "משק סיבוצי לא ניתן לחלוקה"; "אין קיום לשת"י חבורה במשק אחד" וכו'. משתמשים במונחים אלה כדי לקבוע זכות עליונה של צד אחד כאילו שזה חוק מוסכם מאז ומתמיד ולא ניתן אפילו לזיכות. באסימות ובשיחות פרטיות מפצירים בנו להילחם ולהיאבק על המשק ועל הרכוש. נשמעות הצהרות כגון - לא ניתן, לא נסכים ולא נוותר. דעתי היא שבחברתנו אפשר רק להיאבק על דעות. להסכם על כל יתר הנכסים עלינו להגיע בדרך של מו"מ ולא במלחמה. בזן כה וכה סופה של כל מלחמה - שביחה נשק ושלום. מי שמאריך אותה מאריך גם את הסבל של שני הצדדים גם יחד. בנאומים הקוראים לנו למלחמה - תכנס דסטרוקטיבי ועלינו לטכס עצה כיצד לצאת מן המחלוקת בדרכים קונסטרוקטיביות ובהן אנו צריכים להשקיע את מיטב הכוח. כמו בכל הזמנים של מלחמה - הנשק העיקרי תמיד היתה הפסיכოזה של החמוץ שהאמין בדברים ללא כל בקורת. גם אנו נמצאים, לצערנו, בזמן כזה וחברינו שאין דוגמתם מבחינה רמת האנושית נגררים לתוך הקדע ומוכנים להילחם על דברים שהם דחוקים מאד מנפשם וממצפונם. חברינו שתמיד ידעו להבחין בין אמת פועלית ודמגוגיה לא נרתעו היום להרים אגרוף נגד דעה של הזולת שהיתה עוד אחמול שלהם ושהיא בעצם עוד היום שלהם.

אם יינתן לנו עוד בעתיד לשפוט על הקומה ירודה זאת של חיינו משוכנע אני שרק צחוק מר ומבוויש נעלה על שפתותינו כי לא יתכן שלאורך ימים נמשנו לא חסוהר מסטיות ונזקים אשר הקומה שפל וירידת מוסר גרמה לנו.

פינדה

לחברינו, ילדינו וחילינו באשר הם שם

נחונה ברכתנו לשנה החדשה - שנת תשי"ב.

בשעה שרוחות אימים והרס משתוללות בתוכנו ומטבינו הננו מאחלים: שנת יצירה ובנין, גידול ושגשוג, ליכוד, אחוה וגיבוש החברה להמשך אחריות ונאמנות לדרכו של הקיבוץ המאוחד.

ה ש ב ו ע

בשלב הישיבות האחרונות של המזכירות נדונו בעיקר שאלות העבודה. עם פרישת האסיפות הכלליות ועזיבתם את החברה נחהו מצב חמור, אשר נתן מיד את אותו-יו בשטחי החיים החיוניים ביותר וראשית לכל בעבודה. המיעוט שטוש אינו מסתפק כי קבלה מרוח מוסדות העבודה של המשק אלא דחה את כל פניותינו לתיאום ולסידור עבודה משותף, קרנו והודענו השבוע פעמים אחדות שהעבודה חסודר במשותף יי למנוע נזקים ויצירות מצב של תהו ובהוה. פניותינו אלו הושבו ריקם ע"י זיעוט וסידור עניני העבודה השוטפים לניהול החיים היומ-יומיים מותנה על ידם וסכמים כוללים בכל שטחי החיים בהנהגה ובעתיד גם יחד.

בשיחות אישיות ובפגישות שנהיימו אמרנו לחברים שהבירורים הכלליים עלולים זמשך זמן, אך הכרחי הוא לשמור על המשק - נכסיו ואנשיו - ולהסדיר מיד את ניני הגזברות, העבודה והמשק. הוספנו וזכרנו שאין בזה כדי לשנות ובודאי שלא נרוע מן הסיכונים למציאת פתרון כללי, אולם ללא הוצ'ל. חברי המיעוט החליטו, נראה, לחתום את המצב הנוכחי ואת בני המשק ולהביאם עד כדי משבר מוחלט. מצב מאתגר יתכן - היכן כאן האחריות והדאגה למשק שמרבים כל כך לדבר עליהם ויושב בדרך זו?

ידענו - וזה צפור נפשו של הקיבוץ - החברה ומרוחה על עצמה הן הערורה היחידה לאחריות הקולקטיבית ולאחריות הפרט כלמי החברה (וראשית לכל בעניניו וסודיים ביותר כמו משמעת העבודה) - זלא, מתמקד היסוד, מתערעת סמכות החברה וסדורתה ונשקפת סכנה ההפוכות. כבר בימים הראשונים "לחקומה העצמאית" ננו עדים לחזיון שלא ידענו תמוהו בכל שנות קיומנו והוא סימן לסכנות חמורות וורבות לנו באם לא נר) להתגונן בניהול. בעוד אנו יחד ואחראים, לפחות, לקיומ-במשותף - נראים חברים לא מעטים הצוטקים "בכלליות" ובנסיעות.

מספר העובדים השכירים במשק לכל סוגיהם (מפעלים, הקלאות, השקעות ושירותים) ייע השבוע ל-160. דבר שגם במצב הקיי אין בכוחנו לשגח. מן התינה המכרית וובנה הכפול: א. מספר כה גדול של עובדים שכירים אינו מנביר, בשום פנים ואופן, כוחות העבודה שלנו; לא מעלה את יכולתנו הפוטנציאלית ולא את כושרנו. אירגון העבודה בקיבוץ - וזה דבר מהותי ולא סידורי - איננו מותאם כלל לעבודה יאה ובודאי שלא למספר כה רב.

הסתברו הדברים מאד וכולנו נתונים בסכך ומצווים לחמש מיד את המוצא. זה היסוד הראשון ובנו גם נשאר: מ ש ק מ ו ע ל י מ ה מ ת ק י מ ע ל ע ב ו ד ה ה א ג צ מ י ח ש ל ח ב ר י ו. עלינו לדעת שזוהי אולי השעה והזדמנות להשתדל מן הנבע חזה האוכל כל חלקה טובה בתוכנו. התפקיד החדף ביותר ומר למנינו ויש לבצעו מיד תוך תנוחה וכימץ גדול הוא: אירגון העבודה בכוחותינו - אנו ובראש וראשונה בשירותים ובתקלאות. ההדבר אפשרי באם כל החברה תהיה יורה הכרה שזה ח ב ר ה י ו יש לעשות וצחי ל כל א ת י מ ס. נכמים על מנו עבודה גומפת, נותר על סידורים מקריימים באם קיומן כרוך בהעסקת עובדים ירים עד אשר יצרוך ונארגן את כוחותינו מחדש ונדע שעלינו להסתדר בכוחות בודה המצויים בתוכנו. נעשה זאת בחכמה, בהחלטה נחושה וברוח טובה.

תוהים חברים ושואלים נוכח מעשה ההתמוקדות: ומה לעשות כעת? החשובה היחידה - זה מקופלות ראשית הדרך לשחרור מן המצוקה וגם החחירה למוצא מן המצב הקיים - אי לגלות בתוכנו את הנכונות והיכולת גם יחד להגביר את הליכוד והחברות, ומש מופת בעבודה ובאחריות עליה, למעול ולעשות - כי רבה העבודה!

זאת לדעת

מזה עשרים ושתיים שנה צועדת הבריתנו בשורות הקיבוץ המאוחד. כנציגי ברעין
 וטן וחל שבן 29 חברים וחברות פנינו אז למזכירות הקיבוץ המאוחד וביקשנו את
 ובלחנו לחזקו למען צורך את כוחנו המעט נאח צרכינו הרבים לדרך הקיבוץ המעמדי
 הגדול והגדול, הפתוח לכל פועל ציוני סוציאליסטי ללא סייג מפלגתי, הממזב גלו-
 יות ומאחד עבודה שדה ומלאכה, משק עצמי. וכיבוש עבודה במשק הקאפיטליסטי והממ-
 לכתה התנועה הברית את הקומונה הגדולה - את הכפר הקומוניסטי העומד ברשות עצמו
 והנשא על כתפי הניכוי תנועות נוער ואנשי עם. תוך ויכוחים ומשפטים קדומים,
 זורך מאבקים עם עצמנו ועם זולתנו חושל הכוח אשר הפך את גבעת-חיים לשם דבר
 התנועה הפועלים האי"ת, בהגנה העברית ובעולם הציוני כולו.

מגרעין זה בן עשרים וחשעה החברים והחברות צפה הישוב הזה המונה עם חור
 נשרים ושתיים שנה אלף ומאה נפש והשליט על נכסים ומפרנס בגאון וחורך חברות
 וועלית הלוציה את עובדיו, הוריהם ובניהם של החברים, האמנם רק בידינו ובמחננו,
 מקנאותנו החלוצית ובנאמנות ללא סייג לדרך עשינו את כל החייל הזה? מן הדין
 שנשאל כיצד הפכנו לעם רב?

הבה ונפתח את ספר תולדותינו שהגשנוהו שי לחברים ולציבור הפועלים כולו
 ביום השנה ה-15 לעלייתנו על הקרקע. ושם כתוב בפרק "קיבוץ גלויות": בראשיה היה
 הגרעין חרומני של תנועה השה"צ ואחריו בשרשרת בלתי פוסקת הזרים הכלל התנועה
 של הקיבוץ המאוחד ממיטב בניו-חניכיו: קבוצות "רצון" ותכלת-לבן מצ'כוסלובקיה,
 הגרעין ע"ה"צ באוסטריה, קבוצת ל"ג, קבוצת שחריה, עולי "החלוץ" מפולין,
 קבוצת טראטנאו ועליה מהחלוץ הגרמני וקבוצת עולי הונגריה. ומאז יום השנה ה-15
 נמשך מאמץ הבנייה הקיבוץ המאוחד והנה "הכובש" ו"שושנה", ניצולי טרוצנישט
 מצ'כוסלובקיה, קבוצת פולין, שמאל מפולין ואחרון - הגוף החדש, חלוצי יהדות
 צפון אפריקה - קבוצת "בשן". ועם כל הקבוצות, הגרעינים, השורדים והיחידים הנ"
 חברות נוער וילדים עולים, מחלקות סלמ"ח, בנים ובנות של תנועות הנוער החלו-
 ציות האי"ת ועתה בימינו - בנינו ובנותינו, ביכורי הדור הואשון של ילדינו.

הננו כאן חברים יוצאי עשרות ארצות גולה, הניכוי תנועות נוער חלוציות
 ותנועות פוליטיות - קולטים ונקלטים חוך חלוקת פת הלחם והבגד עם מיטב נעווי
 העם וזקניו.

אכן - מפעל של הכלל התנועותי הגדול שמצא גילוינו המקורי והעצמאי ביותר
 במציאות האי"ת בקיבוץ המאוחד. לא בנקל נכבשנו לדרך זו ולא מעט היו המדידות
 בה ולצערנו גם לא מעטים היו הלא שנמשו אותה פי בגוף ומי בנפש.

על דרך זו ועל המפעלים שקמו בדרך זו יצא הכורת. עליהם יצא הצו
 "גזורו". "גזורו" בגוף החי, הנאמן שצורך בלהטי המסין ועמל מסוך, במאבקים
 ומערכות רעיוניים, בקרבות דמים ובחזיתות של גומות השומים מעל טנקים משעבו
 גזורו בשדות, בלומים, במרדסים ובמפעלים; גזורו בבתי-ילדים ובחברת הנוער,
 גזורו במבצרת העמל המשחרו של פועלים חלוצים בני חורין; גזורו באמונה באדם,
 בחברות בת עשרות בשנים, גזורו באנשים ששערותיהם הלבנינו בעודם צעירים בשנים,
 גזורו בקברות אחים - ובעתיד ינקים. כזאת הגזירה, כזו "החזון הגדול העומד
 להחגשם לעינינו". כזו "האמק שבו... מצטיירים קווי השחד הבוקע".

עתה אנו יודעים שהיו חברים בחוכנו שבשבילם היתה גבעת-חיים "בירא עמיקת
 כי כה פכרניים בשם... מבירא עמיקתא שראפיים אנו לאיגרא רמא". עתה אנו יודעי
 מה היה ביהנו לאלה המבטיחים כי "לא נקים בביתנו הונגה עתה את החיץ בין וחיץ
 והכר אדש".

אם כזאת היתה גבעת-חיים ללא חזון וללא שחר, בית ששלים בו חיץ בין וחיץ
 וזולה תוש ובירא עמיקתא - כיצד להאמין עוד ש"כאב הפרידה קורה בנו צו עומל
 ישותנו?"

סילוב הבית הפך לעובדה. סיטמה "חזון החלוקה" ואפקי השחר הבוקע צוחלת ב
 חברים והימים וצעירים.

הבית אב ל א ת ש ה ק ו פ ה ו

צמודים לכלל הקיבוץ ולמורד במלכיה שכפר עלינו שתוך היאבקות עם מוסדות
בוד המפעלים המודרניים - שלא קראו הורף ליד המשחיתים ונקבל על עצמנו את דין
רידה ומלוא הספקנות הכרוכות בו.

אחה נבקש מאה החברים החותרים אלי חזון ושחר חדשים; אנא תשמרו לנו הסד
ורים. רצונכם יקום וניפרד. אל נא תירקו לתוך הבאן ששתיחתם ממנה ואל נא
פכו את הימים והחדשים שבהם עוד נצטרך לדון בכפיפת אחה לשהנוס. אם עמדה
ם הרוח לשאת אהנו שתי עשרות בשנים. ומעלה מזה ואם פס פאסחתם ברוב בנין ומנין
החברה - תשאו אתנו עוד מעט עד בוא יום צאתכם מן "הבירא עמיקתא".

נכבד את רצונכם והחלטתכם שזעזעו אותנו עד עומק הנפש, בכח לא נחזיקכם
וף את רצוננו הטוב לא נכמה עליכם. ואולם כל עוד אנו יחד - זכרו כי לא יבטל
יוב המכריע של החברה את דרכו ואחריותו למפעל בפני המיעוט שנחארגן כדי לפרוש
ננו. לא יימצא אדם בתוכנו שיטלה את ידו בחלקכם בנכסטים ובפרי עמלכם. כאשר
וכרע כן יקום. עד אז, חברים, הנכם כאשר הייתם מזה עשרים ושתיים שנה בתוך משק
למחוז ליד חברה, הצמודים לקיבוץ המאוחד, יסודותיו וחקנותיו.

האמנם ייבצר מכם להפריד הוך כבוד לעברנו המשותף ולאוחה הדרך בה תמשיך
בעת-היים לחיות ולפעול - ובהתאם להחלטתכם - גם בלעדיתכם.

ניכונן, איפוא, לבנין, להמשך המפעל, להעמקת הערכים והאמונה - ואל נא
זנה ליצור. כל הידיים לעמל, כל הלבבות לברית כל המוחות ליצירה.

הבית של הקיבוץ המאוחד איננו המקר ולא ישרור בו עוד חתהו. בידי כל חבר
בידי כל ילד הוא להמשיך לבנות ולעמול עד יגליד הפצע, עד תחזור השמחה
בית השלם.

ב.א.

9

9

באסיפות הקיבוץ

האסיפות האחרונות היו מוקדשות לבירור על המשק ונבולו בעתיד לאור הודעה ומיעוט לפרוש ולהתארגן כחברה נפרדת. החברים משתתפים בערות רבה בבירורים אלה עד עתה דיברו כ-10 חברים ורבים עוד אלה, אשר ביקשו את רשות הדיבור. הבירור ומכריע והגורלי מטביע את חותמו על האסיפות ובדברי החברים מורגשות רצינות אחריות החולמות שעה חמורה זו, לצערנו אין באפשרותן של היוזמים להביא את דברי כל החברים והפעם אנו מביאים את דבריו של יעקב אבישי:

"העבודה השכירה במשקנו מדכאת את רוחי. בעבודה השכירה אני רואה סכנה קיומם הקיבוץ. נודמן לי לעבוד באתר בפא"י ש.ז. במטבח הילדים ונדחמתי כשואיתי באותו יום עבדו במטבח ובשירותים אחרים מועלים שכירים, ואני שואל את עצמי - יתכן כי אנתנו, אנשי קיבוץ, מועלים וסוציאליסטים נעסיק מועלים שכירים באחד מאי ובכל שבת וחג בשירותים?"

אם אפשר עוד לפצוא צידוק כלשהו להעסקת מועלים שכירים במפעלים ובענפי משק בעונות בוערות - הרי לא יתכן כי בחגים ובשבתות מישהו יטפל בילדינו ויכין לנו את ארוחותינו. כצעד ראשון לחיסול העבודה השכירה יש לבטל קודם כל את העבודה השכירה בשירותים, בשבתות ובחגים ואפילו אם נצטרך על ידי כך להנהיג תורנות עתים קרובות.

מה שנעשה כיום במשק - עם הקמת המוסדות המקבילים ע"י המיושבים - הייתה כבדת ה"חילול השם", כלומר - חילול שם הקיבוץ. אני מפבייש להכנס לחדר-האכל, אני מפבייש בפני בתי, בפני הנוער ובפני כל מועל אם לאחר עשרים שנה קרה לנו זה שקרה. יש למצוא פתרון מהיר ויעיל לחיסול המשכו הקיבוץ כי כך אי אפשר להמשיך דעהי זהו משגה חמור מצד הקיבוץ המאוחד שאיננו קובע עמדה כללית בשאלה זו. ל הקיבוץ לקדוא למועצה לשם קביעת עמדה לפתרון השאלה בכל המשקים ולא להשאיר את הפתרון בידי כל משק לחוד. עד לפתרון כולל יש לנהל את המלחמה בצורה חריפה יבוץ בעל הכוח ולא להיגרר אחרי פרובוקציות.

בשלוש צורות אפשר לפתור את הבעיה הזו: א. קיום שתי חברות נפרדות במשק משותף. ב. מרוסמו. אנשי מפא"י מציעים את שני הפתרונות הראשונים. ובכך - קיומם שתי חברות נפרדות בכל משק זה דבר שאיננו ניהן לביצוע וגם חברי מפא"י אינם וושבים על כך ברצינות, כוונתם האמיתית היא חלוקה. ואשר לחלוקה - הרי לאנשי מפא"י (לא אנשי הקיבוץ) מהצמדה, אשר כיווננו והדריכונו את כל ענין הפילוג יש חתי כוונות, האחה גלוייה ואחה סמויה. הכוונה הגלויה היא לחבל במשק הקה"מ, לחלקם ולהחלישם - בשלב השני ידרשו גם חלוקת המשקים שבהם אנשי מפא"י הם מיעוט וסז כמו יגור, גבעת-ברנר, נען וכו' - והכוונה השנייה היא זדונית והיא חיסולה וגמור של כל התנועה הקיבוצית על כל זרמיה לרבות גם של מפא"י.

חלוקה משמעותה - חיסול התנועה הקיבוצית. סוד עיומה של התנועה הקיבוצית הוא בזה שאין נכסיה דרכשה קניין פרטי של היחיד ולא של הרבה יחידים העוזבים את הקיבוץ. עד עתה ידענו שחבר אשר הולך מכאן לוקח אחר רק את המצנע האישיים, אבל אם נשלים שאפשר לחלק את נכסי המשק הקיבוצי היום יקומנו מחוץ מספר חברים יבידו יחנו לנו את חלקנו, אנו רוצים מושב שיחומי או מושב סתם". הרי אם לך לפי כלל זה שהמשק שייך לעובדיו יש לבצע חלוקה נוספת... וכך יקוץ חקץ על תנועה הקיבוצית.

באסימות הקיבוץ

האסימות האחרונות היו מוקדשות לבירור על המשק וגורלו בעתיד לאור הודעה
ומיעוט למרוש ולהתארגן כחברה נפרדת. החברים ששתתפים בערות רבה בבירורים אלה
עד עתה דיברו כ-10 חברים ורבים עוד אלה, אשר ביקשו את רשות הדיבור. הבירור
ומכריע והגורלי מטביע את חותמו על האסימות ובדברי החברים מורגשות רצינות
אחריות החולמות שעה חמורה זו, לצערנו אין באפשרותו של היומן להביא את דברי
ל החברים והפעם אנו מביאים את דבריו של יעקב אבישי:

"העבודה השכירה במשקנו מכאן את רוחי. בעבודה השכירה אני רואה סכנת
קיום הקיבוץ. נזדמן לי לעבוד כאחד במאי ש.ז. במטבח הילדים ונדרחמתי כשראיתי
י באותו יום עבדו במטבח ובשירותים אחרים מועלים שכירים. ואני שואל את עצמי -
יתכן כי אנחנו, אנשי קיבוץ, מועלים ומוציאים סמים נעסיק מועלים שכירים באחד
מאי ובכל שבת וחג בשירותים?"

אם אפשר עוד לפצוא צידוק כלשהו להעסקת מועלים שכירים במפעלים ובענפי
משק בעונות בוערות - הרי לא יתכן כי בחגים ובשבתות מישהו יטפל בילדינו ויכין
נו את ארוחותינו. כצעד ראשון לחיסול העבודה השכירה יש לבטל קודם כל את הע-
יודה השכירה בשירותים, בשבתות ובחגים ואפילו אם נצטרך על ידי כך להנהיג תורנות
עמים קרובות.

מה שנעשה כיום במשק - עם הקמת המוסדות המקבילים ע"י המורשים - הייתה
וכבר ה"חילול השם", כלומר - חילול שם הקיבוץ. אני מפבייש להכנס לחדר-האכל,
אני מפבייש בפני בתי, בפני הנוער ובפני כל מועל אם לאחר עשרים שנה קרה לנו
זה שקרה. יש לפצוא מחרון מהיר ויעיל לחיסול המשבר בקיבוץ כי כך אי אפשר להמשיך
דעה זו משגה חמור מצד הקיבוץ המאוחד שאינו קובע עמדה כללית בשאלה זו.
ל הקיבוץ לקדוה למועצה לשם קביעת עמדה לפתרון השאלה בכל המשקים ולא להשאיר
את המחרון בידי כל משק לחוד. עד לפתרון כולל יש לנהל את המלחמה בצורה חזקה
קיבוץ בעל הכוח ולא להיגרר אחרי פרובוקציות.

בשלוש צורות אפשר לפתור את הבעיה הזו: א. קיום שתי חברות נפרדות במשק משות
ה. חלוקה ג. מרנסמד. אנשי ממאי מציעים את שני המתרונות הראשונים. ובכך - קיו
ותי חברות נפרדות בכל משק זה דבר שאינו ניתן לביצוע וגם חברי ממאי אינם
ושבים על כך ברצינות, כוזנתם האמיתית היא חלוקה. ואשר לחלוקה - הרי לאנשי
וממאי (לא אנשי הקיבוץ) מהצמרת, אשר כידוננו והדריכנו את כל עניין המילוד יש
ותי כוונות, האחה גלוייה האחה סמויה. הכוונת הגלויה היא לחבל במשקי הקה"מ,
חלקם ללחלשים - בשלב השני ידושו גם חלוקת המשקים שבהם אנשי ממאי הם מיעוט
וטן כמו יגור, גבעה-ברנר, נען וכו' - וחכוונת השנייה היא זדונית והיא חיסולה
וגמור של כל התנועה הקיבוצית על כל זרמיה לרבות גם של ממאי.

חלוקה משמעותה - חיסול התנועה הקיבוצית. סוד עיומה של התנועה הקיבוצית
וצא כזה שאין נכסיה זרבושה קניין פרטי של היחיד ולא של הרבה יחידים מעוזבים
וח הקיבוץ. עד עתה ידענו שחבר אשר הולך מכאן לוקח אהו רק את המצור האישיים,
ובל אם נחלים שאפשר לחלק את נכסי המשק הקיבוצי היום יקומנו מחן מספר חברים
יגידו לנו את חלקנו, אנו רוצים מושב שיחומי או מושב סחם". הרי אם
לך למי כלל זה שהמשק שייך לעובדיו יש לבצע חלוקה נוספת... וכך יקנין הקץ על
ותנועה הקיבוצית.

מס' כחה ח"מים באחזרנים

150 תב"מ מס' פת"ר 407 החליטו לפרוש מן החיובים המאויחדים והצטרף ל"איתור
 דה"ר למשמעת החברה ולמרוחה. בין אלה אשר פרשו חברים, אשר מילאו תפקידים
 וכזיים במשק בשטח הכספים, העבודה והמשק החלקאי עד השעה האחרונה. מן הדין
 יה שחברים אשר אינם רואים את עצמם עוד שותפים לחברה בגבעת-היים, אשר חותמים
 קראת הקמת מפעל עצמאי וכל מחשבותיהם והגיגיהם נתונים למעשה זה, ימסרו את
 תפקידים, אשר הוטלו עליהם ויודיעו שאינם יכולים לשמש יותר באי-כח הציבור הזה.
 ר, על כל פנים, אומר המוסר הציבורי האלמנטרי. אולם לא רק שלא מסרו את חתם-
 ידים, כי אם גם מתימרים לשנות את פני החברה, את המבנה, את הדרך הקיבוצית
 ול משקנו בשם 38 אחוזים. תובעים שבמסגרת של גבעת-היים יקום קיבוץ שני, אשר
 שור לקיבוץ ארצי אחר ושניהם ידור בכפיפה אחת.

באסיפות הביורור הרבות, אשר החקיימו אצלנו לאחר מועצת נען, הסברנו לא פעם
 וזור וחסבר, שאין הדבר הזה בגדר האפשרות. הודות לנאמנותה של גבעת-היים לדרך
 וקיבוץ המאוחד ובעזרתו התפתחה למשק גדול ומפותח. מהדרך הזאת לא נסור. רק
 זכרה אחת אחרת ושלמה יכולה לבנות משק קיבוצי. והרוב בגבעת-
 ויים רשאי ויש לו הזכות המוסרית, ולפי היסודות, שעליהם נבנה הקיבוץ, גם הזכות
 וחוקית לקבוע ולעצב את הדמות החברה והמשק.

לא רצינו בקרע הזה. הוא מלאכותי, לא רצינו להמרד מחברים, אשר יחד אתנו
 ננו וחקימו את המשק במשך חצי יובל שנים. לא הייתה כל הצדקה לכך לפלג את המשק.
 וענותיהם על קיפוח חברי מפא"י בחברה שלנו מופרכות פיסודן ואין להן שחר.
 וחיים המשוחטים עד להחלטתם על פילוג החברה משמשים עדות נאמנה לכך.

אולם הפילוג תבא. לא היה בידינו למנוע בעדו. עם הודעתם אל אירגון חברה
 מרדה ובחירת מזכירות שלהם ניגשנו עם כל הכאב שבלב לערוך את שורותינו מחדש.
 חרנו במזכירות ובבעלי תפקידים, אשר הם שליחי רוב הציבור במקום הזה ונושאים
 באחריות לקיומו של המפעל כולו. לא היה בודעתנו לדחוק את רגלי החברים, אשר
 ורשו. הצענו להם שישתמו מעולה אתנו בדאגה ובסידור העניינים החיוניים השוטפים
 במשק. הצענו להם לסדר את העבודה במשותף, לנהל את ענייני הכספים יחד ולדאוג
 משותף לענייני המשק החקלאי. הם לא שכו לדברינו. טענה אחת בפייהם: "אין אנחנו
 זכירים בכך שלרוב בגבעת-היים זכות הכרעה". וכתוצאה מכך השתררה אדרלמוסיה
 מערכות החיים שלנו, אשר עלולה לגרום למשברים קשים במשק ולסבל רב לחברים.
 לא עוד פעל ההגיון, הדאגה והאחריות למשק. רשות הדיבור ניתנה ליצדים.

ביום שלישי בשבוע ז' נמגשו רובין, שולמן וגרין בתל-אביב ושוהחן על המצב שנחהו. גרין הציע להם לשבת יחד כדי להסדיר את העניינים במשק לחקומה הקרובה עד אשר תיפול ההכרעה הסופית מתוך שתי הנחות יסודיות: לשלרוב במשק זכות הכרעה ואין הוא יכול להכיר בהם כאירגון של "איחוד הקיבוצים". כחברי המקום תחיינה כל הזכויות והחובות של כל החברים. גרין הדגיש שאם יקבלו את שתי הנחות יסוד אלה נתכנס במשותף ונדון על העניינים הקונקרטיים. למחרת הוזמנו על ידם לישיבה. באנו מתוך הנחה שחלה תזוזה בעמדתם הקודמת. אולם החבר שהם עומדים בתוקף על כך שאין הרוב בגבעת-חיים זכאי להכריע, שאם ענייני המשק תנהל ועדה מריטטית ושהיה חלוקי דעה יכרע המרכז החקלאי. פירוש הדבר שלא חברי גבעת-חיים ינהלו את המשק הקיבוצי שלהם, כי אם ממונה ע"י המרכז החקלאי. אנו, כמובן, לא יכולנו לוותר על זכותנו כרוב. גם בישיבה הזאת הצענו להם שלא נדון ברגע זה על המטרה המיידית. דבר זה חלוי עוד בהרבה גורמים מחוצה לנו. אולם ישנה אפשרות לשמור על המשק מצדוועים באם נקבע הסדר בנוגע לעניינים אשר הסעירו השבוע את החברים במשק. הצענו עבודה ואחריות משותפת בענייני המשק, עבודה והכספים. הצעותינו נדחו.

עוד לפני שהתכנסנו לישיבה, אשר אליה הוזמנו על ידם נתקבלה הודעה טלמונית מאת המרכז החקלאי שיני הצדדים במשק מוזמנים לבירור. הבירור במרכז החקלאי הוזמן על ידי המיעוט בשלרובה להוצאת מידת הנימוק - שאתנו אי אפשר לפגוע לידי הסכם והמרכז החקלאי חייב להתקרב מיד ולהסדיר את העניינים בגבעת-חיים. הבירור התקיים ביום שלישי לפני הצהריים. השתתפו מטעם המשק הח"ח - גרין ומלק ומטעם המיעוט ששה חברים: אריה ש. יצחק פ-ר, שולמן, רובין, שמעון ש. ומרים א. שולמן פחה בשם "איחוד הקיבוצים" בגבעת-חיים ותבע הכרה מלאה בקיומו של אירגון כזה אצלנו, את מלוא הזכויות לו בכל השטחים, בקליטת עליה ונוער ל"איחוד הקיבוצים" צ"ח" במסגרת משק גבעת-חיים והיות ואי אפשר לבוא עם הרוב לידי הסכם בשטח זה - תבע מהרצפלד למצוא פתרון. גרין מצדנו חזר על הצעותינו לסידור העניינים עד אשר תפול ההכרעה הסופית, אשר את סיכומה אין אנו יכולים לקבוע במסגרת גבעת-חיים בלבד. הרצפלד הסכים שאין לדון עכשיו במטרה הסופית וצריך למצוא הסדר בכל העניינים לחקומה הקרובה. הוא הציע שישובו שניים שניים מכל צד וינסחו הצעות בכתב וגולי נוכל לבוא לידי הסכם. באם דבר זה לא יהיה אפשרי ידון המרכז החקלאי בשאלות גבעת-חיים.

דברי הרצפלד נתקבלו באי רצון על ידי המיעוט והם תבעו ממנו פתרון מדי. בהודמנוח זאת הודיע שמעון ש. שהם הכניסו מכתבים לכל הבנקים והאשראי לגבעת-חיים ייסגר. על ידי כך ייווצר תהו ובהו וקיומנו יהיה פסכנה. הודעתו של שמעון באה כהפתעה לנו. מעשה כזה אשר מחבל וחורט את משק הכספים שלנו, אשר מכרית את הלחם מפי החברים והטף נעשה מאחורי גבנו מבלי שיוודיעו לנו על כך. לא כך נהג אברהם גרין אשר מסר לרובין על כל פעולה שהוא עומד לעשותה. חוסר אחריות מחריד כזה

גבעת-החיים

יום ו' י"ב חשו"ב 2112 באוקטובר 951

יוםן המשק מס' 433

יום ו' י"ב חשו"ב

לחברת המצב

טוב לסקור את מהלך המאורעות, איך נחדדו העניינים והגענו למה שהגענו. אולם נוקבת השאלה: האמנם אבד צלם החבר? איננו חושב שיש בכל מקרה לצלול לנכבי ההיסטוריה ולהעלות זכרונות משנים עברו - כיצד קרו התנגשויות ציבוריות ומה היו התגובות השונות. אל נעמיד פני גיבורים, מעצבי ההיסטוריה של העם, של המעמד או של המדינה ואף לא של האומה העברית ועתידה בארצנו. הדברים הם יותר פשוטים, אנושיים, יום-יומיים, יחסי אדם לאדם בקיבוץ ומחוצה לו עם מגמה ואידיאל או בלעדיהם רק בלי החכשר שפוליטיקה שמה ושבחכשרה הכל כשר.

בנינו משק ששמו גבעת-חיים, בנינו אותו יחד, ביחד גם עיצבנו בו יחסי חברה, עבודה ויצירה, קניין, חינוך-ילדים וכו'. צירוף כל היחסים האלה מהווים את קיבוץ גבעת-חיים. על יסוד חילוקי דעות שבאידיאה - לא על יסוד חילוקי דעות ביחסי החברה, הקניין וצורת החתישבות - החליטו חברים להבדל ולהוות חברה חדשה, אחרת, על כל המוסדות שבה. הפעולה נעשתה מתוך זהירות, החילה כאילו באשליה שאין זו אלא פעולת אירגון רגילה של המפלגה. יש אמנם זכות לכל אחד ולציבור יחידים להבדל ולעזוב את החברה הקיימת - וחברה אין זו משתו אבסטרקטי, חברה ומשק היינו אך הם, החברה היא אשר מעצבת את יחסי תרבות והקניין, העבודה, היצירה והבניין. אבל היכן ובאיזה מקום ניתנת זכות לציבור מתבדל לנהל תעמולה, להחתיים אנשים על מנה לעקור אותם מתוך החברה. זכות זו היא למעלה מהמקובל ביחסים החברתיים של צורה החתישבות הנבדלות ביותר. יתירה מזו, המתבדלים והם עוד חיים אתה ועל ידנו, רוצים להלחם בחברה הקיימת ביד רמה ובריש גלי, לקבל עליה ונוער, ומלחמה תהיה נטושה על פני כל החזית: בין הילדים, בבית-הספר ובגזברות, בסדר-העבודה ובחפיסת טרקטורים, כי המשק שייך לבולם - אולי יקומנו עוד מספר גוונים ובני גוונים ועוד כמה חברים ואז נהיה עדים למלחמה איתנים משך בתוך משק אחד. איזה זכויות משוננות ואיזה הגיון משונה של אחיקה חברותית בתוך חברה עובדים בצורת החתישבות אחת!

המתבדלים הם מהמיסודים, ציבור ורחיק, יש להם טענת בעלות, חביעות משקיות, חסרות ומספיות - נלך לבוררות, נתייין בפני מוסדות אם יהיו בנינו חילוקי דעות.

האם ניתנה בזה הרשות לחברה מתבדלים לדור על ידנו ואתנו, לחבל במשק ובחברות ולחכריו הכרזות: "עוד רבים יעזבו את חברתכם וילכו אתנו", להילחם מלחמת-הנרפה בתוך משק הסדרות, אפילו אם אינה רואה אותו כשלה בעתיד. אני מספק ביעילות החברה הקיבוצית שבדרכים אלה היא מתלכדת. אם הפוליטיקה המפלגתית כה היבלה בנפשות העוסקים בה, שכך רואים את המותר ואת האסור בחיי ציבור, לא לפי אחיקה חברתית מינימלית, אלא לפי יעילות המעשה הפוליטי - אין טעם לחברה הקיבוצית שעל מוסד חיים כזה חיכון.

המשק עדיין אחד הוא - מה פירוש שני סידורי עבודה בענף אחד וחלוקת טרקטורים, בענף המשרה את המשק כולו ואת הענפים בחוכו. מה חושבים להם המנהלים המושכים בחוטים והכותבים על "צלם החבר" - משחק יפה ישחקו להם הילדים. ליה דין וליה דין. כבר אמרנו - רצונכם ייעשה, אם לחלוקה ואם לטונסטר. אין צורך לשם כך בחפיסת טרקטורים ואף לא בהאחזות בקרנות המזכה של השתלטות על מוסדות כספיים ומשקיים.

לב קאמינסקי

קטעים ממכתבו של שלמה דוד

מאז שהובר לי לאן מולכת גבעת-חיים, לאן מוליכים אותה אנשי המיעוט
אצלנו, איני יודע מנוח לנפשי. אמנם יכולנו לחוש את הכוונה הדדית מכבר.
עוד באסיפות השנתיות מיעפע ועל הפילוג. אלא שלא רצינו להאמין, חסרנו את
פנינו מלראות נכוחה. עתה משנפל לידי, בדרך מקרה, עלונם של המחבדלים וקראתי
את שיקוצים הניחכים על משקנו וחברתנו, עלתה בזכרוננו מחדש כל מידת האיבקותנו
הנואשת על אחדות הבית ועל שלמות החברה, הוץ ויתורים ונסיון בלא מוסקים לדבר
על לבם, לשכנע וללכד. גם עתה איני מאסער על היתורים והמאבקים. היינו נאמנים
לעצמנו, לרעיון החברה הגדולה והמתוחה. גם עתה, לאחר שנפל הפור, הנני משוכנע
כי לא מקדעה של גבעת-חיים טרבת תכרת הפילוג, מרחוק הובאה האש חזרה. חבר-
הנו, שצינו אותה עוז-הנומה משקית ותכנתת יחסים חברתיים, לא היתה מחוסקת.
לולא כפי עליה את הריסוק מבחוץ. הן כל מידת של גבעת-חיים היו שורשת וצומח
מאבקים חברתיים-רעיוניים והם לא גרעו מכוחה, אלא היטלוה וזעלוה משלה אל שלב.

עמ' 2

יומן המשק מס' 433

מלאכי שלום לא ריחפו על ראשה מיום הוצרה. בהיאבקות פנימית מחמדת כבשה את
דרכה ועיצבה את דמותה. כשאני סוקר עתה את אבני היסוד המשוקעות בבנינו החברתי-
משקי, את המשק הגדול והחברה הגדולה, מיזוג העליות וצירוף התרבויות שעליהן
גאודתנו עתה - הרי כולן היו אבני מריבה. בסופה ויכוחים בנינו את גבעת-חיים זו
ואילולא הזיקה לקיבוץ המאוחד, לאידיאה החתישבותית-חברתית הנישאה על ידי הקי-
בוץ, לולא השושים הצמוקים באותה אידיאה ואותה תנועה, שמתוכה זוממים לעקור או
נו, לא היינו עומדים במאבקים מבפנים ובמכשולים שהושמו מבחוץ.

עתה, בכתבי שורות אלה, עולה בזכרוננו אותה הישיבה במזכירות הקיבוץ בעין-
חרוד, שהכריעה את גורל "גת". באו אנשי אשדוד, גבעת-ברנר וגבעת-חיים ועל מזכי-
רות הקיבוץ היה להכריע סופית, אם יקום מפעל שימורים במשקנו ואם לאו. שליחי
אשדוד לחמו בנו בחקיפות; גבעת-ברנר התנגדה אף היא, אבל בלשון מאופקת ומשלחת
של גבעת-חיים הלחה עיניה בטבנקין ובוינה כהן. וכשאמרו מזכירות הקיבוץ אז
דברת החיובי, לטובה גבעת-חיים, ויקסל לא מצא מלים בפיו מרוב התרגשות אמר טבנ-
קין בפניו אל יקסל: "היום רבנו, אבל אין לי ספק שבעוד שנה שנתיים יחברו כי
יש מקום גם לבית-חרושת שלישי ואפילו רביעי בקיבוץ. גבעת-חיים תעשה עסקים
טובים ואשדוד-יעקב לא יקופח חלקה על ידי חוספת מפעל. היום אתה יקסל נרגש משם
חה, אבל לכשיהבסס המפעל וישא רווחים, תשכה כי בחדר הזה, במזכירות-הקיבוץ
המאוחד, הולדנו את בית-החרושת של גבעת-חיים". איני בטוח אם יקסל זוכר את היל-
כה ואת דברי הנבואה של טבנקין ואם הוא זוכר אותה - לא יודה, בודאי. בי נחרת
דברי טבנקין ועתה הם עלו בי מחדש.

אני מאמין בגבעת-חיים, גם כשהיא קצוצה כנפיים. אבל נדמה לי, שמוטב כי
מרוצם המעבר יקוצר ככל האפשר. תבונת החיים צריכה ללחוש למעט בעינינו ככל
האפשר, ומה שהכרחי שיעשה - יעשה מהר. הקיבוץ המאוחד בכלל, וכל אחד ממשקיו
הנגזעים בפני עצמו מוכרחים לשוב במהרה לאפשרות של חיים שלמים, כתנאי להתגבר
על האסון ולהסתערו קדימה...

מה אהל לחברים על סף השנה-החדשה? אישית - בל תפוג חדות החיים גם
בימי הקדרות הגדולה וציבורית - שיבה מהירה לשלמות, להתלכדות מוגברת לקראת
הבאות.

של המרדף האחרונה רחשמו

מסקנות המרכז החקלאי

למשק גבעת-חיים

- ח.נ. מתוך הנחה שמשק גבעת-חיים לא ישאר משותף לשני הצדדים ועל שני החלקים שבו להיפ"ד, מטעם המרכז החקלאי, כשלב ביניים, הסדר כדלקמן (שנחקבל בישיבת ועדת השלושה מיום ו' 5 בח.ז.)
- א. הגזברות תתנהל על ידי שני אנשים (וכפי שנאמר לנו ע"י ב"כ הצדדים הם הח"ח א. גורן וי. רובין)
- ב. ויכוח המשק וסידור העבודה יתנהלו ע"י שני חברים - איש מכל צד.
- ג. הנחלת המשק וכל כל ועדה, שצד איזה שהוא ידרוש זאת, תהיינה מורכבות לפי היחס של 2:3, פרט לאמור בסעיפים א. ו-ב.
- ד. שאלה קבלת עולים, נוער וחברים לכל צד חובא לדיון משותף עם התנועות הארציות (הקיבוץ המאוחד ואיחוד הקיבוצים) בישיבה קרובה.
- ה. המרכז החקלאי מתחייב כלפי המשק, שתוך חדשים - ולא יאוחר משלשה חדשים - הוא יקבע סופית, על יסוד דיון מוקדם עם התנועות הארציות הנוגעות בדבר, את עתיד המשק על חלקו.
- ו. המרכז החקלאי יהיה נכון לברר ללא דיחוי כל חלוקי-דעות או אי הבנה אשר יתגלו. בב"ח. על החתום - הרצפלד וכנעני

להלן אנו מביאים את חשבתנו למרכז החקלאי:

ה.נ.

הננו מאשרים את קבלת מכתבכם מיום 9.10.51.

א. הסעיפים הנוגעים להסדר הנהלת עניני כספים ומשק. לדעתנו, לא היה כל יסוד מצד עוזבי הקיבוץ המאוחד במשקנו להביא את המשק למצב של היום ע"י הקפאת הכספים וגרימת אנרכיה בחיים המנימיים במשק. היות ומצדנו הובעה הנכונות גם קודם לשתתף בעניינם המפורטים בסעיפים א' ו-ב' בחקופת הביניים.

ב. אשר לסעיף ד' במכתבכם: עלינו להעיר את הדברים כדלקמן:
משק גבעה-חיים כמשק של הקיבוץ המאוחד קולט עלייה ונוער ויקלוט גם להבא באמצעות מזכירות הקיבוץ המאוחד. משאלת קליטה עליה ונוער למיעוט צריך לדון המרכז החקלאי עם מזכירות הקיבוץ המאוחד בקשר לקביעת ההסדר הסופי לגבי משקנו ומתרון הבעיות הכלליות של הקופת המעבר.

משק גבעה-חיים

ביום שני השבוע החקימה פגישת ביניים לבין ב"כ המיעוט על מנת לברר את דרכי הביצוע של המסקנות הנ"ל. בביניים השתתפו בישיבה הה"ח - גרן, יעקב ק, ויהושע מצידם - רובין, שמעון, מרים א. ויצחק פניגד. חברינו הודיעו שאנו מקבלים עקרונות את המסקנות והציעו לבדד את פרטי הביצוע של הסעיפים הנוגעים להסדר בעניני משק, כספים, עבודה ובחירת הנהלת המשק. אשר לעלייה ונוער חרי נקבע במסקנות, ששאלות אלו עוברות לבירור במרכז החקלאי עם ב"כ הקיבוצים הארציים ואין צורך להזן להן בהן בפגישה זאת.

הצעותינו המעשיות היו - לבחור מיד בהנהלה בח 5 חברים ביחס של 2:3, אשר בסמכותה יהיה לנהל את המשק ולהכריע בכל העניינים. ישיבת ההנהלה החקייים אחת לשבוע וסדר יומה ייקבע, לפחות, יום לפני קיום הישיבה. בזמן הישיבה אין להעלות שאלות נוספות לדיון. בעניני עבודה הצענו שמרכז עבודה שלנו בשיתוף עם חברי שלום יטפל בכל עניני עבודה וגם יסדרו את החברים בעבודה. נוסף עליהם יסדרו שני חברים - אחד מכל צד - את העבודה בשירותי ילדים. כל חבר משק חייב במשמעת לסיידו העבודה המסוהף. על חומש לחברים, הן באומן פרטי והן בשליחות המשק החליט ההנהלה על יסוד אחוז העובדים מכל צד במשק.

ההסדר בעניני גזברות והמשק החקלאי יהיה בהתאם למסקנות המרכז החקלאי. חברי אגודה-הקיבוצים הודיעו, שהמבוא במסקנות המרכז החקלאי קובע באופן ברור, שהם מהווים גוף נפרד וע"י כך הוכרו כחברה עצמאית. כחנאי מוקדם לקבלת המסקנות מצידם הבעו הנאה שורה מכל המחננים והרכוש במשק - קיום אסיפות בחדר-האכל, פיקוח על הדואר הנכנס, הקצ"ב ליומן ולכל הצרכים החנועתיים. ואשר להצעותינו, הן נחקבלו על ידם ברוב הסעיפים. פרט לזה שהם ראו את ההנהלה כגוף רשמי בלבד ללא סמכות הכרעה. אולם גם בסעיף זה הסכימו שחך כדי עבודת ההנהלה התבררנה סמכותייה ותפקידיה. לאחר זאת הצענו, שההסדר שנקבע על ידנו ייכנס מיד לתוקפו ואשר להנאים המוקדמים חיון בהם ההנהלה. על כך ענו לנו שהתנאים שלהם הם אולטימטיביים ולא יקבלו שום הסדר עד אשר תביעותיהם הסופקנה והישיבה נסתיימה ללא חוצאות.

החבר מחדש, שדבריהם של חברי המיעוט במשך כל הזמן על רצונם ונכונותם להסדר במשק הם לשם תלמולה בלבד. השכם והערב הכוידו על התחייבות מצידם למלא אחרי מסקנות מוסלרות המסודרות ואף בזה לא עמדו.

בקשר לחנאים האולטימטיביים פנו חברי המיעוט להוצמלד וחוא חומין את שולמן ואת גורן למגישה אתו. בפגישה זאת היה נוכח גם שמעון ש. גורן הודיע, שלא נכנס לו וס דיון על הנאדם כל עוד ההסדר בסעיפים שסוכמו לא ייכנס לתוקפו. הוצמלד מטר, שכוונתו היחה, שהנהלת המשק חדון בכל העניינים הקשורים בחיי המשק ותכריע בהם בשאלות כספיים ועבודה יש זכות למיעוט לערער בפני המרכז החקלאי.

שולמן העלה מחדש את השאלה של קבלת עלייה ונוער והוצמלד פנה לשני הצדדים בבקשה להשתדל, למען שלום ביח, להמנע מקליטת עלייה בזמן הקרוב. עניינו לו, שבענין זה לא יסדרו שלום-בית.

בסיכום תבטיח הוצמלד לפלוח חוראת ברורות בקשר לביצוע המסקנות והן תחייבנה אחש בי הצדדים.

לי"הרהוריו של חבר בלתי-מפלגתי

לא אקבל על עצמי להשיב על דברי מינדה חשובה מלאה וממזה, אך היות וגם בני שייך למח נה של בלתי-מפלגתיים, אנסה להביע את המצית דעותי ולקבוע את המסקנות ההביוניות הנובעות מהמצב הקיים לגבי החבר הבלתי-מפלגתי.

אמה חיים היא, שאדם, אשר מחוך שיקולים שונים לא קיבל על עצמו מרות של מפלגה, שואף בהכרח למסגרת חיים חופשית ופתוחה לדעות שונות, רוצה להבטיח ללי"ה דיו הינוך שאיננו חד-צדדי - בקיצור אינו יכול לחיות במסגרת חיים, הכפופה למוחה לאותה מרות מפלגתית מוחלטת, אשר הוא אישית דוחה אותה.

הדבר המצייך את האדם הבלתי-מפלגתי הוא: הפיסת חיים ליברלית הבנויה על סובלנות (ליברליזם של חיים אשר יכול להיות אפילו בניגוד להשקפותיו העוליסטיות) לכן לא אוכל להבין הססנות לגבי המאבק הקיבוצי הנושוא אצלנו. ההסבר - שהמאבק הזה הוא אך ורק צורה אחרת של המלחמה העוליסטית - אינו קולע לאמת. עובדה היא, שלבנינו שתי מסגרות חיים, שבאחת מהן לא יחכן שום חופש אידיאי לפרט ובשניה היסוד הזה לא עורער מעולם. בנכונות עובדה זו שום צד לא הטיל ספק. המאבק שהתנהל בקיבוץ המאוחד היה על זכויות גוף ציבורי נושא אידיאה ושאלה זו לא תמצא את פתרונה ע"י פרישת הגוף הזה ויצירת מסגרת קיבוצית נפרדת.

בהמשך הגשמת רעיון הקיבוץ המאוחד תלוי, לדעתי, קיום החתישבות העובדת לא אסביר אחזאת מחדש, אך ברצוני לענות על טענה מעניינת ששמעתי אותה והיא: "שכל דור יפתור את בעיותיו ולא תיחכן פניצת דרך ובדור שלנו לא יתכנו חיים משותפים בין בעלי השקפות פוליטיות שונות". לגבי דידי - ואני מניח לגבי כל חבר בלתי מפלגתי - זוהי בעיה בוערת של הדור שלנו, אשר עלולה להיהפך לקטסטרופה לרווח הבאים.

לא אוכל בשום אופן להבין כיצד מינדה, אשר מדגיש הדגשת יתר את היסוד החברתי-ליסטי של חיי קיבוץ, יכול להגיע להצעות ולמסקנות על קואופרציה בין-שתי חברות במשק אחד. הצעות אלו באות, אמנם במאוחר. גם הפורשים מאתנו אינם מאמינים באפשרות של חיים כאלה ולאמיחו של הדבר. מ ע ו ל מ לא האמינו בכך. אולם הן עלולות למשמש את אבזריות המצב ותומרת התחלטה, שכל חבר עומד בפניה. והנה מתוך אשליה של פתרונות נוחים - עלולים ללכת בדרך מסוכנת, שבסופה ימצאו במסגרת קיבוצית פוליטית מוגדרת.

לי ברור, שהפילוג פוגע בחבר הבלתי מפלגתי יותר מאשר בכל אדם אחר ומשום כן מוטלת עליו החובה להיאבק ולמנוע שיהוקנו בכח את הקיבוץ המאוחד. כמסגרת קיבוצית הקולטת חברים מזרמים שונים ובעלי דעות שונות - מתכנן אשר מ.

גבעת-החיים

26 באוקטובר 1951

זמן המשק מס' 435

יום ו' כו חשרי תשי"ב

חיי חכרעות

מועצה הקיבוץ, שתמחה ביום א' בשדות-ים חידוש להכריע סופית בשתי מן הבעיות הגדולות באי הקיבוץ. אחת, זו של כוח האדם או בעיה העבודה השכיחה. כבר דנו בה רבות אף במועצת הקיבוץ. הקיבוץ קיבל ברצינות ומחויבות אמונה בלתי מסוייג את ההחלטה של המרכז החקלאי, שהוסכמו עם נציגי הממשלה והסוכנות היהודית, בדבר הקמת חבורות עולים ליד המשקים הקיבוציים ובנין שיכון מתאים ועדימות זכות המשקים לצורך זה. היה יסוד להנחה, שהמוסדות קיבלו על עצמם ברצינות לשיט קץ להרעבה המלאכותית של התנועה הקיבוצית ויחננו יד - מבלי להשתמש באמצעי כעיה - להזרמת עולים בגילאים המתאימים לאורכי הכשרה לחוף המשקים הקיבוציים. מאז ידוע לכל, שדבר לא נחגש מכל התכניות הללו. יתירה מזו, בלחץ הממשלה וחרוב בסוכנות היהודית קוצץ החקציב של עליית הנוער וכחוצאה מזה טעחו מספר חבורות הנוער - העזרה הממשית היהודית שהמשקים זכו לה. גם העזרה שהובטחה בקולי קולות, עם הקמת הנח"ל, אף היא נחנכה תוצאות דלות ביותר. מתוך מחזור של קרוב ל-16.000 צעירים וצעירות המגיעים לגיל 18 מדי שנה, הגיעו לנח"ל רק קרוב ל-4.000. עתה נתבשרנו, שהאיזור שלנו, למשל, לא יזכה עוד למחלקת נח"ל. כמו-כן לא נעשה כל מאמץ בשטח השיכון לעולים - והבעיה נשארה בכל חומרתה כאשר היתה.

רבים מהסברים ורבות מהן ההסוואות, שבהם מנסים לתרץ את המגור שהוטל באופן שרירותי על התנועה הקיבוצית. איש לא יוכל להכחיש, שבמשך שלש שנים וחצי - מאז כוננו את עצמאותנו המדינית - יכלו לעבור כ-100.000 צעירים וצעירות את המשק הקיבוצי לאורכי הכשרה וחינוך, לברכה לעצמם, לתנועה הקיבוצית ולמדינה כולה. בטקום לחייב את העולים הצעירים - נניח מגיל 16 עד 25 - לעבור תקופת הכשרה של שנה וחצי עד שנתיים במשקי העובדים, כונן גם בשטח הזה שוק שחור המכוון למעברות ולהורבי הערים. אין טפק, שלא היה צורך להשתמש באמצעי כעיה, אם כי אין תפקיד זה נומל בחשיבותו מן הגיוס לצה"ל. ודיה היתה הטלת חובה על כל העולים בגילי המתאימים, חך הבטחה חנאי קליטה עדיפיה בהתישבות לגבי מקומות אחרים.

לאחר שהממשלה והסוכנות היהודית משכו את ידיהם ממלאכה חיונית זו לכלכלתה של המדינה, לבטחונה ולמיזוג גלויותיה, נאלצו משקי ההתישבות העובדת - אט לא ראו לצמצם את הייצור החקלאי ולסגור את מפעליהם החרושתיים - להיעזר בעבודה שכירה, שפשוטה מאז - לא תמיד מחוץ הכרה ברוך ואחראי - במשקים הקיבוציים. הקיבוץ עומד, אישוא, עתה בפני ההכרח למצוא דרך לעתרון הבעיה, אף בלא עזרתה של המדינה ושל הסוכנות היהודית. השאלה שחעמוד בפני המועצה היא, למצוא צורת קליטה לעולים החדשים על יד המשקים ובחוכם, שלא תחייבם מן הרגע הראשון לקבל על עצמם את כל המצרות, ההנאות והחובות של איש קיבוץ. אין טפק בדבר, שבלי צורת מעבר מותממת לאפיים ולהרגליהם של העולים, ויחד עם זאת צמודה לחברה הקיבוצית ולדרכה, אין תקווה להחייב את מסגרת החינוך אל צורת החייט השיחוטניים.

הקיבוץ נדרש מחדש ליטול את גורלו בידי ו מבלי לסמוך על העזרה מבחוץ לעשות בכוחו הוא ובאמצעים המשקיים, האירגוניים והכספיים העומדים לרשותו למען עצמו ולמען המדינה כולה. הגישה השעה להעיד לפרוץ את המצור המלאכותי ולעזור לעצמנו. המועצה נקראה כדי לקבוע את המוסדות, שעליהם יכון מעל הקליטה החמונית, חוך נכונות להתנסות בדרכים חדשות, שלא ידענו אותן עד עתה.

הבעיה השניה בסדר יומה של המועצה והראשונה בחומרתה ובחשיבותה היא, כמובן, בעיה היסול מארת המילוג בחוכנו. המועצה חייבת למצוא את הדרך - והתהיה היא מרה וכאובה - כדי לחטל את החליך המילוג שהמלגנים נושאים אותו על דגלם ולהחזיר למשקי הקיבוץ את שלמותם ואזורות החברתית ומלוא היוזמה להמשך התפתחותם ובנינם.

אין צו חיים יותר דחוף ומכריע מאשר להפריד מעט הפלגנים בתוך המשקים המעורבים. המשך השותפות האנוסה על כולם, יש בה משום דמורליזציה לציבור ומשום סכנה-הרס למפעל המשקי. אין להמשיך יחד עם אלה, שהצטרפו לאירגון קיבוצי ארצי אחר ורואים את מרכז חיהם לא רק בבנין חברתם הם, אלא ומעל לכל בהרס המפעלים שנשארו נאמנים לדרכו ולמשימתו של הקיבוץ.

בעיה זו נתבררה באסיפות המשק תוך בירור נוקב, שהצטיין ברמתו הגבוהה ובנאמנו-תו האידאית. הריב המכריע של החברים-השתתפו בבירור - וכזאת היתה הרוח של החברה כולה - דיברד-בהחלטיות נגד פתרון של חלוקת משקים, שיש בו משום סיכון קיומו של המפעל הקיבוצי כולו ללא הבדל זרם ודרך. כזאת הלך-הרוח בקיבוץ כולו והמועצה הצטרף לבקש, מעל לכל ובראש וראשונה, דרכים ואמצעים לפתרון המשבר ללא גזירת משקים חיים. ואולם אין אפשרות להתעלט מן העובדה, שפתרון הבעיה תלוי לא במעט גם באד שכנגד. ואם לא הגבר גם בתוכו החברה שהחלוקה של משקים היא דרך הרת סכנות גם להם, אין תקווה שיימצא מוצא לפתרון חד ומתיר של המשבר. המועצה חדרש גם להבטיח, שמשקים גדולים, שהם ערש הקיבוץ המאוחד, לא ייעקרו מתוכו ושיוקם סכר בפני סחטנות שזוכה, כמו במקרה שלנו, לעידוד בולט גם מצד המוסדות ההסדרותיים.

לאסיפה הובאה הצעה, והיא וודאי תתקבל על דעה כל החברים, לשגר למועצת הקיבוץ מטלחה, שתתבע מן הקיבוץ כולו מאמץ קולקטיבי נאמן למען מצוא פתרונות, שאינם מה-נים חלוקת משקים, שתעודד את הקיבוץ במאבקו להמשך זיקתם של המשקים הגדולים, המפוארים במטרה הקיבוץ ושקוצו דרך היסורים של המעבר.

מעטות המועצות בחולדות הקיבוץ, שעמדו בפני הכרעות גורליות כאלה. לרגל הקירבה הגיאוגרפית של מקוט המועצה, חינחן לחברים האפשרות לעקוב אחרי דיוני המועצה מקרוב ולחזק את לב התנועה במאבקה הגדול לחיסול מארת הפילוג ולהחלכות מחודשת של המחנה, לקראת משימותיה הגדולות בתקופת קיבוץ הגלויות במדינתנו העמאית, ובימי הרת עולט לאנושות העובדה והלווחמת בתבל כולה.

מ. ה.

ועוד על "הסדר"

בהמשך לאינפורמציה ומסרנו ביומן הקודם, הננו מביאים לידיעת החברים את מכ-תבו האחרון של המרכז החקלאי, בו מוגדרת סמכותה של הנהלת המשק

למשק גבעה-חיים

ח.ג.

בהמשך למכתבנו אליכם מיום 9.10.51 ולאחר הבירור, שתחקיים לענינו אתמול, 18 בח.ז. בהשתתפות הח"ח: גורן, שולמן וטיעמן, הננו להביא לעניכם את המסקנות הבאות:

ההנהלה - לפי סעיף ג' של מכתבנו הנ"ל - דנה ומחליטה בכל עניני המשק. יוצאנו מכלל זה העניינים הנובעים מסעיפים א' ו-ב', שלגביהם אין להנהלה זכות הכרעה, ובמטרים של חילוקי דעות הזכות לכל אד להביא את השאלות השנויות במחלוקת להכרעה במרכז החקלאי.

אנו מבקשים מכם לגשת מיד לסידור העניינים הנוגעים להנהלת המשק ולקיי ללא דיחויים שהם.

על החוות: הרצפלד, כנעני, כנרת.

גם לאחר קבלת המכתב הנ"ל הננו רחוקים עדיין מהסדר. רובין הודיע לגורן, שהם מטכמיט להסדיר את עניני הכספים בלבד, ובטוח העבודה והמשק הם מחכים לחשו-בתנו על התנאים "האולטימטיביים" מצידם. גורן השיב, כנפעם הקודמת, שההנהלה אשר חיבחר תדון בכל השאלות, כי בהחלט להוראות המרכז החקלאי היא מוסמכת לחלליט בכל עניני המשק פרט לסעיפים א' ו-ב'. עד היום ההנהלה טרם נתכנסה.

על מנח להסדיר את עניני הכספים היה צורך לפרסם את שמוה בעלי זכות החתימה. לאחר התייעצות עם מזכירות הקיבוץ ובריית-העיקוח סוכם לערסם הנהלה חדשה המורכבת מ-5 חברים וחרי שמותיהם: הפו אריה, גורן אברהם, פלק קלמן, רובין יצחק, שיפמן שמעון. חתימתם של גורן ורובין ביחד חחייב את המשק.

החל מיום ג' השבוע התחילו גורן ורובין לעבוד במשותף. הפעולה הראשונה היא להניע מחדש את המוסדות הכספיים והבנקיים שהיו מוקפאים בשבילנו. יש להניח, שעד סוף החודש תיכנס הפעולה למסלולה החקיין.

פנינו לאירגון ולביצוע

בנינו החברתי של הקיבוץ התחווה תוך חימושי דרך להגשמת הציונות הסוציאליסטית. יעודו היסודי - בנין משק קלאי עברי בישראל. במשך כמה עשורת שנים הוכיחה החיטבות זו את יעילותה בבנין הארץ. היא העכה יהודים לחלוצים, הפריחה שממות והגנה על המולדת. עתה נמצא הקיבוץ במסבד והעילוג הוא אחת מהוטעותיו. ידועה בוורה את סיבות המסבד וניתוחן מצעידים אותנו לקראת התגברות עליו.

כלל הוא, שהמציאות קובעת את ההכרה. אותה הגולה האירופית, שהצמיחה את תנועה הנוער הציונית והמציאות בארץ-ישראל - של בנייה חלוצית חחה שלטון זר שני גורמים אלה שקבעו את התהוותו של הקיבוץ וצורתו - אינם יותר. המציאות של ארץ-ישראל קפיטליסטית אינה נוחה להכרה חלוצית. בלי שינוי בשלטון הפוליטי חברתי לא נראית באופק אפשרות לשינוי מצב עגום זה המטאיר את התנועה הקיבוצית בלי מילואים בממדים רציניים. בשעה של עליית המוניט.

הכלל, שהיחסים הכלכליים בתוך חברה מסוימת קובעים את היחסי העולמיים והחברתיים קיים גם לגבינו. הליקויים בחיינו הם, לדעתי, תוצאה של חוסר יכולת מצידנו להשחלט על המשק הנתון בידינו. חוסר ידיים מהמיד מרמה לא רק את המתח בעבודה, אלא מחליש גם את הזיקה ואת האמונה בעתיד. ציניות מסוימת שהשתררה הוא סימן מובהק לכך.

ידוע, שכוחות הייצור בהתפתחותם מפואצים את המסגרת החברתית שולידה אותם אם זו מתחילה להיות להם מכסול. לאור העובדה, שהעלייה אינה זורמת אלינו וגם לא הנוער הארצישראלי במידה מספקת, נוצר מצב שמסגרת חיינו עומדת בסתירה לאם-שרויות הכלכליות העצומות הטמונות במשק הקומוניסטי שלנו. הון פרטי לא יבנה וגם לא יבנה הקלאות מעורבה בישראל. על אף חוסר האמצעים, חוסר עזרה ממלכתית, חוסר תכנית - גורמיט שהם בעצם הנאי מוקדם לקיום משק סוציאליסטי - הוכיחה התפתחות המפעל הקיבוצי את צדקה הדרך הסוציאליסטית. העדר שכבה פרזיטית, שיתוף אמיתי של כל החברים בכל תהליכי החיים והשקעה הרווח העודף בייצור הספיקו לבניין משקים גדולים שאין דומה להם בסקטור הפרטי. הצלחתנו המשקית מסבירה את השינויים המהירים והכבירים שהלו בארצות הסוציאליזם תוך תקומה קצרה.

עקב המחסור הגדול בידיים עובדות אין אנו מנצלים בשנים האחרונות את אפשרויות הייצור הגדולות. בשתי דרכים ניסינו להתגבר על כך: א. על ידי עבודה שכירה. ב. על ידי צימצום ההיקף.

העבודה השכירה דורשת מבנה חברתי, כלכלי, אירגוני אחר לחלוטין מזה שלנו. באם העבודה השכירה התמיד היא חשנה בהכרח את המבנה שלנו או תביא למשיטת-רב לא תהכן עבודה שכירה ללא ביקורת רצינית, ללא רצון של ניצול מלא, ללא כשרון לארגנה כדאי. לא תהכן משק קומוניסטי על יסוד כלכלי קפיטליסטי מובהק.

לא בלבד שלא הרחבנו את ההיקף המשקי-כלכלי, אלא אף צימצמנו אותו (מספר העובדים בחתניה, היסול מכבסת חוץ וכו') בניגוד לצרכים הלאומיים ובניגוד לתוקים של משק מתפתח. באם נמשיך בכך הרי החרוס הדינמיקה הפנימית של מייקנו, חוץ זמן קצר, מסגרת היים שהיא מגבילה במקום לפחה. ואסכס: בשתי דרכים אלו - עבודה שכירה וצימצום ההיקף - לא ניבנת.

קיימת דרך שליטית. דרך עטייה העבודה של רבים ע"י מעטים. הגברה פריון העבודה מאפשרת את ההתאמה של הבסיס המשקי-כלכלי לבסיס החברתי. בעיה זו צריכה לעמוד במרכז מחשבתנו עתה. דרך זו היא היחידה המאפשרת לנו להגשים את יעודנו העיקרי - קיום משק קלאי בישראל ואף הרחבתו בלי תוספת אנשים, לפי שעה.

עם כל המיכון המוגבר בשנים האחרונות אצלנו, הרי נשאר עוד הרבה לעשות בשטח זה. עדות לכך יכול לשמש בטחוננו של הח' יאן שליכטר, שבדרך זו בלבד אפשר לצמצם את העבודה השכירה עד למינימום ואף לבטלה כליל. עלינו להגיע לרמ של ארצות הקפיטליזם המתוח או לזו של ארצות הסוציאליזם ביעילות בעבודה ובאירגון המאפשרת השתתפות מקסימלית של הערט במאמץ הכלל, לא השתתפות גופני בלבד אלא גם מחשבתית.

לבעיה זו שני צדדים - טכני ואירגוני. הצד האירגוני יקבע, בטופו של הדבר, אם השיכלולים הטכניים האפשריים יתגשמו; באם כל שמץ של מחשבה או המצאה של כל חבר ינוצלו. עלינו להתאים את מסגרתנו לכוחות הייצור כדי שלא תיהרס. שינויים אירגוניים כאלה הם חלק מהמאמץ להגברת פירון העבודה. בדרגת התפתחות מסויימת הכמות הופכת לאיכות. מי שיער, בראשית יצירתן של הקומונות בארץ, שתבענה לחיך כזה. אולם הגידול הכמותי לא מצא עדיין את ביטויו באיכות. צורות האירגון בעבר, בחברה קטנה מסוצא אחיד, בעלת יסוד ועיוני מוצק, בעלת רמה תרבותית גבוהה שהבטיחו בשעתו שיתוף מלא של כל מרט, אחריות מלאה של היחיד לגבי הקולקטיב - אינן הולמות יותר את המציאות שלנו עתה. מציאות - של חברה גדולה ומסועפת, שחבריה הם יוצאי ארצות רבות ושונות עם דרגות השכלה שונות הכלית שינוי, ללא יסוד ועיוני מספיק - חברה גדולה זו דורשת שינויים אירגוניים מוחיקי לכת.

והמסקנות המעשיות הן שלש: א. הכרה ברורה, שהמשבר בו אנו נמצאים הוא בחלקו הגדול פנימי, בלתי חלוי מגורמי חוץ ובידינו להתגבר עליו. ב. התארגנות מחדש. דבר זה מחייב פירון נרחב במוסדות המתאימים. ג. עדיפות למאמץ בהגברת פירון העבודה על שטחים אחרים בחיינו. ביומן הבא אביא את הצעותי להגברת פירון העבודה בשטחים מסויימים.

ולגבי האלחנז האקטואלית - הפילוג. יעילות היחידה המשקית נשמרת במלואה רק בשלמות יחידות. הפילוג, לדעתי, פוליטי ולא קיבוצי. גורמי פוליטיים מדרבנים אוחזים ולמענם בוצע. במצב הטוליטי הקיים במדינת ישראל ובהסתדרות העובדים לא חקבע היעילות המשקית. והברירה הנשארת היא אם כן החלוקה. במקרה זה פי כמה דרושים לנו פירון עבודה גבוה ואירגון חדש על מנת להבטיח מקסימום כוח, יעילות וביסוס לחלק שלנו.

ה ר ב ט

ה ש ל ב י ה ב א

במו"מ הארצי וכן בבירור באי-כח הצדדים עם ועדה השלשה של המרכז החקלאי סולמנו והונחו היסודות הבאים לגבי עתיד משקנו.

א. משק גבעה-חיים מחולק. לצורך זה יעמידו את מכסת הקרקע על סך של קרוב ל-8000 דונט אשר יחולקו שווה בשווה בין הרוב והמיעוט.

ב. המיעוט עוזב את הנקודה הקיימת ויקים נקודה חדשה.

ג. על הרוב והמיעוט להטעיל מיד ועדה חלוקה פריטטית שתביא תוך זמן קצר (10 עד 14 יוט) הצעה מוסכמת ככל האפשר ואם לאו, הצעות לגבי החליכי ההפרדה המידיניות בכל שטח שההפרדה הזו אפשרית, ולגבי החליכי החלוקה הסופית. כן על הו"ד להציע הצעה או הצעות לפירוק משק הכספים והעבודה.

ד. הועדה גם תביא הצעה או הצעות לגבי שאלות קליטת עליה ונוער בחקופה המעבר.

באותו בירור הודיע הח' הרצפלד, על דעת המרכז החקלאי כולו, שמגמת המוסדות היא לקצר את חקופת הביניים, תוך מגמה להגיע לחלוקה סופית ויציאה המיעוט מן הנקודה הקיימת תוך שנה אחת. לצורך זה יש חקווה מבוססת לרכז את האמצעים הכספיים, החומרים והאמצעים הטכניים הדרושים לביצוע ההפרדה הלכה למעשה.

בזה נעשה הצעד הראשון לתרגם את האידיאולוגיה של חלוקה לשפת המעשה ואף זה באיחור רב ועדיין בצורה סתומה למדי. מאז ההכרעה של המלגנים לערוש מן הקיבוץ המאוחד, מבלי לנטוש את המשקים שמלל הקיבוץ בנה אותם ושורב חבריהם נטארו נאמנים לרכז ולשליחותו של הקיבוץ, היה בורר, שלא יהיה ממלט מחלוקה שטחית ונכסית. ואולם עברו חמישה חודשים בהם אכלנו את הלחם המו של "מבצע הזה", חטיפות מרקטורים, פילוג חברת הילדים וצידי חברים וחברות בלתי מושרשים בהבטחות הידועות מימי בחירות מצד אותה המפלגה שבטמה ולמענה הרימו את הגרון על ממשלו של הקיבוץ. חברי רבים קיוו לנס, שיקום כוח בתנועת הפועלים בארץ שיסיר את הגזירה ויצווה על המורשים לבור לחם את דרכת בארץ ללא פילוג וחלוקה משקים. ימי הציפייה לנס חלפו ועלינו להציב את רגלינו על קרקע המציאות ולאמץ את כל כוחנו כדי להוציא את החברה ואת המשק מן התוהו על שבילי הביניים והעשייה הוויתוריים - שהם עם החיים של כל חברה שמניה ליצירה שיחופית.

בחמשת החודשים שעברו מאז נאגרו נסיון חשוב, ואפשר עתה למצוא את הלקח ולהסיק את המסקנות לצורכי הגטמה מידית.

הוברר - ואני קובע זאת מעבר לכאב, לצער ולזעם הפמלאים לב כולנו - שמגמתה של החברה המלגנית היא לא רק לבנות את עצמה מחדש, אלא תוך כדי כך לעשות לפי מיטב יכולתה להרוס אותנו בתהליך זה. אדרבה, במידה שאפשר לסכם את המעשים של המיעוט בחקופה זו, מותר לקבוע, שיותר משעסקו בניין חברתם ובהכשרת הקרקע למפעלים העצמאיים, שלחו דיהם בחרחור ריב ומדון, בחטיפות ובהשמצה ובחתימה בלתי מוסקת תחת אשיות הקיום הכלכלי וההגיינות האלמנטריות שסכנות - אף כשהיא כפופה - מחייבת אותה. הגדילו לעשות כמה מן המחנכים והמדריכים, שחרעילו את חיי הילדים ועשו מלסתר את התורה החינוכית והמוסרית של החברה הקיבוצית. מכאן מחבקטת זסקנה מיידית.

הפרדת החינוך, חטיפול, השיכון והשירותים של הילדים. בעצם אפשר היה יצוה, שאלה אשר למען הצלה נפש ילדיהם פילגו את הקיבוץ והחברה, יהיו היוזמים הפרדה חיובית זו. ואולם נראה, שלא עקרונית ולא אמה קובעים בדרכם, אלא שי- וליים מסחריים של כדאיות ושל רווח והפסד קטנוניים. בפצב זה אנו נאלצים, אנו, יטול את מלוא היוזמה לידינו, לקרוא ה ר פ ליד המסחיחה את נפש הילדים להחזירם למסלול עבודה, לימוד וחינוך תקינים.

לאשרנו ישנם כל הנתונים הדרושים כדי לכונן ללא כל זעזועים את ההפרדה וך הבטחה מלוא חשויון במתקנים, בחים, ציוד וכו' לרוב ולמיעוט כאחד. לפי זכניה שעומדה באופן מדויק על ידי חברים וחברות מוסמכים לדבר לא תגרום ולוקה לביטול תורה של אף ילד אחד ואף לא להורדה הרמה שהיינו רגילים לה עד זה.

אנו בטוחים, ששיקול אובייקטיבי, הנושא את לבו לטובת הילדים, החורים מחנכים כאחד, יברך על החלטתה הזו ואנו מקווים, שגם חבר עובדי החינוך של יעוט יודה במעלות החינוכיות הרבות אשר בהפרדה המיידית.

בטטה זה, כמו בכל שטח אחר, אנו מתפללים לשיחוף מעולה כן ונאמן חוף נספוג. מצידנו לרוחב לב מקסימלי כדי לצאת מן המצור וזמן התורה.

חברר מעבר לכל ספק, שחברה, שחללה להיות קומונה, איננה יכולה עוד לכלכל את ענייניה הכלכליים על יסוד שיחופי. פקעה האחריות ההדדית. המיעוט עושה בכוח האדט שלו ככל העולה על לבו. חברים מוצאים מענפים, משירותים, נשלחים לשליחות, הכשרות וכו'. בנים ובנות מוצאים מכיתות ללא התייעצות וללא סאלות. בדגש שהמקצוע מידי כלל החברה את השליטה על השימוש בכוח האדט אין עוד אפשרות לאחריות שיחופי. פיה הדדית. אילו שאלו לעצתנו לא היו מוכרחים להביע לכך, ואולם לאחר שעשו בטטה מכריע זה כבתוך שלחם, אין מוצא מן המסקנה המוכרחת: מעתה יצטרך כל גוף להיות אחראי על פרנסתו. מעתה ועד החלוקה הסופית יוחלפו היחסים של שיחוף מלא ביסוד השותפות העסקית. בין שני גופים חברתיים בלתי תלויים. חיחכין - ואף לכך דרושה מידה רבה של הגינות הדדית ביחסים ושל אחריות על מקורות הפרנסה המשותפת. פיה - רק שותפות טממנה מוצא כל צד את החמורה בעד השקלתו הוא בלבד. בכל ענפי הייצור, שבהם לא חיחכין, כנראה, חלוקה אלתר - יונחג יסוד השותפות שבה יוכל כל צד לקיים מספר עובדים בהחלט לאחוז הכולל שלו וחשבון ההכנסה וההוצאה יתנהל לפי סיכום של ימי עבודה שכל צד יסקיע.

מכאן מובין, שנחחיר לקראת הפרדה מלאה באחריות הכספית של כל צד, הואיל וגם צורכי החשקעה ותכניות הפיתוח לא יהיו עוד זהים. בה בטטה, שאנו נשארים אחראים על הנקודה הקיימת ופיתוחה יתרכז האינטרס של המיעוט - ובצדק - בבניית נקודתו החדשה. יטא, אפוא, מעתה ואילך כל גוף באחריות מלאה על פרנסתו חוף שותפות יחסית עם הזולת.

מרבית השירותים, ויתכן שכולם, ומכירות הצריכה ניתנים להפרדה מיידית במקום החסדנות החלית ויחסי האי אמן שהשתלטו על חיינו מן הדין שיבואו יחסים גלויים והוגנים חוף הפרדה גמורה. השירותים לילדים ופרדו אוטומטית עם ההפרדה של המוסדות אין זה, לכן, מן הנמנע להגיע לאותה מידת ההפרדה גם בצריכה של הנוגרים. הכינונו בטטה וה הצעות מפורטות ונביאט לדין משותף למוסדות המתאימים.

המסקנה הכוללת המוקבלת, אפוא, מנסיון המטת החדשים ש עברו ולאור הגשמה של החלוקה הלכה למעשה היא: הפרדה אלתר של כל שטחי החיים, העבודה, הכספים והענפים למען נוכל אנחנו וכן גם המיעוט להתמסר במלוא הכוח למעשה החיובי הבונה. זאת היא הדרך האחת הנאמנה לערוץ אח מעגל הקסמים האדור של "לא אכפת" המתהיל להתרדר במשק ושל המסקת מעשי החתימה החת אשיות האמונה בדרך חיים קיימת - בוצית נאמנה.

הנני יודע אל נכון, שיטנם חברים וחברות בתוכנו שהתפתחות מוכרחת זו מקרבת בטבילם הכרעות גורל. כולנו ידענו, ש באותו יום מו בו קמו חברים והכריזו, שאין להם עוד חלק ונחלה באותה התנועה ובאותו המפעל שבו היו שותפים מלאים, מוכרזה מלחמה לא רק על הבית הקיבוצי, אלא אף על בתיט נאמנים ושלמים שחברו ויחברו בנו אותם למשפחתם ולילדיהם. האחריות על מרי גורל של המשפחות "המעורבות" נובצת במלוא כובדה על אלה שהפכו את ברית האימונים שכרתו עם בני ביתם ללהבת, לגידול בנים ולהגשמה חלוצית משלחת - למארת פילוג שלא בהסכמה ולא על אחריותם המשותפת. ואם גם אין ספק מיהו הנוטא באחריות על הפילוג וחלוקה חלית, הרי אין עוד מנוס מן ההכרעה האיטית.

שעת ההכרעה הגיעה ואין עוד לדחותה - והיא הכרעה לכולנו יחד. ברית הנאמנות שכתנו עם האדמה הזו, עם כל לבנה שצורפה לבניין, עם כל ילד שנולד כאן וטפח לווודה ולגאווה לכולנו, עם כל מאבק שנאבקנו יחד למען מקומה של חברתנו בחזית היאטונה למילוי מצוות העם והמעמד - בנאמנות ואהבה זו לגבעת-חיים - הנוטנה חישו - הגבר וחנצת האהבה על טנאת חיינו ולא יינתן עוד לעקור שורשים מאדפתנו.

ב. א.

הפרדת הילדים - צרו השעה

זוכה עובדה הפילוג ומגמת ההפרדה המהירה בכל שטחי החיים, שנקטנו בה בהתאם
דעותינו האחרונות, יש לראות את בית-הספר שלנו ואת עולם ילדינו כאחת הנקודות
הרגישות ביותר ויש לנקוט בצעדים מהירים להכטחת אגידה בריאה ותנאים תקינים
להמשך בנינו של הנכס היקר הזה, בבה עלינו. יתרה מזו, שגיאה חמורה שגינו
הפעם נגד הפילוג בראשיתו ועם הקמת החברה השנייה במשק - כבר אז היה עלינו
להפריד מיד מיד בין הילדים ועל ידי כך היה בידינו למנוע ק
לתי חברות ילדים נפרדות בחוך בית-ספר אחד, בחוך בית-ספר קיבוצי חבנוי על
אחידות החיים של הילד וסביבתו. אכן, הוחקסנו ולא תמיד עולה בידי חנחקר למא
בגל ראשוני את התגובה הנכונה.

כיום נדאיסאנו את הדברים נכוחה, פילוג החברה היה לעובדה מוגמלת ובפנים
דתינו הוחלים על הפרדה גמורה ועל הפסקת התלות בגוף שעזב אותנו. בשלה גט
החברה כי בתנאים אלה אין עוד טעם בהמשכה השוחפות בחינוך וכי יש לשים קץ
לתנאים הקיימים, הסותרים את כל תפיסתנו החינוכית-קבוצית.

לחן קשק גבתי

בראשית המבצע
(מדברי יואל שני במתיחה)

אנו עומדים במתיחה למבצע של לימוד ועיון, שיקיף במרוצת הזמן את החברה כולה ובסידרתו זו ישתפו בו עשרות חברים. נדחמנו למלאכה. שיש בה בודאי משום העזה בנסיבות זמננו ואנו חקוה כי יעמוד לנו כוחנו וכי נוכל בעזרה כל הגורמים הנוגעים בדבר ובעזרתם הפעילה של המשתתפים לבצע את החכמה כולה כפי שחתינו. חללנו על עצמנו את המשימה משום שאינו בה צורך חיוני - צורך אנושי וצורך קיבוצי.

גם בזמנים כתיקונם זקוק האדם בקיבוץ לחוספת דעה ולהרחבת אפקים מחמדה - על אחת כמה וכמה בימי מערכה על קיום הקיבוץ ועחידו. הקיבוץ זקוק לביצור עמדותיו נוכח ההתקפות הישירות עליו ונוכח נחשולי הריאקציה מסביבו. ימי עיון אלה ישמשו לנו תיזוק לעיוני והשכלתי להבחרה דרכנו בהגשמה הציונית-סוציאליסטית, לליבוץ השקפה עולם. נברר לעצמנו מחדש ערכים שהיו לנו תמיד בחינה מוסכמות שבלב, גירסא דנעורים, במשך שנים יצקנו מאותם מעיינות החכרה ולפס השאיפה, אליהם נכבשנו בימי נעורינו ויש שהאש המחבבה נחכסחה אפרי. ועתה יש להמיה בה רוח מחדש.

נקוה כי ימי העיון ימלאו את התפקיד הזה. יואל

לחלן אנו מוסרים תקציר מדבריו של י. גלילי בערב המתיחה:

אנו זקוקים עתה לשכל קולקטיבי. נזדמן לי לבקר בהרבה קיבוצים ונפעמתי לראות את הערות והתהיה ברחבי הקיבוץ. הקרקע החוחה עתה מאד וישנה סולידריות גדולה בקיבוץ. באסיפות השנתיות נבנן שינינו מן הרגיל ופתחנו בשיחות בערכה כלליה על דרכו של הקיבוץ. עד עתה נתקיימו 8 אסיפות ודיברו 32 חברים. זוהי עזרה עד כמה הדברים, שאני עומד לפתוח בהם, נחוץ.

הקיבוץ נהנן במצוקה וזיהא הן של היחיד והן של הקולטיב. ישנה מבישה בין המועקה האישיה לבין הערכה מצבו של הקיבוץ. אם גם להתעלם מהפורענות, שהרבה אישובינו נתונים בה, הייתי אומר שמצוקתו של הקיבוץ היא תולדה מהסחירה בין האזני הדינמי של קיבוצנו לבין מצב העמידה והדריכה במקום. הקיבוץ הוא הגמעה וצונניה, אינו בנוי על כמיה ובכל הופעה חבויה כזאת - יש ערך גדול להרגשה הבטחון. איתנותו של הקיבוץ זוע דעה במשך שלש השנים האחרונות. אולם, היא זועזעת לא רק אצלנו בלבד. מי שקורא בחשומה לב את הפובליציסטיקה של התנועה הקיבוציה יבהיך באזרות החדעזעוה של איש הקומונה. יש להבחין במועקה, שהיא תוצאה מן ההאפלה על אפיק של איש ומפעל הקומונה.

במה נפלית הסיטואציה עכשיו משנים שעברו? ידענו מצוקות ויסורים והם היו חוצאה מהשערים הסגורים של הארץ. עתה - עליה המונים ואילו שערינו אין בא בהם. וחבר הקיבוץ נהנן במועקה, כפי שהרבה שנים הוא קיוה שיוסו הסד ממנו. ונחה באו ימים - נשברו הכבלים, נחשולי עליה נאחזים בארץ ואלינו אין עליה דר זודמה והתחיל להודעזע הבטחון. איש הקיבוץ מתחיל לחשוש שמא הדינמיקה של הארץ השאיר אותנו בצידו הדרן. עתה הוא בעיניו בבחינה אותו חכושי או החלוץ שגמר את מלאכתו.

הרגשה איש הקיבוץ היא בשני סימנים: א. מצוקה העמידה של מפעלנו בשעה מסמייב הכל מתמחה ומתעצם (ולו גם התעצמות שטחית). ב. חבר הקיבוץ והתנועה כולה נחמטו בהכרה למועקה של אכזבה משום הסתרות המרסמקטיבה.

עלי לצייין שמציאות זו היא נחלה התנועה הקיבוציה כולה. אולם ישנה הבחנה מסויימת בין הדימות המצוקה בקיבוץ המאוחד לבין החריפות בהנועות אחרות. היא חריפה במיוחד בקיבוצנו - כי היתה לו פרטנסיה הרבה יותר דינמית, מסוערה, אופנסיונית מאשר לאחרים. הבינונו את הקומונה לא בלבד כאורה היים נעלה, גם לא בלבד כאפיק לאידיאליזם ציוני-סוציאליסטי של היחיד. השחזנו את הקומונה כדרך מרכזית לבנינה של הארץ. פנינו היו אל המסשטבים הגדולים

הפילוג בקיבוץ היה בבחינת הלם, שהתחיל לזעזע את בטחון החבר, ויש שתוך כדי הזעזוע מהחוסים על הדרך של הקיבוץ המאוחד. טוענים כי צריך היה לבנות את הקיבוץ על יסוד של קולטיביות רציונלית. דעה זו מופרכה מיסודה. יש הבדל יסודי באופן התפתחותו של הקה"מ לבין זו של הקה"א. הקהב"א הגיע לדרכו בדרך התפתחות ארוכה - מהעדה השומרית ותנועת הנוער - ועד להתישבות בארץ. לו היה קיים רק הגורם הפוליטי של השומר-הצעיר - כלום הייתה קמה בארץ ההסתדרות, מפעליה, החגמוניה הפועלית? הקיבוץ-המאוחד היה חלק של קונצ-צמציה כללית של "אחדות העבודה". על יסוד זה קמה ההסתדרות, החגנה, המדינה. כלליזת זו - היא שבנתחיותנו. במשך שנים לא הבינו את השומר-הצעיר, את הסתגרותו ושיטותיו. במשך כל השנים היה הוא שבט חלוצי ולא היה לו פרטנסייה של אחריות על כלל הפועלים עד אשר התארגן כמפלגה, בזמן שהיתה כבר דיפרנציציה אידיאולוגית בתוך מפא"י.

היינו צריכים לראות קודם מה שיקרה והיינו צריכים להיות מוכנים. אין להתחרט על דרך הקיבוץ. הדיפרנציציה הסוציאלית בארץ התחילה להתחדד, כשהיא אשר נוצר בארץ לא היה טבוע בחותם החלוציות. נוצר נכס שלטוני וחוא סיבה מכרעת לריב עליו.

המלחמה של הבורגנות נגד הפועלים בגלל 4 סיבות היא: 1. קמה מדינה שהיא קובעת את מעמדה הכלכלי של הבורגנות. 2. המשק הפועלי התעצם והיה לעקטור מתחרה לבורגנות. 3. חקומה המדינה קשורה באשליה שחקציבי המדינה והצבא הם הכל. 4. הלחץ הגדול של הניגודים הקוטביים העולמיים המספרצים אל החומי המדינה שלנו.

התחצפות של הבורגנות היהודית יש לה גם ביטוי בתחום המוסרי והרוחני. אולם כל זה מקבל את תומרתו על ידי תופעה אחרת שהיא קובעת; דוקא, בשעה, שהמלחמה בין הבורגנות והפועלים מתחדדת - מתאסס מעמדה של תנועת הפועלים. וזה מחוה את אחד הגילויים החמורים ביותר בגורלה של ההסתדרות ובגורלה של הקיבוצה.

לסיכום: אנו עומדים בפני חיזון של סתירה והתנקשות בין הכוחים אוביקטיביים לבין מכשוליים שבסיכומם הם - רפיון של עצמאות הפועלים.

הקיבוצה אינה יכולה להתפרנס מאוחו העולם ממנו מתרנסת מפא"י. יבחון כל אחד את עצמו - האם הוא יכול היה לבנות בלבו את דמות הקיבוצה לאור ערכים ורעיונים שבמניהם מתוחה מפא"י והסגורה בפני ערכים אחרים.

צמחו מכשוליים שלא ידענום. הם צמחו בתוך תנועת הפועלים. שביאה עושיה חברים המפעלמים מן האפשרויות הגדולות ומן השינויים שחלו במפא"י ובקבוצה בתנועת הפועלים.

הוצאתו השניה של גילוי אצלנו תחייב ביצוע תכנון.

ראשון המוצים על הנושא: "קורות ומקורות העט" - היה מ.סיסטר. השתתפו ב"שיעור" כ-40 איש (בתוך זה גם בני כיתה י"ב). כל המשתתפים ציינו, כי היתה בשעות ספורות אלו חוויה חשובה ויפה. נקוה כי המשך לא יאפיל על ההתחלה הזאת.

סיסמחנו עחה: ק נ ה ד ע ת ה ר ר ב א ס ק י ר

פרשת החפורה בבית-הספר הושלמה בסעיפיה העיקריים. בוצע ריכוז השיכון של הילדים וכן סודרו הלימודים. הילדים מהקיתות הנמוכות לא הבינו את פשר הפרשי-דה וגם למחנכיהם קשה היה להסביר להם את הדבר באופן המניח את דעתם. הגדולים מביין הילדים קיבלו את הדבר כחוצאה הגינניה של קורות החדשים האחרונים זכההה סבך סעיף.

כידוע, אין הנאי הסדר החדש קלים. מפאת המחסור בכוחות הוראה ובחדרי לימוד צומצמו שלוח הלימודים והיה הכרח להנהיג סדר יום שהוא קשה ביותר לכיחות הבינוניות (ז-ה-ט). בכיחות האלה מתנהלים הלימודים אחר הצהריים, אחר עבודתם של הילדים. מלבד אי הנוחיות הרבה שבסדר זה, מצמצם הוא גם בחרבה את אפשרויות העבודה של הילדים והדבר יורגש בוודאי. אין לראות את הסדר הזה אלא כארעי ויש להחזיר בזמן הקרוב ביותר את הסדר התקין ע"י הוספת חדרי לימוד לפחות.

הסכינים להשגה מורים מתאימים מצוטצמים למדי ובנידון זה אין לצפות להקלה ניכרת במשך השנה. יחפז ויחולו שינויים קלים בהרכב כוחות החוראה והדבר ייקבע בימים הקרובים. אולם, כאמור, החמורה הכללית לא השתנה בהרבה.

המחלך כולו אינו תקין עדיין מפאת כמה קשיי-החחלה טכניים, שנגרמו ע"י פעולות החפורה. טרם הושלם תצוד במכשור לימוד ובספריה. הצידוד חולק כבר ונחברו בו חלק סקיבלנו אינו מספיק אה צרכינו ויש צורך דחוף למלא את החסור בספרי לימוד ובספרי קריאה לילדים. חדר הספריה טרם הושלם והספריה היא למעשה מושבתה והילדים מתהלכים עדיין בטליט מקריאה. נקודה כי הפעם העמוד לנו הבנתם של הגורמים מהם תירוש העזרה לקימוכו של נכס השוכה זה וכי לא ניתקל בקשיים "כרוניים" שהורגלנו בהם.

עלנה בכל חריפותה שאלת המועדון לילדים. לא אחת הועמדה השאלה לפני מוסדות המשק. זה שנים זורה חדרישה... הבטחות נאות - וחברת העולים שלנו אין לה מוע-דון. במצב הנוכחי אין לחברת הילדים כל אפשרות של פעולות בלי מועדון ויהיה זה צודל שמוצע אם נוסף להחלים מצורך זה. לא יאומן הדבר.

נחמא לאמה אם נדגיש את הצללים בלבד, אולם גם בשעה כזאה אין לחפות עליהם. יורד בכל זאת כי על אף הקשיים המתוארים שוררת בבית-הספר שלנו רוח טובה ואוירה רגינית. מרגש דומק של חיים אינטנסיביים המחלרה אל תחושת העליה בליבת של הילדים והעובדים גם יחד.

ואל

החפורה בבית-הספר הנה פאתורינו. יש לסכם ולאמור, כי תאריך מטלי זה עבר יומה על טעחשטנו. הניתוח בוצע בלי מכסוכים חרופים ומק שהשוב יותי - הרגשה חביה של הילדים לא נפגמה ע"י העברות מידי מטעלת אחת לשנה.

השיכון של ילדי בית"ס אינו משבוע רצון. דבר זה לא נגרם ע"י "סידורים וצלים" כי אם עקב הנאים אנביטטיביות. הסיבות לכך: א. בחחליך החלוקה הוצאו מחחטכוני ללדי חוד (7). אמום ילדים אלה הביאו אחס שיכוני בצורה צריטוונים ואלו משמשים לנו למטרות השגות מאד בשמח ביה"ס, אך אין דבר זה מקל על מצב השיכו ב. לאחר שיעולים רגיניים הוספנו לכיתה א' 6 ילדים מחוגנים ודבר זה מכביד על סוג השיכוני של ילדי בית"ס.

ב. ט. י. ל. - אטשו לצדין כי הטימול בכיחות הנמוכות, פחות או יותר, תקי לעומת זה קשה יותר המצב בכיחות הגבוהות. עדיין זכורה לנו פרשת כיחות ז' העמ נטארו בלי טימול הכיחות ה' ב'. אמנם, עלה בידינו לביים לתפקיד זה חברת, אך לחור בירורים פמוטכים ומגוצים הוא עברה לעבוד אצל הילדים העולים. לדעתנו אין להשלים עם דבר זה. אח בעיה הטימול בילדים העולים יש לפתור, אך בשעת מביים דאמרו לא על חשבון הטימול בילדינו. לילדים העולים יש לגייס הברה מחד העופים הטעניים. גם הקומוצים בטימול ילדינו הגדולים הגיעו למקסימום (על-54 ילד משתלטים על חמט שמוניותה). גם בקשר להבשרתן החינוכיה של המטעלות חמטט-וגו חדרושה, שפחה עלינו לא להשלים עם הורדה הומה חחינוכיה ויש לדאוג בעוד מועד לאיזון המצב הטימול ויש להכנין כן שלא חחזור יותו פרשת כיחות ז'.

(המשך מעבר)

המצב בהוראה קשה ביותר. עם התמדה עזבו אותנו מספר מורים. מחוץ סיבות ושיקולים שונים לא עשינו צירופי כיתות. ולחשלים את החסר בכוחות הוראה קשה מאד בגלל המחסור במורים בארץ כולה. אנו מטעלים עתה בחשבת מורים מן החוץ, אך הסיכויים קלושים ביותר ויש לגייס חברים מחוכנו וחס ישנם. תקושי העיקרי הוא - לשחרר מענפים אחרים. בשאלה זו לא יסכימו אתי, ודאי, עובדי הענפים החקלאיים ואף לא מרכז המשק, אך שומה על קיבוץ החלטים, האם בית-ספרנו, אשר הואשן עבר את ניתוח החלוקה, אינו זקוק לעירוי דם דליל ייעשה הדבר על חשבון שטח אחר. באופן קונקרטי הרי מתכוננת להשבת הוראה השפה האנגלית בגלל חוסר מורה זה. נמצא בחוכנו חבר המוכשר לכך (בנימין) ורק משוט שהוא עובד במספר גיוס להוראה טרם בוצע.

בנות המשק לאן?

הייתה רוצה לשאול טעם - מדוע מתכנים אותנו בנים ובנות המשק לאחבת תשלום המרחב, הצלמוד המקבנה בקץ, הפול הרן והסלה שאך נולד ובגיל מאוחר יותר אף לעבודה חקלאית. ואחר כך כשאנו באים למעשה - הרינו נתקלים במין חבטה חריפה למחצה, כלומר חזירה רק לבנים, למין הזכר וסבורה בסניף הבנות?

ובכן מדוע לחצר לזה? דאולי רצו להעמיד בין חינוך חכמים להינוך הבנות? כי הרי צמורה "הסכנה" שאחר כך יבוא חרצון יחד עם השמחה לעבודה החקלאית. או אולי ההינוך הקיבוצי הוא רק דבר שבהלכה?

יתכן ונדאי להצר בכיוון אחד לחלוטין, להוציא קריאה לשיירותים לשיירותים צו השעה הוא, כל נערה המגיעה ליכולת עבודה נקראת למסבחים ולבתי חילדים

איני אומרת שכל הציבור הקיבוצי צריך לעבוד בחקלאות. יש עבודה בחורשה בתעשייה ובשיירותים. אבל אני מתנגדת להשקפה, שכל הבנות צריכות לעבוד בשלום-תימן אם ישנן בנות המצויות לעבוד בחקלאות (לא לבנות מחשירותים) - יש לאפשר להן זאת - והדבר אפשרי.

מדוע, לבקשתו לצאת לקטיף או למקום אחר בשדה, עלי לשמוע מסדרן-עבודה חסובה מעין זה? מהל כל חטבוע אני מחבה לימי עבודה שלכן ועחה מסהגיעו, אח ורצה שתהיה לי בת פחות לעבודה בשיירותים?

שוב, אפשר לכתוב. כל אחד קורא את הנכתב תוף הערכה לבנות, או לפעמים מחיחס לבנות כל קדיוס וחברים שארית על הנרות הכל נמשך כפז שהיה, אחר ידוע עבודה ואחתן השיחות הרבילות בחדר-האוכל, וק אם הדבר שנכתב הוא על נקטא לא רביל בעיקר בשטח המוליטי - הרי יש לזה מהלכים בשיחות היום. אולם השאלה, שהבנת עתה הנושט תשובה ואף פתרון

נועה קמינסקי

באסיפה הכללית האחרונה סקר ישראל ג. את מצב הקיבוץ בתקופה זו
והרינו מוטרם חלק מדבריו:

עיקר מעולתו של הקיבוץ כיום היא קונסטרקטיבית. מזכירות הקיבוץ פיתחה פעולה ענמה בהרבה שטחים. קיימת חרדה למשקים שהם בתהליך של חלוקה, אך עלי לציין, שמעטים הם החברים במזכירות הקיבוץ העוטפים במיוחד בבעיות אלו. עיקר מעולתם של רוב החברים היא בעבודה היום יומית החיונית. כמובן, שתהליך הפילוג מטביע את חותמו על היי הקיבוץ כולו.

מבחינה עקרונית הסתמנו הסיכויים לפתרון בעיה הישובים המעורבים, אולם מבחינה מעשית טרם נמתך דבר בהמשך המשקים המתחלקים. מסתבר שזה תהליך מורכב מאד ואיננו ניהן להפתר בדרך הפשוטה כניהוק הקשר הגורדי. לעתים נדמה שאנו קרובים לפתרון ובמשך הזמן מתברר שעשינו צעד אחד בלבד קדימה ושנים אחורנית. נדמה, למשל, שבגבעה-השלשה העניין כבר נפתר, אולם גם שם הסתבר שאף ההפרדה הפשוטה במקום איננה קלה והצד המעוניין לעכב יכול לעשות זאת גם שם. אנו מני- חים שבמקום הזה הדבר יהיה יותר פשוט. השטח הקיים של נולה נקבע לקיבוץ והשטח החדש נקבע ל"איחוד". הם עומדים בפני התחלה הבנייה. מסתמנת תכנית של מימון למשקים הנפגעים וגם למיעוטים העוברים במקום למקום.

יחכן שיהיה הבדל במימון ביחס לאותם המשקים המתחלקים במקום כגון - אשדות-יעקב ועין-חרוד. ברם, זה יתברר אה"כ, כיוון ששני המשקים נשארו למי שעה תקועים מבלי להתקדם אפילו-צעד אחד. וחילוקי הדעות הנם "משוטים" - חברי ה"איחוד" בשני המשקים חובעים את יציאתו של הקיבוץ המאוחד מהמקום.

באשדות-יעקב נקבע בפנים מודוס של הנהלה משותפת, אולם ההוצאות הכספיות אינן נפרדות. זה הביא לידי שיטה אינפלציונית, כיוון שכל צד אינו אחראי בעובדה על ההוצאות הכספיות של הצד השני. הם הגיעו למצב כספי קשה בניגוד להגיון ובניגוד לכושר הכלכלי של אשדות. אני רואה זאת כאזהרה חמורה מאד גם לגבי גבעה-חיים. אמנם, אשדות נמצאה במצב זה כבר למעלה משנה ואנו רק מספר חדשים, אך מאידך קיים הבדל רב בין יציבותה המשקית של אשדות לבין זו של גבעה-חיים. ההתפתחות בגבעה-חיים עלולה להיות, אימא, מי כמה קשה יותר.

אין כיום לסכם ולומר שאנחנו רואים גרספטיבה שענינים אלה ייטחרו בקרוב ובמהרה. כנראה שעדיין לא הוגדשה סאת הסבל של שני הצדדים. אנו מצדנו מעונינים שתהליך ההפרדה יוחש.

אשר להעברת המיעוטים ממקום למקום - דוקא בשטח זה ישנה התקדמות. מחרב משקים כבר עברו ומעטים הם המשקים שעדיין לא הסתמנה אצלם תכנית ההעברה.

ועדה השלשה במרכז החקלאי עוררה גם את שאלת המיעוטים למיעוטים, עמדת מזכירות הקיבוץ היא, שלמיעוטים העוברים יינתן תפקיד חתישבותי. ד"ר בחלו קח הרכוש, הקרקע והציוד בישובים שנאלצים להתחלק. ישובים שהנם מחוץ למעגל החלוקה - לא יחלקו וכושט.

מצבם של הישובים הצעירים. דבר אחד משותף לכל הקיבוצים הארציים - המה סור האיום בהמשך. גם בועידת אימפונטיות אי אטעד לפתור שאלה אלמנטרית זו של הגדלת ישובים קבוציים בתקופה של מצור ומחסור בהמשך. מספר הישובים הצעיריים בקיבוץ המאוחד גדול באופן יחסי ולעתים אני תמם כיצד יכולנו בשנות מצוק אלו להבטיח את המשך לישובים אלה. פלא הוא שחלק מהם לא הגיע עד למשבר אחר

מדוע ישנה עזיבה ממשקים אלה? זה שייך לאוירה הכללית חשודת בארץ. במשך שנים ראה הנוער בארץ וגם הנוער הבעל-בית כיבוד לעצמו ללכת להגשמה חלוצית בחתיש-בות קיבוצית. עתה הולך רוב הנוער לאמיקים אחרים. נשאר לנו, אם כן, רזרבות מעטות מתנועות הנוער המגובשות, מעטים מהנוער העובד ומבני חברות הנוער, עולים המגיעים אלינו מהגולה וכד'. יש, אמנם, לציין שרוב רובם של העולים מהתנועה בגולה נשארים בחוכנו. חל גם משכו חמור ברזרבות של חברות הנוער. אין כיום נוער בגיל 16 שעלייה הנוער יכולה לקלוט. יש לה הקציב לקלוט 600 בחודש ובטה"כ מגיעים 300. מסתבר שהרבה חברות נוער מסיימות את הכשרתן במשקים ואין במה למלא את החלל. הקיבוץ החליט לקלוט נוער גם על השבועון. הוא מוכן לקלוט חברות ארבע-שנתיות ותלת-שנתיות. לאמיתו של הדבר אין תקווה להגדיל בזמן הקרוב את הרזרבות שלנו. המו"מ של התנועה הקיבוצית עם הלשכה לעלייה הנוער על הגדלת סולם גיל הנוער עדיין לא נשא פרי. הבירוים שהיו לנו עם משקים בדבר קליטה נוער על חשבונם מעודדים. המשקים מוכנים לקבל נוער על חשבונם.

יש לנו שורה של ישובים שהגיעו למספר קטן של חברים. הקיבוץ הכריז על גיוס עזרה מהישובים הוותיקים לצעירים. ההיענות לקריאה זו הייתה רק ב-50%. מישהו יכול לומר - גם זו טובה, אולם אלה שנזדמנו לעזרה לישובים אלה נוכחו לדעת שזה לא לטובה. הננו מאמצים כל כוחנו כדי להחזיק מעמד באותם הישובים עד שתהיה לנו הרווחה. אין דבר מסוכן יותר מזה שאחד או שניים מישובינו יחדלו להתקיים.

אנחנו יכולים לחשב בדיוק מה עומד לרשותנו לחלוקה במשך השנה. כידוע, כל הדרכים של כל הצעירים המתחנכים לקיבוץ מובילות לנח'ל ופה שמסתכם בנח'ל עומד גם לרשותנו לחלוקה. בהתאם לכך אנו יכולים לספק את הצרכים של הישובים הצעירים. טוב שאנו יודעים מה שיש, אולם הידיעה על היש המעט מסילה מבוטאת.

מסתמנת התופעה החיובית שהברות נוער מצטרפות למשקים בהם חונכו. התופעה זו היא תוצאה של הצלחת הישוב להנך לעצמו. בכל מקרה כזה הקיבוץ גם מאשר צירופים אלה. לדוגמה - לגבעת-השלשה הצטרפה הברה שהתחנכה בה. מסתמנת שהי קבוצות המסכימות להצטרף לאשדות. אותו הדבר בגבר-עם וברמה-הכובש. לאמור - באם גבעת-היים תראה בבני הנוער המתחנכים בה כאילו היו בניה היא - תצליח גם היא להביא אותם לידי רצון להצטרף אליה. ואין הסיכוי הזה רחוק מאתנו. יש לנו שורה של ישובים שאוכלוסייתם קטנה מאד והם משועים לגידול. מסתמנת עתה 5 קבוצות בנות 60-90 איש מהנוער העובד, מהמחנות העולים ומהאופיים.

בחודשים האחרונים מיתח הקיבוץ פעולה ענפה במעברות. יחד עם חטיבת בני הקיבוץ פעילים עתה עשרות חברי קיבוץ במעברות. הננו מקימים מועדונים בהשקעו שלנו ובעזרת הסוכנות. אנו אוספים ילדים ומשפחות עם ילדים, אפשר לציין חזית מסוימת במעברות. אנשי המעברות מוכנים לתת לנו ילדים בגיל 12-13-14, אך אלו ילדים בגיל יותר מבוגר, כי הם מומיעים כבר כמעדנסי המשפחות. 10 חברים פעילים הצליחו לארגן במשך חודש יציאה של 120 נפשות. כל המשקים מוכנים לקבל משפחות בנות 2-3 ילדים, אולם כאלה ישנן מעטות. הדבר קשה יותר ביחס למשפחות בנות 4 ילדים ואלה הם הרוב. במקרים אלה אנו נוהגים בדרך של הטלת מכסות. רבים מאנשינו עושים פעולה חינוכית חשובה במעברות ואם לא נרמה מזאת - עבודתנו חשא מרי. יעשה ועושה גם הלחץ הכלכלי השורר במעברות.

אחד המפעלים החשובים של הקיבוץ בחקופה האחרונה - הקמת החטיבה של בני הקיבוץ. אני מציע, אגב, שתהיה מטיבה ייחודית עם בנינו מהחטיבה ושהם ימסרו דו"ח על כך. כבר הגיע הזמן של פגישה יותר קרובה עם הבנים. אנו עומדים עתה בפני אירגון חטיבת חברות הנוער המתחנכות בקיבוץ. בסופו של הדבר יקום בקיבוץ מחנה אשר ירכז 2000 בני נוער. בסה"כ מרוכזים בחינוך בקיבוץ למיליון מ-3500 נוער וילדים. את הסקטור הזה יש להעלות עד ל-6000. זוהי אחת השנסות לגידול.

הפעולה המרכזית של הקיבוץ עתה היא - הפעולה התרבותית והספרותית. בשטח זה אנו עולים משלב אל שלב. לפני שנתיים החלנו בפעולה סמינריונית מרכזית וחסיוכום הוא חשוב. מאות אנשים עברו את הסמינריונים האלה, אך ראינו שאין די

בזה, צריך גם ללכת לכל ישוב ולעשות מעולה רעיונית במקומות. אנו מרגישים שהסתייכה, בה נתונה עתה הארץ והנועה הפועלים, עושה שמות מבחינה אידיאולוגית בציבור העומד בחזית החלוציות. ההתעוררות בכל רחבי התנועה ללמוד ולהרגיש יב דעה היא גדולה. הקיבוץ ממנה עצמו למעולה רעיונית וסמינריונית בקיבוצים, אין כמעט משק ווחיק שאינו מונה לאירגון יוחי לימוד, מסיימים עתה 5 ירחי עיון במשקים צעירים בנגב ועומדים להתחיל במעולה דומה גם בגליל. ישנה קורת רוח גדולה מזה. הישובים התעוררו מחדש, ירחי העיון הפיחו בהם רוח חיים!

ולבסוף, הברת-החרושת עליה הוחלט במועצה הקיבוץ בשדוח-ים. בקשר לזאת אגלה דבר חמור. ביחס להחלטה זו גילו המשקים התנגדות מסיבית. זוחי התנגדות בלתי מאורגנת, אך היא סימפטום של הסתגלות לחנאה מעבודה שכירה מבלי לרצות להמסר ממנה. מנסים להסביר שבלי עבודה שכירה אי אפשר להתקיים. קיימת התנגדות לותר על עודף השכר. ברור שהקיבוץ יגשים את ההלטותיו. הוא לא יסוג פהן, אולם הדאגה היא למידת הסתגלותם של הישובים לתופעה של העבודה השכירה ולחנאה ממנה מבלי לרצות להגמל ממנה. אכן, נחוץ חריש אידיאלי עמוק ברחבי הקיבוץ.

בשבוע העבר התחלנו במזכירות המורחבת בבירורים רעיוניים לקראת ועידת הקיבוץ, שבכוונתנו לכנסה בקיץ הבא. פרטי-כלים של הבירורים יומצאו לישובים.

מיומן המזכירות

המדינת חדרי החולים: חברי ה"איחוד" תבעו הקמה מטבה-עזר ליד האינזולטור של הילדים, אשר ישמש בית-חולים לחבריהם ולילדיהם. הצעה אושרה. למי סידור זה ישמשו חדרי החולים במרדס וחדרים בבית ד' לאישפוז חברינו וילדינו החולים.

המלאי של מחסן הבגדים: סוכם על חלוקתו ובעוד טרם הושלמו המתקנים למחסנים הנפרדים יחולק המלאי כדי שכל צד יוכל לספק לחבריו את הציוד הדרוש.

בעיות בית-הספר: בישיבה משותפת של המזכירות עם הנהלת ביה"ס נידונו בעיות שיקופו של בית-הספר לאחר החלוקה. הבעיות הן: מחסור חמור בספרים, בציוד לימודי, חוסר חדרי לימוד המהייב לימודים בשתי משמרות, השלמת כוחות ההוראה והכורה להכשיר מורים חדשים, מועדון לילדי ביה"ס ועוד. סוכם להקציב 600 ל"י לרכישה סמרי קריאה ולימוד וספרי עזר למורים. כמו-כן הוטל על המזכירות לברר את אפשרויות הקמתן של כיתות לימוד נוספות לקראת השנה הבאה.

אשר למעבדה, בעת חלוקתו של ביה"ס הנחנו כי במעבדה נוכל לעבוד במשותף, הנחה זו נתבדתה והסיבות הן שונות כגון - העומס של שעות הלימוד, השמירה על הציוד ועוד. בישיבת המזכירות הוחלט לאשר רכישת צריפון למעבדה עבור ה"איחוד", שהקמתו והחקנתו העלינה קרוב ל-400 ל"י.

להלן אנו מביאים לידיעת החברים את תוכן המכתב, שהעברנו לחברי ה"איחוד" ב-6 לח.ז.

אל חברי איחוד הקבוצות והקיבוצים בגבעת-הים.

" סירובכם לקיים את ההסכם, אשר סוכם בינינו בישיבה משותפת בהשתתפות הח"ה כנעני וכנרתי בסעיף של המרדח החשבון, מערער את היסוד של ההסכם הכולל על המרדח וקליטת עליה.

הגנו מודיעים לכם לכן, כי לא נסכים להגשים את חלקי ההסכם הקשורים בהמשך קליטת עליה ונוער על ידיכם, כל עוד לא תובטח הגשמתו של ההסכם כולו על כל סעיפיו ולפי השלבים שנקבעו במשותף."

בישיבה הראשונה המשותפת עם חברי ה"איחוד" בהשתתפות הח"ה כנעני וכנרתי, בדיון על המרדח וקליטת עליה - סיכמנו תכנית משותפת בשטחים הבאים: המרדח שירותים, קליטת עליה למיעוט והמרדח החשבון. לשלבים אלה נקבע הסדר הבא:

בזה, צריך גם ללכת לכל ישוב ולעשות פעולה רעיונית במקומות. אנו מרגישים שהסתייכה, בה נתונה עתה הארץ וחנועה הפועלים, עושה שמות מבחינה אידיאולוגית בצירוף העומד בחזית החלוציות. ההתעוררות בכל רחבי החנועה ללמוד ולהרויב דעה היא גדולה. הקיבוץ מפנה עצמו לפעולה רעיונית וסמינריונית בקיבוץ צים, אין כמעט משק ווחיק שאינו פונה לאירגון ירחי לימוד. מסיימים עתה 5 ירחי עיון במשקים צעירים בנגב ועומדים להתחיל בפעולה דומה גם בגליל. ישנה קורת רוח גדולה מזה. הישובים התעוררו מאוד, ירחי העיון הפיחו בהם רוח חיים.

ולבסוף, הברת-החרושת עליה הוחלט במועצה הקיבוץ בשדות-ים. בקשר לזאת אגלה דבר חמור. ביחס להחלטה זו גילו המשקים התנגדות פסיבית. זרחי התנגדות בלתי מאורגנת, אך היא סימפטום של הסתגלות להנאה מעבודה שכירה מבלי לרצות להפטר ממנה. מנסים להסביר שבלי עבודה שכירה אי אפשר לחקיים. קיימת התנגדות לותר על עודף השכר. ברור שהקיבוץ יגשים את החלטותיו. הוא לא יסוג מהץ, אולם הדאגה היא למידת הסתגלותם של הישובים לתופעה של העבודה השכירה ולהנאה ממנה מבלי לרצות להגמל ממנה. אכן, נחוץ חריש אידיאלי עמוק ברחבי הקיבוץ.

בשבוע העבר התחלנו במזכירות המורחבת בבירורים רעיוניים לקראת ועידת הקיבוץ, שבכוונתנו לכנסה בקיץ הבא. פרטי-כלים של הבירורים יומצאו לישובים.

מיומן המזכירות

הטרדה חדרי החולים: חברי ה"איחוד" תבעו הקמת מטבח-עזר ליד האיזולטור של הילדים, אשר ישמש בית-חולים לחבריהם וילדיהם. ההצעה אושרה. למי סידור זה ישמשו חדרי החולים במרדס והחדרים בבית ד' לאישפוז חברינו וילדינו החולים. המלאי של מחסן הבגדים: סוכם על חלוקתו ובעוד טרם הושלמו המתקנים למחסנים הנפרדים יהולק המלאי כדי שכל צד יוכל לספק לחבריו את הציוד הדרוש.

בעיות בית-הספר: בישיבה משותפת של המזכירות עם הנהלת ביה"ס נידונו בעיות שיקופן של בית-הספר לאחר החלוקה. הבעיות הן: מחסור חמור בספרים, באיוד ליי-מודי, חוסר חדרי לימוד המחייב לימודים בשתי משמרות, השלמת כוחות ההוראה והכורה להכשיר מורים חדשים, מועדון לילדי ביה"ס ועוד. סוכם לחקציב 600 ליי וכישה סמרי קריאה ולימוד וסמרי עזר למורים. כמו-כן הוסל על המזכירות לברר את אפשרויות הקמתן של כיתות לימוד נוספות לקראת השנה הבאה.

אשר למעבדה. בעת חלוקתו של ביה"ס הנחנו כי במעבדה נוכל לעבוד במשותף, הנחה זו נתבדתה והסיבות הן שונות כגון - העומס של שעות הלימוד, השמירה על הציוד ועוד. בישיבת המזכירות הוחלט לאשר וכישה צריפון למעבדה עבור ה"איחוד" שהקמתו והקנתו העלינה קרוב ל-400 ליי.

להלן אנו מביאים לידיעת החברים את תוכן המכתב, שהעברנו לחברי ה"איחוד" ב-6 לח.ז.

אל חברי איחוד הקבוצות והקיבוצים בגבעת-חיים.

" סיוובכם לקיים את ההסכם, אשר סוכם בינינו בישיבה משותפת בהשתתפות הח"ה כנעני וכנרהי בסעיף של הטרדה החשבון, מעורר את היסוד של ההסכם הכולל על הטרדה וקליטה עליה.

הננו מודיעים לכם לכן, כי לא נסכים להגשים את חלקי ההסכם הקשורים בהמשך קליטה עליה ונוער על ידיכם, כל עוד לא תובטח הגשמתו של ההסכם כולו על כל סעיפיו ולפי השלבים שנקבעו במשותף."

בישיבה הראשונה המשותפת עם חברי ה"איחוד" בהשתתפות הח"ה כנעני וכנרהי, בדיון על הטרדה וקליטה עליה - סיכמנו תכנית משותפת בשטחים הבאים: הטרדה שירותים, קליטה עליה למיעוט והטרדה החשבון. לשלבים אלה נקבע הסדר הבא:

א. המודת בחי הילדים וביה"ס, מחסני הילדים והחברים עד ל- בינואר, החל מחתאריך הזה גם קליטה עליה למיעוט. ב. המודת החשבונות לא יאוחר מאשר במברואר.

על אף העובדה שהשירותים לא הופרדו במלואם עד לתאריך שנקבע - לא עיכבו אף קבלת העליה ע"י המיעוט והתחלנו בהגשמה של חלקי החסכס האחרים מחוץ הנחה ששני הצדדים יגשימוהו בשלמותו. כאשר נראה היה לנו, כי לא נוכל להפריד את הדרך האוכל והמטבח יחד עם שאר השירותים ויתרנו על כך כעל הנאי לקבלת עליה. כל זה כדי להגשים את השלבים הבאים של החסכס. כזכור, הבענו את המודת החש- בונות מטעמים הידועים לכל. חברי ה"איחוד" הסבירו ונימקו שלא יוכלו לעמוד בהמודת החשבון מבלי לקבל תוספת אנשים, שתאפשר להם להשקיע את האחוז המגיע להם בעבודה. החסכסנו לחביעתם זו וחצמדנו את התאריך של המודת החשבון לקליטה עליה; הויכוח היה באם להגשים את המודת החשבון שבועיים או חודש לאחר קבלת עליה, ויתרנו בנקודה זו והסכמנו לראשון במברואר. כעני שהוסכם בינינו עשינו את כל ההכנות לקראת המודת החשבון: חלוקת מחסני ההשקעות, הכנסת חבר "איחוד" למחסן המשק ועוד. והנה בישיבה מיוחדת ובחשתתמות הח"ח כנעני וכנרת ב-25 בינואר הודיעו חברי ה"איחוד" שהם דוחים את המודת החשבון עד לאחר המודת הדר האוכל והמטבח, שטרם ידוע כיצד ומתי יבצע הדבר. איננו רואים כל סיבה אובייקטיבית המצדיקה דחיה זו. אדרבה, הצורך בהמודת החשבון גדול עתה פי כמה משהיה אי פעם. המירוץ בחוצאות נמשך והוא עלול לערער את יציבותנו הכספית והכלכלית. דוגמאות, להיכז מצב זה יכול להוביל, אינן חסרות. משקים, שיכולתם וכשרתם הכספית גדול מזה שלנו לא עומדים בזה. בסירוב המיעוט לקיים את המודת החשבון במועדו, אנו רואים הפרת של החסכס וכל עוד לא יוסדר הדבר הננו פו- רים את עצמנו מהגשמת יתר סעימי החסכס.

אין זו ההפרה היחידה, אם כי היא העיקרית. נחלונו לזה גם תופעות ומעשים "צדדיים", שאף הם הפרה חמורה במוסכם עד כה. בזמנו, למי הצעת ב"כ ה"איחוד", סוכס, שעולים חדשים לא יוכנסו למחסן-הבגדים לפני שיומרו. סעיף זה הופר. כמו-כן הוסכם שילדים של עולים המגיעים למשק לא יוכנסו לבתי-הילדים לפני ההמודת ואף זה הופר. הפרה בנקודה זו איננה בניגוד לחסכס בלבד, אלא היא גם בניגוד לנוהג הקיים, שילדים הבאים מן החוץ מוחזקים כשבועיים באיזולציה לפני הכנסתם לבתי-ילדים.

עקב החמחמות זו והקפאון שנוצר בהגשמת התסדר ע ל כל סעיפיו, ראינו הובה לעצמנו למסור הודעה, שפירטמנוה לעיל, ל"איחוד" וכך הודענו על כך גם לחברי ועדת השלשה.

מיומן ועדת העבודה

מחסן הבגדים לעולים - גרעיני העולים במשקנו הצטמקו ואין יותר צורך באדם שלט לעבודה במחסן העולים. למי החלטה המזכירות יעברו חברי הגרעין המדסי, שהם נמצאים במשק זה למעלה משנה, למחסן החברים. עקב כך עברה חידה שטרן לעבוד בביטול לחינוקות.

קבוצת הילדים העולים - טטלה התחילה לעבוד כמטפלת אצל הילדים מצמון אמריקה. חנה מדידמן חטפלה בקבוצת ה"נעורים". מאול, שעבדה עד כה באומן חלקי בקבוצת ה"נעורים" נקבעה לעבודה טיפול בכיתות ה' ט'.

במזכירות נידונו בעיות הדר-האוכל והמט- בח. צויין שעלינו לקבוע עוד חברה לבי- שול דיעטטי וחברה אחת למחסן המטבח. (אנשי מעבר ליד)

השמירה - הוחלט במזכירות והחלטה זו אושרה גם באסיפה הכללית, שכל חבר משק חייב לצאת לשמירה של שבועיים פעם בשנה. סדר השומרים ייקבע לפי הא' ב'. ועדת העבודה תקבע פעם בשבוע את המועדים לשמירה לפי א'-ב' ולפי מקסימום התחשבות במצבי עבודה מיוחדים.

חוראת האנגליה - לאחר מספר דיונים הוחלט סופית, כי בנימין עלוש יעבוד 4 ימים בשבוע בחוראת האנגליה בביה"ס. בימים הנותרים ימשיך לעבוד במסווא.

דיעטת - מלכה מדר נכנסה לעבוד בדיע- טה. אנו מקוים שנוכל עתה לקיים את סידור הדיעטת גם בשעות הערב בלי עזרת המטבח.

גבעת הילדים

24 בסבטואר 1952

יומן המסק מס' 548

יום א' כח שבט הסי"ב

ה ש כ ו ע

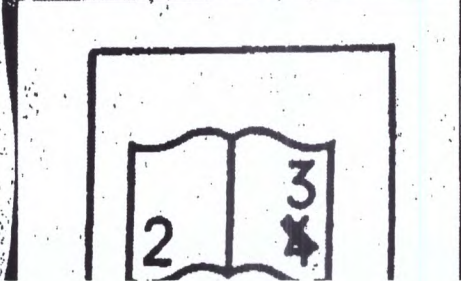
הנסיון של המיעוט לחקים את הצורך בבוח חרוע - יהיה בודאי אחרון "המבצעים", שמטרתם הייתה לקבוע שיטה של "כל דאליים גבר", שלטון היד החזקה.

ההחלטה בכך שהכניסו עולים חדשים למסגרת חבדיים המסוחר, בניגוד למוסכמו בינינו ומבלי להודיע לנו על כך, הכניסו ילדי עולים חדשים ביהם הראשון לבואם למסק לבגן-ילדים משוחר, על אף הסכמתם המפורשת לא להכניס ילדי עולים למוסדות ילדים, שהם פזיזין משהמים ומבלי להחשב בנוהג המקובל אצלנו זה שנים רבות, שכל ילד הבא אלינו צריך להמצא שבויליים בהסגור, הצענו כי נעמיד לרשות הילדים האלה חדר עם כל הסידורים הדרושים לטבוע ימים עד אשר יחלקו את הגן. את הצעתנו זו לא קיבלו, הם סמכו על כך כי לא נאסור מלחמה על ילדים, לשיא הגיעו כאשר הציעו בישיבה של ועדת החלוקה, את חלוקה ענפי החצר והשדה עוד לפני שהחליטים חלוקת הקרקעות ומחלוקת השטחים איתן לא יסכימו לקואורציה במסק המשוחר.

האחריות של כל צד על סידור חבדיי בעבודה, על הכנסותיו, הוצאותיו - היה אחד הסעיפים העיקריים בהסכם על המודעה וקליטת עליה. כדי לאפשר למיעוט לחקיק במסק את מספר ימי עבודה המגיע לו לפי האחוז שהוא מהווה בין חבדיים בצלי נכחה הנכחה - החלטנו על קליטת עליה ונוצרו וקבענו במשותף שחודש ימים לאחור באשיה חקלימה נפרדת את החשבונות. באשיה נואר החול בקליטה עליה וברא-שדה מברואר תודיע לנו המיעוט, שהמודעה החשבונות היחזקו רק לאחר חלוקת הענפים. הודעתו זו העמידה בסיומן טענה את ההסכם כולו. ערערו על כך בועדה השלישה נאמנט בפני חברי המרכז החקלאי, ואלו המיעוט לחזור בו ולהסכים לעבודת קוא-ורציה מוטלביה בענפי המסק, אך הפנה זאת בהסכם חרו-אוכל ליד מטבח הילדים, בקליטת המיעוט משפיקו - תנאיט שלא הוסכם עליהם ומעלולים לדחות את ביצוע החמורה לזמן בלתי מוגבל.

ההחמקה כזאת מהגשמת החסכת לא יכולנו לקבל דגם אנו הודענו כי לא נמשיך להגשים את ימנו סעימו החסכת, השבנו לנו על כך בהצאה קבוצה ילדים עולים. בדיון על קליטה עליה, שהסכימו בוועדת השלישה, פוטם כי הזכות למיעוט לקלוט עליה ונוצר בממדים שיאפשרו לו להגיע במסגרת חבדיים לאחור אחוז שחזא משה במסק. דובר במפורש על כך שלא יקלוט ילדים עולים, שאינם בהשבון כמות עבודה, גם במקרה זה לא באו ברבדים אחינו להחרו מה שזוכים במרכז החקלאי. מאומן הגשמת החסכת על יד המיעוט, אשר קבע עובדה בלתי מוסכמת על שני הצדדים, למרנו כל און יותו לסמוך על הבטחות.

בישיבה עם ועדת השלישה הבענו את ביצוע המודעה החשבון ורק לאחר שדבר זה יובטח גדון ביתר הדברים, כי הודענו שהצדדים יזקם לאחר שתתקבל החלטת על המודעה החשבון. המיעוט העלה מחוץ את הנאמן הקטורים בהפרדת החשבון כאילו לא קרה מאומה. כניחת הודיע, כי ועדת השלישה תדון והודיע לנו את המסקנות בכתב, הבג המיעוט לא הגבו למכתב ובבוקרו של יום שני רצו להעמידנו במני עובדה נוספת, בהתאם למסורת שנהגו בה עד כה. היה כזה רצון לחזייה, כי אין המיעוט יזקק להסכמתנו ואף לא למסקנות המרכז החקלאי. קביעה עובדה זו במנעה על ילדי, כי אנו לא יודעים ובר בניגוד לרצוננו ולהסכמתנו. לא עלה בידי המיעוט לחקים את הצדדים בכוח, בגם, הוא הצליח להשביה עשרה יום במסק, לחזיר באומן המון את הילדים כליבדר, לחצוב את עצמו לדאה במני הילדים ולהורות, דרך לפחדון שאלוח חבדה קבוצה.

34

הבידוד במרכז החקלאי החקייים עם כנרתי בלבד. הסברנו לו, כי לאור החנהגו של המיעוט, לא נוכל לבטוח יותר בהסכמים אלו ואנו חוזרים במסגרת אה ביצוע המורה החשבון. כנרתי הודיע, כי בועדה השלטה ישנה החלטה על סעיף זה ובישיבה עם הצדדים שהחקייים, השבוע יוחלט על כך סופית ותחלטה על ביצוע המורה החשבון תוכל להתגשם חוד ימים ספורים. על סמך זה הסכמנו לחקייים אה הצריף. במזכירות נדון על אופן הקמתו והשבוע נתחיל בעבודה זו.

ארבן הרבנים, אולם השגב שהחבריים ידעו נרשה מיגיעה זו. השבוע נשב ונדון על המורה החשבון. עד אשר לא יתגשם סעיף זה לא ניכנס לשום בירוויים אחרים.

פלג

ילדינו ממלכיה כותבים

יש בהצוונה למסר לכם על הילינו באן ועל חיי המשק. נוחי לנו המעט הראשונה לדעה באמת אה פיהוש הדבר לתיות כקייבון צעיר על הצבון. מבורך ממל, בלל סלמון וכמעט בלי מל קשר עם החוד.

למחרת כראנו הנח השתוללה סופה גש וברו אינמה ובערב אה יוד שלג, אשר בחג'נו לארמה נמס בליל, בבורך כוסד השולוליות קרה.

אנו עובדים מה בכל ענפי המשק. קמ ב-6,30 ומסיימים ב-4. הערובה במשק גדולה והחטיבה מארונה מפעל סיפורים

צמחנה ואנו עובדים עזר אלה בנינוה לוי. מעל זה הצליח רק בחלקו וזה בגי מילום השומה הלב שמקדישים לכך בני החטיבה. ובכל זאת נעשה משתו בשטח זה ואנו מקוים, שהברי המשק ימשיכו בזאת גם אחרינו.

בני החטיבה באו הנה לא רק על מנת לעזור בעבודה, כי אם גם להביא לישוב המרוחק מנשיכה וזה יעננה ולחנכים קצו יותר חיים. אפשר לציין שבמשימה זו הצליחה החטיבה. ביום שישי מיימנו קבי שבה נאה, בגלל ההוצאות במסגרת ימי העיון, המתנהלים עתה כאן, אין כמעט באפשרותנו לעשות פעולות גם בערבים.

בערב לאחר ההוצאות יושבים אנו עם בני יגון, שוחים קפה וחודלים את הזמ עד 12 בלילה. כך שבורך כלל אנו עייים משה.

ישנה מה חברה טובה, חברים בערבים ולכן גם שפה לנו אהם, המפגשו להכיר את ידב חברי המשק ולהתחיל אהם.

אנו ממכרוננו כפרך למסיבה חסיונם. לאחרות ביום ראשו בני מיתה לי.

לקראת ימים העיון

ימי העיון מתקרבים לקיצם. טחם הגיעה השעה להעריכם - על כל אשר חנה בהם ועל כל אשר חסר בהם.

ואולם נשארו אהנו עד חסיונם עוד כמה הוצאות בשאלות הנועה בעלות חשיבות רבה לציבור שלנו.

על המדי:

ההוצאה השנייה והמסיימה של ל. לויסחן הוצאה אלה משנה יצחק רביז מן הסטה הכללית של צ.ה.ל. על שאלות בטחון המדינה וצח"ל. הוצאה חמסותם בסטרוני על שאלות הערבים בישראל ומדינות ערב והמשנה סיום של מ. גרוס (החוק והמדינה).

יש להצטרף שכחורונה יוד מספר המס החיים בהוצאות, ועדת ימי העיון עשתה מאמץ גדול להבטיח מיטב מוצים וסודים במקצועות יסוד. נענינו גם בצורה הראויה לשבח מצד המרצים, אפשרות כזו להביא למשקנו מרצים כאלה אינה מודממה לעתים קרובות וסליחה היא בעינינו שהוב חציבה איננו מוצל חודמנות זה, שניהנה לה מדי להרחיב את דעתו ולהעסיק את ידיעותיו.

הועדה מצאה, לכן, לחסב את חסרונה לב החברים להוצאות האוה על מנת להבטיח השתתפות מלאה של הציבור כולו.

הועדה יועדה ימה העיון

הערב בשעה 9.00 כחדו האוכל של כיתה ב' החקייים והצגתו המסיימת אלה

מ. ברול מה הנושע: יחזק וחסדינות

במוסדות הילדים

למני שבוע סיימו את המסדה של
מוסדות הילדים גם בגיל הרך. עקב חום-
רדה נהגה בזהר שאת המסון במסגרות
מוסדות והחכות בהיקונים יסודיים באי
אלה בתי-השנה אמנם סוידו הבתיים
אך זה לא ספיק העל איך העשים בחשב
המוסדות, זהית צויים לעשות בצלוח
בשני בתיים, למחוח.

במוסדות הילדים התחיל היינו על
ברוך ביה-הספר בשנת הבאה, חכמה העית-
דים - מזהרת הוראה, אינו ספיקים בדבר
הנראה בודים להשתלמות, הישר נתחל בעושי
וב הן מבחינת התחממה והן מבחינת הנכח-
לות של המורים, עד כה הצלחנו לעבוד
מוסדה אתה לומר לשתיים בצננות, השבוע
הן באות החברות לאישון המוסדות, יש
לחשיך ולהפסיק, אולם גם בשנמנא הרי זה
לא יתחור דריין את שארית ביה"ס בשנה
הבאה, על כן נוסד עלינו לחפש דרכים
אחרות, לא יבדלות אלוהינו על מה, אתה
הידידים הרי תלכה מורדות במדיסטים וגם
בדיות, מדין שלחכות כזו בלום בחשבון
הן תבדיל עם השכחה עבדים מספיקה, לעתה
המוסד יהיה לחפזי על החכמים האלה את
החוקים של הוראה ישרה אלה, אם לא יקום
בני הוראה לעבוד כזאת לטעם-הדיונים
גדולר בשנה הבאה מנב לעז מוצא, כמו כן
היבנת המדיניות לגינים כסמים, לחשב
אישנים המדיניות כדי שתחיה לעשרות
למני המורים נהרעליים.

מהיקימות במרכז החקלאי

בשבועיים האחרונים החקיימו שתי ישיבות בהשחתות כנעני וכינרת. הכוונה הייתה לדון בהן בסעיף העוסק על הפרק זה זמן רב ושטרם סוכס - קביעת אחוז החלוקה נוסף על סעיף זה עמדו בסדר היום שאלות הקשורות בהפרדת החשבון. שעליהן לא הוסכם בבירורים בינינו ומנינו להכרעה המרכז החקלאי. אולם שאלות אלו לא נידונו מפאת דחיפות שאלות אחרות הדורשות את מתווך הפידי.

הישיבה הראשונה הייתה מוקדשת לדיון על העודת הירי-האוכל והמטבחיה. מסרנו להם, כי הבאנו לבירור באסיפה את החלטת פליאה ועדה-השלטה - האומרת, שיש למסור ל"איהוד" את מטבח הילדים ואת חדר-האוכל של בית הספר מבלי שתי-סינה במיבנים אלה השקעות נוספות, ואנו נקבל את המטבח וחדר-האוכל של החברים ונהיה רשאים לעשות בהם השקעות במידה שהביטול לילדנו בכל הגילים וחלוקת האוכל לכל המחלקות - מהייבויים זאת. הבדינו ראו בהחלטה זאת הכרעה קשה מאד עבורנו והיא נידונה באופן נוקב ומקיף בשתי אסיפות, שבסיומן הוחלט לקבל את הכרעה המרכז החקלאי על אף הקשיים המדוברים הכריכים בה. יחד עם זאת הודגש שאין לקיים החלטה זו לפני שיוכנסו השופטים המינימליים הירדניים כדי לאפשר את צירוף של הילדים למטבח הגדול. הנחתנו היא, כי יש להביא בחשבון זמן של הירדניים לביצוע עבודות-השיטוח במטבח.

חברי ה"איהוד" תבעו שנעשה אך את החיפונים ההכרחיים חוץ חודש ימים ונמסור לרשותם את חדר-האוכל ואת המטבח באחד ביוני ואת השיפורים הנוספים נעשה רק לאחר שנקבל את הילדים.

הסברנו כי מן הבחינה המעשית דבר זה לא בא בחשבון ואז הציע כינרתי את ההצעה הבאה: כי נמסור ל"איהוד" את חדר האוכל של בית"ס מיד וילדי בית"ס של שני הצדדים יאכלו יחד עם החברים, ואשר למטבחים: במטבח הגדול יבשלו לבד החברים ובמטבח הילדים יבשלו בשביל כל הילדים והאוכל יוסע לתעודתו בעגלה. כן הוא הציע כי בחדר-האוכל הגדול יעבדו חברי הקה"מ ובמטבח הילדים חברי ה"איהוד". הצעתו זו של כינרתי לא נתקבלה אמילו ע"י חבר ה"איהוד" וחשבנו כי בזה מסתיים הבירור בשאלת חדר-האוכל.

בישיבה השניה מסר כינרתי, כי בישיבת של פליאה ועדה השלטה, שהתקיימה בכינרת נידונה גם שאלת ההפרדה של תדון האוכל בגבעה-היים והוחלט כי יש להביא את הצעה כינרתי לדיון נוסף בין שני הצדדים ואם חברי ה"איהוד" יסכימו לקבל הצעה זו, הרי זה יהייב גם את הקיבוץ המאוחד.

חברי ה"איהוד" עמדו על כך בכל תוקף שיש להמקיר בחדרי האוכל חוץ זמן קצר ובלית ברירה יקבלו גם את הצעה כינרתי. לא יכולנו לקבל הצעות אלו ואמדנו כי הצעתנו היא הקונקרטיה היחידה המאפשרת הפרדה בישיבה זו לא סוכמה יצעה אחרת.

=====

ולרצם השיפורים בחדר האוכל; לא נוכל לבצע עתה את התכנית במלוא היקפה, כפי שתוכננה ע"י המהנדס אפית; אולם גם התכנית המצומצמת תסור באופן רציני את המצב הקיים. (תאשר בעמוד הבא)

בחקניתנו לבנוח מזוהה מן המטבח מיבנה בהיקף של 70 מ"ר בו יהיה המחסן המקורים, מכונת הלחם, ארון הלחם, בין מחסן זה לבין המטבח תותקן גם מדמס בחזקה של 40 מ"ר והיא חשמל לאיחסון הירקות ולעבודות הכנה. מצד דרום היבנה גם מדמס לחלוקה האוכל למחלקות העלדים. תוספת מיבנים אלה האפשר סידור, פחית או יותר, מניח את הדעה ויאמסו בישראל לחברים ולילדים בגילים השונים.

=====

בישיבה האחרונה נידונה גם ערשת כפר-סולד. פורשה זו ידועה בחלקה לחברים מתוך האינטורמציה שנמסרה באסיפה. לאחר שחברי ה"איחוד" מסרו לנו לעיון ולבי-רוך את תכניהם בדבר העבודת קבוצת חברים מכפר-סולד לגבעת-חיים - לא חיכו לתשובתנו והביאו לגבעת-חיים 6 חברים לעבודה בהקמת נקודתם החדשה. הודענו להם שהעבודת הקבוצה אלינו קשורה בגמר הבירורים על חלוקת הקרקע, יסודות השוחפות ב"גח", השקעות דהחייבויות כספיות, העברה לנקודה החדשה ושאר פרטי החלוקה. רק לאחר שנסיים את הבירורים הנ"ל תבוא בחשבון העבודת הקבוצה מכפר-סולד. על כך קיבלנו חשבה, שאמנם הם מסכימים לדון אתנו על שילובם של חברי כפר-סולד בגבעת-חיים, אולם אין זה קשור בהעבודת חברים לעבודה כדי לזרז את בנין הנקו-דה החדשה. פלוגת עבודה זו צריכה למנות, לפי הערכתם, מ-15 עד 20 איש. סזכס שטאלה כפר-סולד תובא לדיון במליאה ועדה השלשה ועד אז אין הם רשאים להעביר אנשים נוספים משם לגבעת-חיים.

=====

דובר גם על מינוי שני חברים במקנה הנח"ל, המשמשים עתה כחדרי לימוד לנוצר של ה"איחוד". בקשר עם מינוי זה תבעו חברי ה"איחוד" את חלוקתם של מועדוני הנוער והילדים העולים. הצעה זו בלתי מעשית, היות וכל המועדונים תמוסים על ידנו ואין כל אפשרות להקטין את מספרם. הצענו להם לסדר את חדרו הלימוד בצריפים העומדים לרשותם לשיכון עליה נוספת, בהסתמך על כך, שגליטה נוספת שלהם (כפר-סולד) ניתן להם הקציב לשיכון ואילו לנו לא נשאו אמילו מקום רזרבי אחד לשיכון עולים נוספים.

סוכס שלשם סידור העניין עלבנו ויצונו בשעות צד יסוד, אשר ישמש מארון חלקי לבקית חדרו הלימוד ולפי שעה עליהם לסדר חדרו ללימוד בתוך הצריפים שלהם.

פ ל ק

מיומן המזכירות

המצב הכלכלי - בישיבת המזכירות האחרונה - נה נמסר ע"י חיים קלמ-נובסקי דו"ח מעודם על המצב בשיכון. למעשה נשארו בלי מקומות רזרביים מאז חולק השיכון בינינו לבין ה"איחוד" וחקשיים בקליטה כל עולה נוסף גוברים וחולכים. בזמן האחרון קלטנו 19 עולים. אלה שהגיעו לאחרונה שוכנו בצפיפות גדולה. מתוך ראייה וחקוה לקליטה נוספת של עו-לים מצפון-אפריקה בזמן הקרוב - הוחלט לטפל בסוכנות בהשגת שיכון עבורם. כן סוכס שצריטון אחד, הנמצא ברשותנו יוקם בהקדם האפשרי לצורכי שיכון.

זאב גבעתי - מסר במזכירות אינטורמציה מקימה על כציות העליה. בין העולים שהגיעו אלינו לאחרונה ישנם אחדים, שהם כגיל למטה מ-18 והם זקוקים ללימודים, נוסף על ידם הלימוד, המתקיים אה לשבוע, במזכירות. נחקבלה החלטה עקרונית, שחברים אלה ילמדו עמים בשבוע כשעות של אחד הצהריים. עדיין אנו מחקשים במציאת חמורים חדרושים לכך.

ממשק חפצי-בה - פנו אלינו בבקשה, כי נשחרר את בודה למסור ימים לערוך את סיכומי המאזן שם. ענינו בחיוב ובודה שהה בחפצי-בה מספר ימים.

וטגית בני-הקבוץ - חידשה את עזרתה למשקי הספר ונד-רשנו לשלוח את בנינו, הוחלט כי שני בני כיתה י"ב יוצאים לעזרה למשגב-עם ולשהו שם עד ליציאתה לטמינו. יצאו גיורא וינו ושמעון.

כאמצעה זיגו אשכנזי השגנו בסוכנות 4 אחלים והם יוסו כחורשה. אחלים אלה יחד עם הישנים ישמשו לשיכון העובדים השכירים המפנים את צרימי הנח"ל.

אחד הפסקה ארוכה הגיע מכתב משלמה דרך. הוא ודבורה דורשים בשלום כל החברים.

קבוצה הנח"ל תגיע ביום ראשון.

מדיעות המזכירות

הוחלט לחלק את הספרים, סוכס שלר- שות הספרים של ה"איהוד" יימסר בנין החברה ליד הבריכה. הדבר אושר במזכיר- ות הבית. את הספרים הברוכים החולק. הדו הספרים הברוכים עובר ליושבתיו. הדבר יבוצע תוך שבועיים.

בקשר לזאת הופיע בשבוע הבא הודעה על החזרת הספרים, הנמצאים אצל החברים, לספריה. החברים מבקשים לחקל בעניין זה על עובדי הספרים ולהחזיר את הספ- רים בזמן שיירוש מהם.

לקראת חג-ה-20 התחילו החברות של הבנה הילדים בהדרכתה של טובה צימבל. הצבורה בסידור החקרוכה מתקדמת יפה. בשבוע הבא הצטרף לעבודה זו גם מיכל.

בדבר יומן היובל שיש בהכניחנו להרשים לחג-ה-20 העניינים עדיין יגיעים. מסרנו על כך אינפורמציה באסיפה וביקש- נו מאת החברים לשנס את פותנס ולכתוב. עד כה החילונת היא מעטה. גם בהודמנות זו אנו חוזרים ומבקשים להגיש את החו- סר למערכת בימים הקרובים ביותר.

למי הצעתו של וילנה זבד נרכס כלב עטרה אשר יתנה ברשותו של אליפוד.

בקודם לדפחנים אשר יימסר- שלשת חרו- צות ישתחך הרבנים.

המזכירות החליטה שבקורותים למסמ- לת לשבוע ימים השתתפה שלש חבורה.

הודעות מטעם ועדת הבריאות

על החברים המקבלים סיפול אצל שושנה וולטס לדליק ולבוא למי החורג. אתנה - שעה עבודה אלו תירשמה עליה תקנה. כן מבקשים מקבלי הסיפול להתום על תקנה אצל שושנה.

המחיה הזקנה יימסר למדורסים חדשים ולתלמידי מדורסים - עדיכים לקבל אישיה מסורי בהנחלה החשבונות. אחות - יהיה עליהם לשלם בכסף מזומן בקו"ח.

הנודות של ילדים הברואות מבקשת את כל החברים הנמצאים לרופאים מחוז לפקום - להודיע על כך לפני הנסיעה כדי לקבל זמן נסיעה במקרים רבים הנמצים החב- רים את המי הנסיעה לאחר הנסיעה או אף מסור נסיעה. לכן זה לא יתכן הוא מסחל סיבות א. לעמים קרובות צריכים ועדה הבריאות לקבל רפואות סוננו מחסר- טאה המלמדות וזה יכול להסתדר ע"י החב- רים הנמצאים. ב. למען איזום התקציב השבועי של ועדת הבריאות.

על כל המספרות בבתי-הילדים לעבור שי- קוף חוז ובכענין זה עליהן למנות לרומא.

כזכור, סוכס בזמנו שהפזרת הדרי- האוכל והמטבחים תבוצע שלבים שלבים. לכאשונה את הדרי-האוכל ולאחר שתושלם- נת עבודיה ההרחבה במטבח הגדול גם את המטבחים (את שאר הפרטים מירממל בזמ- נו). עתה נגנו אלינו נציגי ה"איהוד" בהצלה שיחז עם הדרי האוכל יופרדו מיד גם המטבחים. פרטי ההצעה הם: במטבח הגדול יבשלו עבודנו בלבד ובעוד ילדי ביה-הספר שלנו ואילו במטבח הילדים יבשלו עבוד ילדינו, אשר עדיין אינם אוכלים בחדר-האוכל של ביה"ס עד אשר המטבח יהיה מסוגל לקלוט גם אותם. בתקופת ביניים זו המטבחה הברוכה לנו לעבוד במטבח הילדים.

בדיון עם חבר העובדות שלנו בשני המטבחים נחקלה הצעה זו ביסודה. סו- כם להטש עם נציגי ה"איהוד" ולברר את הפרטים השונים, אנו מקוים שהחברות תבוצע במשך השבועיים הקרובים.

בישיבת המזכירות הציג אליקים את שאלת השתתפות בקורס הגבוה לאגרונו- מיה, אשר יפתח בקרוב ע"י הקיבוץ ויימשך שנה וחצי עד שנתיים. קורס זה פיוסד לחברים בעלי נסרון וזקק כחלק- אזה ובניחול משק ואשר יש להם גם יסוד דוח ערוביים מספרים, אליקים הוסיף ע"י מזכירות הקיבוץ להשתתף בקורס זה.

כל חברי המזכירות ציינו בזכריהם, שאמנם, אליקים מהלים לכן, אך יתה עם זאת הבורו את דעתם, כי על אליקים להמצא משנתים הקרובות בבית. תר אורי- גניוציה של מרבית הענפים וכן פיתוח השטחים החדשים מהיבנים ויכוז כל חכו- חות המקצועיים ולא נראיה לנו כל אפש- רות לוחתו על אליקים בזמן הזה. גם כע- יה המשך עבודתו של אליקים בביה"ס אך היא מהייבת דיון ומחורן.

בישיבת המזכירות המורחבת ימשיכו בדיון הזה בו ישתתפו כל הגורמים הנוגעים בדבר ולאחר מכן תוסקעה המס- קודתה.

במזכירות התנהל דיון יסודי על המצב הכלכלי הקשה, צד נחון-משקני. נבנת הדיון היה למצמם את החוצאות ולהתאימן לאפשרוניה. הדיון נסב על שני שטחים. 1. ההוצאות הכספיות והקש- בתן. 2. העלות אחוז עבודה מכו"ס. נסיכום הכיורו והחלט שהענין ימשיך וזה את נציגי הוועדה והמנהלות, אשר בידן הקודמות בשטחי החוצאת השונים ולבחון יחד אתם את הדרכים לצימצום בזמן הקרוב. השבוע נקבעו ישיבות עם ועדה הבריאות ומתנוצרות הברוכים. ין הדיקנה החוצאת של סעיפים אחרים. בימים הקרובים יבנו הדיון על כך.

ואשר לעניון תכנון דיון זה מש- ב בדיון היסודי התנהל באסיפות על יסוד העבודה הכלכלית והצעותיו הובשנה נסימה הקרובה.

שומעים אנו את החשובה הבאה: "קודם תחסלו את העבודה השכירה בבית-הילדים". בבתי-הילדים עובדות של שכירות כמחליפות וכידוע, ישנן מועלות שכירות במספר רב יותר במקומות עבודה קטנים יותר מבית-הילדים. חשובה זאת אומרה למעשה: "אל תעשה שום דבר להיטול העבודה השכירה". ולא זה בלבד. כאשר בתי הילדים נמדרו היו בסה"כ בבתי-הילדים חמש עובדות שכירות. חשבנו שעם הפדחה הילדים החוסל אצלנו העבודה השכירה בענף זה. אך נוכחנו לדעת, שפדחה העבודה של בית-הילדים היחה מעונינה לא בלבד במספר מעובדות "הגיע" לנו לפי האחרונים, כי אם מתוך נימוקים שונים, כגון, שמצבן במטפלות חמור הרבה יותר ממצבו של ה"איחוד" - רצתה לשמור לעצמה את כל העובדות השכירות, אשר היו אז בבית-הילדים המשוחרף. המצב הוא לי בצורה כזו, שיצאתי ל"מלחמה" עם הצד השני ולבסוף ויתר-נו מחמשת העובדות רק על אחת וה"איחוד" "השיג" עובדות חדשות. הוא אומר, שבאשמנו אנו גוססנו עובדות שכירות בענף זה.

לאחר הפדחה בתי-הילדים, החברו, שמצבנו בעבודה הוטב לעומת המצב לפני הפדחה ושהוא לאין שיעור טוב יותר ממצב העבודה בבתי-הילדים של ה"איחוד". כיום עובדים בגיל הרוך 26 חברות, שלש עובדות שכירות ובצורה זו או אחרת מספר ימי עבודה של נוער וילדים. לפי הצעתנו, לאחר העברת הילדים לכיתה א', לגנים וכו', יהיה צורך ב-25 עובדות בגיל הרוך, מנה שלש בנות מכיתות ההמשך כמחליפות ויתר המחליפות מהנוער. ז.א. שאפשר יהיה למסור את העובדות השכירות ואף להעביר 4 חברות למקומות עבודה אחרים. הכאתי את הדוגמה הזאת על מנת להסביר, שעלינו להדול מלדבר באופן מופשט ולגשת לבדיקה עניינה ויסקודית בכל מקום ומקום.

בין הצעותינו ישנה הצעה על קביעה מספר לימודים בכיתות המשך כדוגמה מספר הלימודים בחברות הנוער. בוצנו להתייב על כך קצת את הדיבור. הוצע לנו גם לבטל את חובה הלימוד של בנים מעל גיל 16 ושימשיכו ללמוד רק הילדים המצטיינים שהתועלת מלימודיהם מובטחה להם ולמשק גם יחד. לדעתי הצעה זו לא רק יותר מרצה-קה לכה, כי אם גם יותר הגיונית. אולם נדמה לי, שציבורנו עדיין אינו מוכן להצעה כגון זאת. דבר זה חמור בעיני. במקרים רבים אנו נחקלים באי-רצון של ילדים ללמוד וזה נראה בעיני רבים כאסון שיש לתקנו בכל מחיר. לפי דעתי, ילד הגדל במשק חקלאי, בסביבה הנותנת לו חומר עצום להתרשמות ולהתפתחות, ויקרה שדוקא הילד המתון והמתמחה יותר - הוא הוא קולט לתובו ושמים מסביבתו ויטמנע מלימוד "יבש". מקובל בעולם, שבני חקלאים, שאינם גבדלים דוקא מילדים אחרים בכשרונותיהם - מתמסרים פחות ללימודי ביי-ספר וללימודי אקדמיים. אציר רחמי את הגרומים כהיוביים ואשר גם תוצאותיהם אינן מעוררות דאגה ודומאי שיתסגרו לבעיה זאת נובע מעברנו חזיר-בורגני. מתוך יחס מסולף זה אנו מזיקים לא מעט גם לילדינו, גם לעמנו וגם למשק. איננו מציעים הצעה זו לאסיפה משום שהויכוח סביבה יהיה ממושך מדי ואנו מצויים כרגע להגיצ לדברים בוררים ומסוכמים. הצעתנו אומרת - ביטול ההמלייה בשטה הלימוד הקיימת במשקנו בין ילדינו לבין הנוער המתחנך אצלנו. אני חושב שהתועלת מהחלטה זו היא מרובה וכל נזק, כביכול, יהיה מדומה בלבד.

בעיה מיוחדת במינה, שעדיין לא הרחבנו את הדיבור עליה, היא בעיה עבודתה של החברה. על אף שאיפתנו ל"אמנסיפציה" - אנו עומדים תוך המלייה חמורה בשטח העבודה בין החבר והחברה. רוב רובם של החברים, בריאים וגם חולים, נכשו להם כמשך השנים מקצוע, בו הם עובדים תוך סימוק. לעומת זאת החברה, ובמיקו החברות החוליה, שלא ניתן לה, אם לא במקרה מיוחד במינו, לרכוש מקצוע - איז לה כל סי-פוק בעבודה. אין זו השעה המתאימה להתחיל לבעיה זו, אבל מחובתי לומר, שלא תהיה לנו כל בריחה מאשר להתאים את מקומות העבודה לחברות בתחשב במצב בריאן-הן בלבד ולא נרכיל להתחשב בנצון המובן והצורך לרכוש מקצוע ומקום עבודה אשר יבטיח את הסימוק. אני אומר זאת משום שכורר לי שבאם אנו רוצים לעשות עבודה הכניתייה של סידור לפי מאזן כוחות עבודה - יהיה עלינו לעסוק בהצנחה ובחברות רבות מבלי שתהיה לנו אפשרות להתחשב בגורמים, שניסיתו להטבירם לעיל.

בהצעות שלנו להחלטה נאמר, שאנו מוכרחים להחליט מחדש על 8 שעות עבודה בטו כמינימום בכל מקום עבודה. יתכן שצורך היה לנסח את הדבר אחרת ולהחליט מי איננו הייב לעבוד 8 שעות בגלל סיבות בריאות, גיל וכדומה. ועדת העבודה תבקע מספר חברים, אשר כל אחד מהם או כמה מהם יתף יחקרו בכל מקום עבודה את אורך יום עבודה הנהוג שם ויציעו את הסידורים האירגוניים כדי להגיע ליום עבודה של 8 שעות תוך קימוץ של כוחות עבודה.

יש לנו כ-24 עובדים ליום חול בממוצע משובצת הנת"ל. דבר זה מעורר כמה וכמה בעיות. הרציניה ביותר היא - שעבודת הנת"ל נפסקה לחלוטין בתקופות מסוימות. בתקופת הקרובה לא תהיה לנו אפשרות אחרת להחבר על כך, אלא בעיקר ע"י גיוסין נוספים במשק החקלאי יחד עם הגיוסיים לתרוץ שאלת העבודות העונתיות בהצלחה הגיוסיים, שאנו מציעים להדשים הבאים, תלנית השמירה על קיום ההישגים שהשגנו עד כה בשטח היטול העבודה השכירה ואם אנו רואים כיום אפשרות מעשית להחוסל הנצח-הזה בכלל, כדאי הוא המאמץ אשר נותן לנו, למעשה, שנות קצרה נוספת להכניז את המבצע בכלל.

אשר מאיר

40

המשק החקלאי בשנה תשל"ג

סימני המילוב ניכרו מאד במשק החקלאי. בה בשעה שהשירותים כבר עם ראשית המילוב הלכו לקראת המרדה מוחלטת, הרי המשק נשאו משוחף לשני גופים, הנמצאים בחלקי החלקות והמרדה וזה, כמובן, לא היה לטובתו. החשקנות המצומצמת ממילוב, לא הוצאו לפועל אמילוב ב"מהירות" המקובלת בדרך כלל. הדברים עוכבו שבועות וחודשים און ע"י המצב הכלכלי הקשה (צמצום האשראי) והן ע"י הויכוחים הבלתי פוסקים עם הצד השני על כל השקעה והשקעה. קושי נוסף היה - המחסור בחלקי המילוב למכונות. כל מכונה הזקוקה לתיקון הייתה לחורף זמן רב ולפעמים נעשו התיקונים בלתי מושלמים.

המצב בענפים היה קשה. בראשית המילוב הוציא ה"איחוד" את רוב חברי מהענפים והאחריות לביצוע העבודות הוטלה על בחמינו בלבד. השינוי חל רק עם התקרב מועד המרדה החשובה. מצב זה גרם לידידה בענפים והמצב הבלתי ברור, שהשתרר לקראת החלוקה, מנע מאתנו מלהשקיע השקעות יסודיות למען פיתוחם.

ענף המלחה נמנע קשה ע"י חרשויות המחולקות בסידור הטקטורים, שנעשה לעובדיה כבר בראשית המילוב. מתוך השבונות והשבחות סבל הענף קשה, בעיקר בעונת הזריעה. היינו גאלצים להכניס מסור גדול ביחס של אנשים חדשים לטקטורים, דבר שעלה לנו לא במעט "שכר לימוד". גם עתה רחוק הענף מלהיות במצב תקין. חסרים לנו עובדים מנוסים, נוסף על כך נמצאים רוב השטחים לגידול הגרעינים בנגב, דבר הצורם לקשיים רבים בסידור העבודה של המכונות וכן דרושים עובדים רבים להחלפתם.

יבולי המלחה השנה החלקו באופן משונה למדי. בו בזמן שיבול החציר בסביבה היה די טוב וכששתים מסויימים אף טוב מאד, הרי יבול הגרעינים בכל הסביבה היה זרום. לעומת זה היה יבול הגרעינים בנגב טוב, קיבלנו בנגב שטחים נוספים. חרשנום כדי שיהיה לנו שטח מרוע לשנה הבאה (פידוע מקבלים בנגב יבול אחרי לשנה ימים).

במסלול עמדנו במני העובדות, שעם המילוב היו לנו בענף זה רק שני חברים והנהלתו לא היתה בידינו. עשינו מאמצים לשנות את המצב אך הצלחנו רק במעט. עם החלוקה הגמורה, שתא לפועל עם גמר שנת המאון, יהיה עלינו לחזק את הענף ע"י תוספת עובדים. גידולי החורף בענף המספוא סבלו מעודף מים ויבולי המלחה שאמנם עלו בהרבה בעונה האביב, לא הגיעו למקורות. כן נחרב כמעט כליל שטח הטל בגלל עודף המים ומחסור בעובדים.

בענף גן הירק הצטמצם חברי העובדים עד למיניקום. בשנים האחרונות היינו רגילים לקבוצת עובדים הראויה לשמה. השנה חסר אף הגרעין הפינימלי לקיום הענף, אמנם יש לנו כוחות מקצועיים חשובים אך אינן זה מספיק לביצוע כל העבודות. יבולי גן-הסתיו היו טובים, אך הכנהו של גן האביב התעכבה בגלל החתיכה המאוחרת של הקרקע וכן ע"י קילקולי המכונות. על אף זאת היה יבול הגזר טוב, אינן עדיין אפשרות לסכם את יתר הגידולים, פחה עוסקים כחכנת גן-הסתיו, אשר יהיה כבר למרד.

המחסור בעובדים באביב נתן את אוותהו במטעים, ועל אף זאת נראים סיכויים כי היבולים יהיו טובים ובאם הצביר זאסיף המרי יבוצעו ללא תקלות יש לקוות, שהשנה יהיה בענף זה מאון הירוק.

המרים עמד בסימן של עבודה ילדים בעונת הקמף וע"י כך נמנעה הדירה העבודה השכיחה לענף זה. יבול המסוטי לא השביע יצרן, לעומת זה יבול הוולגנסיה והאטכו-ליות היה טוב.

גנבי בעלי-החזי סבלו ממצב האספקה המרוע, נוסף לזה סבלה התמה ממצב הביניים, שנוצר ע"י או השלמתה של חרבת תחושה והתקנת תצור ברפתות הישנות. הדבר נתן את התנהו במגזר הענף. עם בניית המרות לרמת חרובה יחול שינוי ודייקני עם הולדת המוחלטת של התמה ניתן את רצונו לשיפור המצב בענף. בזה ברורים לעשו סלעציה כדי לתצלת את התנובה, שחיי עתה יהיה בתוצרת סתתנובה המובלת באחי

בברווזיה היו תקלות בבקיעה, כנראה גם זה נגרם ע"י האספקה הלקויה, אולם היות והחזקנו להקט רבייה נוספת, נגיץ לרמה דומה לנו של אשקוד. בענף הברווזיה דרושים שיפורים טכניים רבים. העבודה בו קשה מאד ולא יתכן שכל עובד חלש או נחלש יהיה נאלץ לעזוב את העבודה. עול העבודה בענף זה הוטלה עלינו מאחר שהאיחוד הוציא ממנו את כל עובדיו.

בלול יש לנו רק עובדה אחת ולצערנו אינה נראית לנו האפשרות לשפר את המצב שם. ענף זה סבל מצימצומים רבים. בראשית עונת הדגירה לא נחנה הממשלה להדגיר בגלל המחסור במזון. נוסף על כך היא חייבה את המשקים למכור 30% מלחקה החטלה. בהזדמנות זו נציין הישג חשוב אחד: הממשלה אישרה לנו סופית את המיכסה של 40 מטילות למשפחה מתישבת וזה יסתכם אצלנו ב-10,000 מטילות (לשני הצופים). עם החלוקה המוחלטת של הענף, נחיה נאלצים, כנראה, לאחד את הלול עם הברווזיה ולקיימם כענף אחד.

ענף הצאן נמצא בתהליך של היסול. מחלת העטין שהתפשטה באופן מבהיל בעדר גרמה לצימצום. מחוסר אפשרות לקיים את הענף בריו הקיים המזוהם במעוררי המחלות התחלנו בחיסול הענף והעברנו חלק קטן ממנו למשק ביה-הספר.

ולבסוף, לאחר החלוקה נצמד כמגי מספר בעיות יסודיות, אן השלמת הציוד המיכני כדי שנוכל לעבד את השטחים שיישארו ברווחנו והם לא יהיו קטנים בהרבה מהשטחים שהיו בעיבוד המשק השלם. ב. עם מסירת שטח קובאני יהיה עלינו לפתח שטח שלחין באדמות שנקבל מצמון.

עקב בעיות האספקה הקשות נצטרך לשנות את הגידולים כדי להגיע למקסימום אספקה עצמית הן באוכל והן בגרעינים. לא נוכל יותר לקיים מחזור זרעים משותף למסמא וגן הירק. כי כפי הנראה עם פיתוח השטח החדש בצמון - גן-הירק כולו יעבור לשם והשטחים הקרובים ישארו למסמא. כגידולים חדשים נצטרך להכניס את האספקה הן כאספקה והן בשביל המכון לייבוש, שיוקם עוד השנה בסביבתנו, כן נכניס את החירס לגרעינים, כי לא נוכל להגיע לאספקה עצמית משדות הפלחה בלבד.

לעז הצעת החלוקה האחרונה רוב המטעים יעברו לרשות האיחוד ויהיה עלינו לבצע פטיעה חדשה ונרחבת.

אכן קיימם המשק מחדש, בתנאים הנוכחיים, דבר נועז הוא רק בכוח הרצון, העקשנות וההתמדה נשיג את המטרה.

מ א י ר

ח ת מ נ ר . . .

בצורך הפח על ראש הבעה התגוררנו יחד 12 החברים הראשונים. ובמנשיה ליד המדורה התוכה-ערב ערב שכנינו כיצד לגרשנו מהמקום... ואנו יצאנו בוקר בוקר לייבוש הביצות. ירדנו מגבעת החול בין החילמה והקוצים. בקרבת ואדי מוזאלה הקבילו עלינו בידואים עם עדרי גמלים. תנים הסתכלו עלינו בסקרנות. בין הסוף הגבוה הגענו לואדי אלכסנדרון. צבים וצפרדעים מבוהלים קפצו למים. חתולי בר הסתכלו עלינו בשקט. ואנו בבגדי חקי וכחול כלל לא הלמנו את גוף הג'ונגל הזה.

אנו נצוד כ-100 חבזים מכפר-ויהקין, עין-החורש וישובים אחרים חפרנו אפיק חדש לואדי באורך 8 ק"מ. צרופים למחצה חפרנו באה ומקוש ובחום חלוטת הובלנו את החממה במריצות.

בצהרים היו מביאים לנו על הסור אוכל טוב ומים. היינו זקוקים אז למזון טוב כדי לצבור כוח לעבודה קשה זכרי. להתגונן במני הקדחת הצפויה לנו. בשעות הצהריים היינו נחים בצל המריצות ההמוכות. על אחר לא היה אז בנמצא כנוף חשומם וחלוטת. בהרגשת סיפוק חשבנו כי אנו משתחפים בדבר יפה ונשגב.

בערב, ערב גדול ותשוב בחיינו. בשם הקיבוץ חתמנו כולנו על החוזה עם קרון הקיימח, שלא נעזוב את האדמה שנאמנה לנו ע"י עם ישראל, נגן עליה ונעבד אותה בעבודת עשיית, חתמנו.

צורה צדוק

העומד והמדוץ בכיה הספר

תולדות בית-הספר שלנו אינם מהווים פרק מזהיר בתולדות ישובנו. במשך שנות קיומו עברו עליו טיפולים רבים וגם כיום הזה טרם עוצבה דמותו ועדיין טבוע בו הותם הארעייות.

לפני 15 שנה הוקם צריך הכיתה הראשון-בסביבה בה עומדים כיום בני הילדי ובמקום הזה התקיים בית-הספר כ-6 שנים. היה נסיון של שיתוף עם כפר הגלה שלא עלה יקח. מוסדות החינוך המרכזיים רצו לכפות עלינו את המסך השחור, אולם אנו לא היינו מוכנים לוותר על עצמאותו של בית-הספר ועל דמותו הקיפוצית. ואחר מאבק ממושך - אף מרשח החינוך הוצאנו לפזן מה - הוכרזה צדקה עמדתנו והמוסדות הזרו בהם תביעתם, כבמטה מקרים אחרים.

בשנת 1943 הועברה הדרי הכיתה לבקעה שבין פודס א' ושטה הביצתה. כיום יש להעריך את הצעד הזה כמטבה התפור בינתי בתולדות בית הספר. האחרון הזמני הזה דחק לשנים רבות את הקמת בית"ס במקומו הקבוע, ואילו המקום הזמני לא התאים להערכתו ותנאי העבודה בו שימשו גורם מכשיל במידה רבה מאד. תנאי האקלים בקיץ, השוררים במיוחד במקום זה, הצרימים הרעועים, הדולמים והחזובים בחורף, הריחות מהדרי השיכון ומחדר האוכל, הפיצול הרב בחיי הילדים - כל אלה העיקרו על הילדים ועל המחנכים. כאחד, היו אלה 7 שנים של שפל שהטילו את צילן על התפתחות בית הספר.

גורם מעכב להקמת בית הספר הקבוע היה גם הקושי בקביעה מקומו, כפי שבכלל התלבטנו קשות בחיכוך הנקודה. בשנת 1948 נקבע שטח הטרנסים ב-ג במקום בית"ס וחולל בהכנה התוכנית. אולם עם סיום מלחמת העצמאות שוננו בני הדברים. הגדר נפרצה והסמכים החודשים בצפון באו לנו כרוח והצלה. מיד שונתה התוכנית וב-14 ביולי 1949 הונחה אבן הפינה לבנין בית הספר בצפון. היתה זו שנה - יחידה - של הוצאה רבה. עמדו לה דיורים ערים על עקרונות המבנה של בית"ס ובסיכומם נחקבל העיקרון של הבית הכולל עד גיל כיתה ט'. בשנה זו נבנו 8 הביתנים של הדרי תלמי-מור. בהנחה כי הבניה תימשך ובשנים הקרובות ביותר יקומו ביזה אחר זה גם בני-ני השיכון. בשנת 1950 נהנכו הדרי הלימוד ושנה הלימודים הראשונה בבנינים החד-שים הוכיחה באיזו מידה עלולים הנאים היצוניים לשפר את הלימוד.

אולם גם כאן לא איתרה האכזבה לכוא, מאחר שהבניה נמשכה וחסיוכויים לויכוז מהיר של בית הספר כולו במקום החדש החלו להתנדף. במשך השנתיים לא הוקם אף בית אחד. גורמים היצוניים ופנימיים הכשילו את התחלה עבודה השיפוץ במצב בית"ס וכן את הקמת משק בית"ס. וכך עומדת הכיתה מבודדות, השוממה, מיוחדת במשך מדבית שעות הימים.

חלוקת בית-הספר שבאה בעקבות הפילוג הבטירה, כמובן, את חקטיים.

הבד המורים היה בלתי יציב במידה רבה. מורים רבים - בעיקר עובדים בשכר, אבל גם חברי המקום - עזבו את עבודתם בבית"ס שלנו אחר תקומת עבודה קצרה. קבו-צות ילדים עברו ממורה למורה מדי שנה בשנה. המטרה מורים מבין חברי המשק לא ערביקה את הצרכים. כתוצאה מכך לא נחלכו אצלנו במשך שנים רבות חבר מורים קבו ולא נצטברה מסורה חינוכית היאה לבית ספר כן 15 שנים.

באין כלים מתאימים לא נוצר הקרקע לעצוב דמותה של חברה הילדים. יסודה של חברה הילדים מעילה היא רישמה החיים בהיקפה המלא באין פעילות התורה יכולה לצמוח בחלל ריק. ומהו חסרם ילדינו את הבסיס העיקרי לפעילות אנושית חברתית: את הבית האיתן והשלם הנותן החושט אחרות לציבור הילדים כולו. המחייב התארגנות לשם פילוח משימות חינוכיות והמשטה על ידי כל הליכות הילדים של החברה ושל היחיד בהיותה. כיום הזה חברה הילדים שלנו הנה למעשה אקסטרוטוריאליה. משוטו כממשקע - משום שלעת עתה אין יכול להחשב כ"טריטוריה" לא שטח הדרי הלימוד בצפון, לשם שיכון הילדים בחינת אורחים ל-5-6 שעות ביוממה, ובדואי לא הבתים הכלתי מתאימים המזורים כתיים בחור "רשות תרבים".

תרמודים מעין אלה אינם הולמים את אורח החג. אולם ימי הג הנם גם ימים של חשבון הנפש והרתורי הטובה. אבן יס לומר כי בזובל העשורים לציבוננו צומד עדיין בית הספר שלנו בתקופה בראשית והמדוץ בו מרובה על העומד. תתיים הכלתי מצורעו הוא ציבור הילדים הגדול, ואילו את הקרקע להיוו חקטיים טרם יצבנו. עדין לא נדמו מי טרם עשינו את הפאמץ הגדול לענין בית הספר. ואם גם לא נע-ינו מלכודי - איננו נעמידו נא את מפל בית הספר כולו ודאגתו, יחא-לא הוא המפל המרכזי של חברהנו בתקופה הקרובה. הכאה עלינו לנפשה.

חלוקת המשק

לשטח שלהם באופן. עמדנו בחוקף על כך שבאדמה צריכה להיות צמודה לשטח בו הן נמצאות, כל בסביבה שלנו במיוחד ניהנה האפשרות לקדוח באדמה ואין כל הגיון להעביר מים משטח שיש בו ושה צמורה של באדמה לשטח שטרם פיתחו בו באדמה ותבענו שתלנתן לנו האפשרות לקדוח באד בשטח שלהם.

לאחר בירורים קשים בשאלה זאת נקבע כי הבאדמה הקיימות מחלקות לקיבוץ המאוחד - הבאדמה א' ב' ד' לאיחוד - ה' ו'. הושרה לקה"מ לקדוח באד באדמות האיחוד ולאחר גמר הקידוח באד ו' העבור לרשות הקה"מ והבאד החדשה תהיה לאיחוד. בתקופת הביניים באד ו' תהיה בבעלות האיחוד ולקבה"מ תהיה גישה חשאית אליה. שינויים בלשטח האינסטלציה הפנימית של הבאד, המביע ועוד יכולים להיעשות תוך תיאום מוחלט עם הקה"מ. על הקבה"מ לבצע את קידוח הבאד תוך שנתיים ולא - השאר באד ו' בבעלות האיחוד.

קואופרטיב להובלה. הוסכם לחלק את הנכונות בקואופרטיב - 58% לקבה"מ 42% לאיחוד. מעתה ואילך נהיה בקדוח פרטיב כשני גופים נפרדים. כל אחד יהיה אחראי על ענייניו לגבי קואופרטיב. השכונות ההכנסה וכן הוצאות ההובלה יוקפו באופן נפרד על השכונ כל גוף.

חלוקת הענפים והמעלים

לאחר שהושג הסכם על חלוקת פרקע ומים ניגשנו לחלוקת ענפים ומפעלים. ענפי השדה:

גן הירוק נפרד. חוררו כל יבולי הקיץ. נשארה רק חלקה של פלמל וזו, כפי הנראה, חשאו ברשותנו. כל גוף יעבד מעכשיו את שטחיו, שהוקצבו לו לפי החלוקה. לאיחוד עוד נשארה חלקה עטבה בגן-הביה והיא חשחרד בראשית אוקטובר.

מספנה - כל גוף מכין וזורע שטחים לגידול ירק, מנותנים עדיין היבולים שנשארו עוד בשדה.

פלחה. פרט למספר ימי עבודה, שיושק-עו בשותף לסיוע העונה הקודמת, ענף זה נפרד כולו.

זה למעלה מהודש ימים של הוסיע היומן וננסה עתה למסור באופן חס-ציתי על נקודות החסכם בדבר חלוקת המשק.

ק ר ק ע. הקד. הפנחה בחלוקת הקד-קענה היה כי חס לא יחולקו משבצות משבצות, אלא שכל גוף יקבל שטחים עם גבולות ישרים וברורים, משטח אדמה של 5297, הרצוף והמרוכז מביב שהי הנקודות נקבל אנו - 1641 דונם המשתרעים מהכביש החדש ל"המעמיל" עד לנחל אלכסנדר ו-1007 ד' מאדמה מהדריין. ה"איחוד" יקבל - 1150 ד' בואדי קובאני 1005 ד' צמורה מכביש המעמיל ו-493 ד' מאדמה מהד-ריין. 70 ד' מרעה בביצה מזרחית לרפה החדשה ישאר בידי האיחוד לתקופה של 4 שנים, בהום תקופה זו ימסר שטח זה לרשות קבע לקיבוץ-המאוחד.

נשארו עוד שני שטחים לחלוקה: 1030 ד' מאדמה "מצץ" ו-2150 מאדמות קאקון. שטחים אלה לא יכולנו עדיין לחלק היות וטרם נסתיימו הכשרותם בוענה לחלוקת הקרקעות ליד מועצה עמק-חמר וטרם סופרו הג-בולות המדייקים של השטחים הנמסרים לנו. יש להניח שהגבולות יקבעו בזמן הקרוב ביותר וניגש לחלוקה.

חלוקת הקרקעות אינה קבועה את חלוקת המטעים. אלה ייקבעו לפי אהוד החלוקה ומשק אשר בשטחיו ישאר שטח מטעים גדול יותר מן המגיע לו ישלם את החפרש בערך המטעים למשק השני. כן ייהנה כל גוף בחקופה של 4-5 שנים מההכנסות של מטע נישאר מרי לפי האהוד המגיע לו, גם אם זה נמצא בשטח לא לו.

מ י מ. במשק שלנו 5 באדמות:

באד א'	80
ב'	70
ד'	80
ה'	100
ו'	120

במה"ב 450

לפי החלטה המרכז החלוצי מחלקים המים והקרקע שורה לפני הצדדים. בחלוקת המים תבעו לצמצם הבני האיחוד את באד ש', הנמכרת בשטח שלמחרת באד ו'. הוסמחה בגבול הצדדי שלנו קרוב

חלוקה זרנים עליה עכשיו ב"כ שני הצדדים.

כך אנו עומדים לחלק את המכונני של המשק. דו"ד מן מעין החודש ביקר אלנו בשבת, בדק את כל תוכניות וכעבור שבוע יגיש לנו הערכה על כל אחת מהן.

עם חלוקת הענפים, אשר התגשם בתקופה הקרובה, יש לשנות גם את רישום העבודה. ברישום העבודה תשוי-תף ישאר רק בענפים ובשירותים שיחיו עה"יין משוחפים. בכל יתר מקו מות העבודה יהיה רישום נפרד לכל ז

התלמותו של אליקוט

מזכירות הקיבוץ מכינה עכשיו קורס צבוח לחקלאות, אשר יימשך שנ-חיים במדרשה החקלאית. לשם כך מגי-סת המזכירות חברים המוכשרים לכך מפשקים שונים וביניהם גם את אליקוט בשנים כתיקונן היתה בודאי השתלמותו של אליקוט נפגשת באחד ובחצוץ מן החברה, מאחד שהיא השקיע כל המודי-החקלאית שנה חיים ולדוב בשעות שלא אחר עבודה, אולם שנה זו שעברה עלינו וזו הבאה עלינו מהי-בוח אותנו ליתר שיקול בניגול כוח האדם, המשק עומד בפני שיקום, בפנ-פיתוח שסחים חדשים ודעת חברים רב-היתה, כי השנה יש להשיל על אליקוט את רישור המשק בנפנו הפנוי מתור-א-בבית הספר.

שאלה זאת גירונה בשתי אסיפות בראשונה וזכו אליקוט והציע למחור במזכירות משק בח 4-5 חברים ואת יוסף שומר כמדכזה. יחד עם זאת ה-זוכן לקיות אחד המעילים של מזכיר-זאת ואף לקבל על עצמו את הדאגה לענפים מסויימים, אך איננו מוכן לזרז על השתלמות, וכדי אליקוט עשו נושט עמוק על החברים, כי חוב-בהם נכונות לקאמז אישי גדול, אך-לא שיכננו את החברים. דעתם היתה, כי בשנה זאת דרוש אדם בעל יוזמה-מדי וידענות רבוח כאליקוט כדי-לחיים את המשק של שיקום המשק-ואחרות באביאוח חנוכחים ובתנאים-חתיימים.

בתכנית הרבועית השנה לא יצא-אלהים להשתלמות ויזמל עלינו חתם-קיד של ד"ר בודי ענייני המשק.

ענפי החצר

לזל. תוך חודש ספטמבר תבוצע חלוקת הענף. הוסכם עם האיחוד על אופן חלוקת המיבניים. יחולק הלול האמריקאי, ביה-האימון, סככת המיפוזם וגם הלולים למעלה. הכל לפי אחוז החלוקה.

ברוויזיה. אמנם חשבנו שנמשיך שנה נוספת בעבודה קואופרטיבית הזו מפאת הקשיים של החלוקה במקום והזו קטאת חוסר כוונות מקצועיים לאיחוד. אולם לאחר בירורים הגענו למסקנה שאין ירון אחרת מאשר לחלק את הענף ואכן התקנתה כרוכה בקשיים מיוחדים. עקב החלוקה לא נוכל בשנה הבאה לגדל תרנגולות חודו-אולם נשמור על להקת הרבייה וכשכור-שנה נחדש גם את האגף הזה בענף. עיבדנו הכניית חלוקה ומסרונה לחברי האיחוד, טרם קיבלנו את תשובתם.

רפת. כזכור, הציעו חברי האיחוד, שעם חלוקת העדר הם יעבירו את עדרם לרפת החדשה עד אשר תוקם הרפת בנקודתם. אולם, מאחר שלפני חדשים מספר, הם הסתלקו לחלוטין מההשתתפות בגמר בני-היתם נחשאונו את כל הדאגה לסידורה וצירודה. עלינו, חזרו בהם מהצעתם הקודמת והאישו יוצאים אחרים זה אדם שגדל התרנגול-ישתמשו במשחף במכוון החליבה ובסככות לידו לשיכון הפרוח החולבות בפועל.

לא קיבלנו את הצעתם מכמה טעמים: א. ישנה אפשרות לקיים מנוחה שני עדרים בנפרד: אחד ברפת החדשה ואח השני בים-תוח הישנות. ב. אינו מתנגדים לפיצול העדר בשני מקומות, מה שגורם נזקים לפרוח וטודה רבה לעובדים. ג. גם אם תוקם שם סככה נוספת כדי לאפשר את וי-כוז העדר כולו, לא יחכן סיפול נפרד בשני עדרים במקום עבודה משותף. ד. חברינו הרפתנים אינם מסכימים לחלק את האחריות על מכוון החליבה, שהוא יקר מאד ודרוש סיפול רב, עם גוף שני זמני.

עקב כך לא יכלנו לסכם בינונו את אופן חלוקת הרפת ושאלה זאת תועבר לידון במרכז החקלאי.

מחשבורים ומכוננות חקלאיות

הזמנו שני חברים - אחד מגבת ואחד-מגן-שמואל להערכת כל המכוננות החקלאיות. הם ביקרו אלנו ודענו את ערכת של כל מכוננת באחוזים ביחס למחירתה לפני הצי-כתם שוריים של כל המכוננות החקלאיות-שלנו מגיע למבוסם של 90,000 ל"י. ואין-משק בלבד שמחירם בשוק עולה בחובה על-הסכום הזה. לאחר מיאח עובדה הצעת

גבעת-התינים

31 באוקט. 1952

יומן-המשק מס. 474

יום ו' י"א חשוון תשי"ג

השובי, באיחור של חודשיים, יצאו מהגנים ילדי כיתה א' ולגנים הועברו הילדים הקטנים מהקבוצות

עבור בני כיתה א' הוחקן, לפי שעה, צריך הכיתה בלבד, בו הם ילמדו ויאכלו את ארוחותיהם. עד אשר יוחקן עבורם גם בית-הדירה הם ינוחו וישינו בחדרי-הורים.

לתלמידים הקטנים, החדשים - ברכת ההורים והחברה כולה

ע ל ו ה צ ל י ח ו

כ י ת ה א'

אין עוד בחיי הילד הרך קפיצה כגון זו מן הגן אל כיתה א' של בית-הספר החורים והמחנכים מצווים לעשות את הכל כדי להקל על הילד את המעבר החריף הזה. הרבה קיבוצים - ובעיקר אלה של השומר הצעיר - מקיימים את שנת הלימודים הראשונה בכוחלי גן-הילדים. אצלנו שיטה זו היתה נתקלת בקשיים מרובים בגלל הגיליים המעורבים בגנים. והרי במקום זה אנו נוהגים להכניס את הגן לתוך כיתה א' ובצדק אנו עושים כך. הילד בגיל זה מסוגל כבר להפוס את הקריאה, הפחיבה והתחלת השבון, אך לעומת זה הוא איננו מותר עוד על המשחק הבוכה, הקוביות, הנדנדה וארוב החול בחוך החצר. ואנו נוחנים לו את כל אלו, כי הם נחוצים לסיפוקו והולמים את התפתחותו הרוחנית. יהיה זה אכזרי מצידו באם ננתק אותו בבח-אחת מסביבתו שהוא היה רגיל בה ועוד יותר גרוע מזה באם נסביר לו "שעברו הזמנים ועליו להגמל מהמשחק, הגיעה שעת הרצינות ועליו כעת ללמוד". תפיסה כזאת על הכניסה לבית-הספר עלולה לגרום משבר נפשי קשה אצל הילד, לפחד מפני הלימודים ומפני ה"מסטר" של בית-הספר. ואמנם, ישנם ילדים אומרים בגלוי שהם אינם רוצים ללמוד. יש להחריע ולהזהיר מפני הסכנה הזאת, כי הרי אין כל אפשרות להכריח ילד קטן ללמוד. הוא יצליח בלימודיו רק אם יהי לו לכך רצון. שיטתנו היא אם כן להביא את הילד ללמוד חוך כדי משחק. זאת היא ביסודה גם שיטתם של פריבל ומסטלוצי.

הכניסה הלימודים של כיתה א' היא צנועה ביותר ולמרבית הילדים מטפיק זמן של חודשים מספר כדי להשיג את המטרה הלימודית. אולם המעט הזה מחולל מהפכה עצומה בעולמו של הילד הקטן ושום כיתה אחת במשך 12 שנות לימודיו לא גורמת לשינויים כבירים כאלה בעולמו הרוחני. עצם התחלת הקריאה הופכת את הילד מאנלפטי ליצור חרבותי, פוקחת את עיניו, פוחחת לפניו את העולם ומלוואו.

מבחינת ההספק הלימודי אין לראות בזה תקלה רצינית אם כיתה א' מתחילה את לימודיה באיחור של חודשיים. ברם, מבחינה אחרת הפיגור גורם לתקלות: ילד חיודע שהוא משתייך לכיתה א' הוא מתוח לקראת זה ומצפה לכך בקוצר רוח ואכזבה גדולה היא בשבילו שיתר הכיתות תתחילו ללמוד בזמן ועליו לחכות. אמנם, יש להוסיף שמתחנות ואכזבה גדולות יותר אצל ההורים מאשר אצל הילד.

אגב, נציין כאן, שהאיחור השנה איננו מוצדק כלל ועיקרו. כל אשר עשינו בחודשי ספטמבר-אוקטובר - העברת הצריף, הכנת הריהוט, דיונים על הרכב קבוצות וגנים, שינויים ב"בית-החדש", העברת הילדים זמנית לחדרי הורים - כלום אי אפשר היה לסדר כל אלה בחודשי יולי-אוגוסט?

התנאים הם גם עכשיו קשים ביותר. השבוע הוצאנו 21 ילדים מן הגנים ואליהם יצטרפו עוד אחד או שניים ממשפחות חדשות שעברו אלינו. הילדים נמצאים בחדרי הורים במנוחת הצהרים ובליילה. הם לומדים בצריף הלימודים ומתרחצים באחד מבתי הילדים הקרובים. אשליה היא לחשוב, שבתנאים אלה אפשר לקיים לימודים סדירים. יש לעשות מאמץ ולהחיש ככל האפשר את העבודות המעטות בבית הדירה שלהם כדי להתאימו לצרכי שיכונם.

בבית מקסימלי של הכוחות המקצועיים (אינסטלטור, רצף, בנאי, נגר וצבעי) אפשר לבצע את כל העבודות הוך ימים ספורים. רק לאחר כניסת הילדים לביתם הקבוע אפשר יהיה ליצור עבורם מסגרת חייט נורמלית. על כן יש לעשות הכל ולקצר את תקופת המעבר ולאפשר להם לימודים וחיי חברה קיימים. ואם, רק אז יהיה מקום לחגיגה מסורתית הנערכת מדי שנה עם עליית הילדים מן הגן לריה-החור.

מיומן המזכירות

הטאלוח בקשר לחלוקת המשק, העומדות עוד לבירור בינינו לבין ה"איחוד" הן:
א. קביעת אחוז החלוקה. ב. הסדר בעניני "גח". ג. סדר פינני הבחיה על ידם.
ד. אומן התשלומים עבור הרכוש שנשאר בידינו.

שאלת קביעת האחוז נידונה בשתי ישיבות של ועדת השלטה ובאחת מהן השתתף
גם הדצפולד. סלע המחלוקה בטאלה זו - היא זכותם להגדרה של 17 מחברינו,
שנתקבלו כחברים למשק ב-25 ליולי 1951. באסיפה לקבלתם השתתפו כל חברי המקום,
כשהמשק והחברה היו עדיין בלתי מעולגים. המנעותם של חברי האיחוד מהצבעה
לא נבעה מתוך התנגדות לאישור מועמדים אלה כחברים, אלא מתוך חלוקי דעות
בקשר לשני מועמדים שעמדו אף הם להחקבל כחברים לקיבוץ המאוחד לאחר שהם
התמו על עזיבתו.

לפי הנוהג המקובל אצלנו באישור מועמדים כחברים, אין לערער על האיחוד
מבחינה פורמלית על מה להסתמך. המצאנו לוועדת-השלטה את הפרטי-כליט מאסיפות
זלה והיא תסיק את המסקנה.

על הסדר הענינים ב"גח" עוד לא היה אף בירור אחד בינינו עם ועדת השלטה.
חברי ה"איחוד" חובעים לעצמם 50 אחוז ב"גח" ואילו כל הרכוש הנייד וגם הלא-נייד
(מחוץ לקרקע ומים) לרבות המטעים - מתחלקים לפי אחוז החלוקה. על בקשתנו
שיטבירו על מה מבוססת חביעה זאת - לא קיבלנו כל תשובה הגיונית. (משוט):
"כך הם רוצים".

שאלת חלוקתם של בחי-החרושת במשקים המחלקים נידונה במזכירות הקיבוץ
וטרכם לחלק לפי אחוזים. מזכירות הקיבוץ נטגשה בענין זה גם עם ועדת השלטה
ובישיבה זאת לא הגיעו לסיכום. יתכן שהשאלה תזבא להכרעה במחלקה לחתיטבות
מבלי שיהיה גם בירור אחד בין שני הצדדים. מכל מקום - אנו לא נרוחר על חלק-
נו ב"גח" המגיע לנו בזכות וגם לפי קנו החלוקה שנקבע ע"י המרכז החקלאי.

פינוי החדרים. בהתאם להסכם בינינו נקבע כי הנקודה הקיימת נשארת רכוש
של הקיבוץ המאוחד ואילו על חברי האיחוד להקים נקודה משלהם ובמידה שבנקודה
מוקמים מיבנים עליהם לפנות את המיבנים שלנו. בשלב הראשון של הווקאייב לבנין
הנקודה הם הקימו 48 יחידות דיוור של שיכון ווחיקים. לחלק מהחדרים האלה
(10-12 במספר) צפרו כבר חברים לגור, אך טרם פינו עבודנו אטילו וודר אחד.
שעלינו לבירור שאלה זאת בישיבה של ועדת השלטה והרי המסקנה, שנוסחה ע"י
הועדה ב-28 לאוקטובר: "עם האפשרות לעבור לבנינים בנקודה החדשה יש להעמיד
לרשות חברי הקב"מ את החדרים בנקודה הקיימת" גם לאחר סיכום זה לא קיבלנו
אטילו חדר אחד תמורת החדרים שהבריהם נכנסו לגור בהם בנקודתם. השבוע העלינו
מחדש את השאלה בישיבה עם הרצפולד והוא הודיע פעם נוספת שעליהו לקיים את
המסקנה של ועדת השלטה בסעיף זה. השבוע העביר האיחוד עוד מטפחה לנקודה החד-
שה בכונה לשכן בחדר המחטנה, בשכונת הפרדס, חינוקות.

בדרך כלל אין אנו נוהגים לשכן חינוקות בבית בו גרים חברים או בתוך שכונת
מגורים. במקרה שהיינו נאלצים לעשות זאת לקחנו למטרה זו בית ילם ואף זה היה
מלווה בירוריה קטים עם החברים שגרו בשכונת הבית. אי לכך הצענו לאיחוד לשכן
את החינוקות בבית א', שהשתמשנו בו למטרת אלו במשך כל חטנים. הם לא קיבלו
את הצעתנו. בהתאם להחלטת ועדת השלטה, שכל חדר מתפנה עובר לרשותנו, נכנס
אחד מחברינו לגור בחדר הפנוי והודענו להם על כך ככתב.

באותו יום הוזמנו לישיבה עם ועדת השלטה וכל הפרשה הועלתה מחדש. לאחר
דיון טרכם: שלאיחוד תינתן עוד האפשרות לשכן בנקודה הקיימת את זקנה אחת
ואת קבוצת החינוקות. לאחר מכן לא יהיו רשאים לשכן במחנה שלנו חברים או
ילדים, לא במקרים מיוחדים ולא ע"י חילופי חדרים. מעתה ואילך כל חדר מתענה
יעבור לרשותנו.

נאטר למקרה הנידון טרכם - שעלינו להחזיר את החדר, אך אין האיחוד רשאי
להכניס בו חינוקות וכן אין הוא רשאי לשכן חינוקות בשכונת הפרדס בכלל.
כן טרכם שחדר זה יהיה אחד מהשניים שיש לאיחוד ולהשתמש בהם ע"י חילופי חדרים,
בישיבה זאת החתייבו חברי האיחוד להכין בשבוע הבא חכנית מעורמת של העברה
לבנינים שלהם וכן חכנית לפינוי החדרים בנקודה הקיימת. בסוף השבוע הבא יבק-
באן החברים כנעני וכנרחי ונסכט במשותף חכנית פינוי מ ח י ב ת.

אומן התשלומים. בקשר לזה היו בינינו מספר שיחות בהן הסברנו, כי אין לדרוש מאתנו לשלם את ערך המיבנים במשק מהמחזור הרגיל של הכספים, היות ואין ביכולתנו לעשות הטקעות בהיקף כה גדול וחוך זמן קצר. ציינו שתי אפשרויות לסילוק ההתחייבויות: א. שנקבל למטרה זו הלוואות מהמוסדות בתנאים של הלוואות הקציביות. ב. שנשתתף בפרעון ההלוואות, שהם קיבלו לבניית הנקודות. אנו מוכנים לל כח בשתי הדרכים גם יחד. כמובן שדבר זה טעון בירור וציוני במוסדות ובעיקר במרכז החקלאי. לפי שעה לא ברור בכלל מהו הסכום שנהיה חייבים. במרכז החקלאי סוכס לקבוע ועדה טכנית להערכת המיבנים בנקודות הקיימת. חברי הועדה נקבעו כבר, אך עדיין לא ידוע מתי הם יתחילו בעבודתם.

ביומן זה אנו מתחילים בבירור סידרת שאלות על עבודה והוצאות, בעיות אשר קשורות במיטריין עם אחוז העבודה המכניסה. מדי פעם הוצגנה שאלות בתאור המצב כמות שהוא ובצירוף הצעות לשינויים. החברים מהבקשים לעיין ברשימות אלו ולהגיב עליהן בהצעות משלהם.

הטעם מציג יהושע לבירור את שאלת החופש והנופש:

בעונה הקיץ, שהיא גט העונה הבודרת במשק החקלאי, מקבלים החברים את חופשתם השנתית ובבחה אחת יוצא מספר גדול של חברים מן העבודה. ולא רק זו בלבד: ישנם חברים הצוברים במשך כל השנה חופשי שבת ושעות עבודה נוספות ואף אותם מצרפים לחופשה השנתית. השנה היו מקרים רבים, שחברים נחנזו מהבראה בנתניה וגט יצאו למחנה-נופש. לא נוכל להמשיך בשיטה זאת. אני מציע שאת חופש השבת חייב החבר לקבל חוך חודש ימים ויש לחתור לקראת בטיולו המוחלט של רישום שעות עבודה נוספות. החבר, שמסיבה כלשהי, נאלץ לעבוד שעות נוספות עליו לקבלן למחרת, לכל היותר תוך שבוע ימים. רישום שעות נוספות גורם גם להיכוכים תכופים בין החברים לבין החברה העובדת ברישום העבודה.

כידוע, אנו מטחילים לא לקבוע גיוסים תכופים במשך השנה מתוך ההנחה, כי החבר זקוק ליום מנוחה בשבוע. במציאות מפרים חברים רבים פרינציפ עליון זה ע"י צבירת שבחות.

ולבעית הנופש וההבראה. ההבראה בנתניה השנה לא הצטיינה בטיבה. כחוצאה מכך נשלחו הרבה חברים לבתי-הבראה, דבר הכרוך בהוצאות שהן למעלה מיכולתנו. יש לדאוג כי בשנה הבאה יהיו התנאים בהבראה המסודרת על ידנו משופרים יותר ורק במקרים יוצאים מן הכלל יש לשלוח לבתי-הבראה. וכמובן, שלא נוכל להמשיך במתן חופש להבראה ובמתן אפשרות להשתתף במחנה נופש גט יחד.

ואשר לחופשה השנתית. זה כמה שנים נהוג אצלנו טחבר מקבל 10 וחברה 12 ימי חופש בשנה. מותר לציין כי זהו היטב חשוב ולא בכל המשקים הגיעו לכך. יזונט משקים, שהחופש השנתי ניתן לחברים לפי דירוג הגילים. נביא לדוגמה את משק מעברות, שטט נהוג כי חבר עד גיל 40 מקבל 6 ימי חופש בשנה ומגיל 40 יום נוסף בכל שנה והמקסימום הוא שבועיים. הם חושבים צורה דירוג זו למוצד-דקה מכל הבחינות. רצוי, שהחברים יביעו את עמדתם אם נמשיך לפי הנוהג שלנו או לקבוע את החופשה השנתית לפי דירוג הגילים.

חלוקת הרפת

ברגע האחרון נמטרה לנו אינטורמציה על חלוקת הרפת, שהוחלט עליה ביטי-בה צחמול אחרי הצהריט.

עוד לפני שלשה שבועות בערך הוחלט באחת הישיבות עם האיחוד לחלק את הרפת. הרפתנים מטני הצדדים ערכו את האיזונוטורה וחילקו את העדר לקבוצות קטנות לפי הגיל, הטיב, התנובה וכו'. כדי שיהיה נוח לחלק בהתאם לאחוז המגיע לכל אחד. עם סיוט עבודה זו נידון אומן חלוקת המיב-ניט במקום. בקצר לכך היו שתי הצעות: א. האיחוד יקבל את רפת ב', דיר אחד ומחציתה של הסככה החדשה ואנו את כל הטאר. ב. האיחוד יקבל את רפת א' עם שני חדירים ואנו את רפת ב' ואת הסככה של הרפת החדשה. לאחר בירורים קיבל האיחוד את ההצעה השניה. התיקונים בכל מקום בו ישוכן העדר ייעשו על חשבון כל אחד. ביררנו גט את אומן חלוקתו של האיזונוטר הנייד הדומט והוחלט להז-מין אדט מן החוץ להערכה בהצעה שיש לחלק רק לפי אובייקטים שלמים.

הקירור ברפת א' ישמש את שני הצדדים. הפרדת החלב חיה כטו עד כח - יום אחד עבורנו ויום אחד עבורם.

עם הטילוג הוכה קשה המשק החקלאי ולא היתה כל אפשרות להוסיף ולעמחור. עשינו מאמצים רבים כדי להחזיקו במצבו הקיים ולפחות להשלים את בניית המכביה שהוחל בהקמתו עוד לפני שנה.

ב ב ר ו ז י ה - הוסטנו ללול האינטנסיבי 30 מטר. המיבנה הזה הוא מברזל והדרכים מביטון.

מאמצים רבים הושקעו כדי לסיים את בנין רפת החליבה. נחגלו קשיים בלתי רגילים בהשגת החומרים והחלקים הדרושים למכון החליבה. תקלה מיוחדת נגזמה לנו ע"י העדר תכנית ברורה. החברים שתיכננו את המיבנה הסתלקו מכל אחריות לסיים הבנין. עתה הוא כמעט הושלם לגמרי. חסרים עדיין מספר מכשירים כדי שאפשר יהיה להפעילו.

בלול יצקנו רצפה בסככה הפיטום כדי להקל על העבודה והניקוי.

במסגרת ההשקעות יש לכלול את החזקת המחנה במצב תקין ו"בדק הבית" הכללי המסיימים בקביעה מספר עובדים לא מועט. כל העברה של קבוצת ילדים מהעוטות לגן או העברת ילדי גן לבית-הספר כרוכה בשיפוץ הבית ושיפורו. לא מעט כספים מחבובדים על ידי ארעיות הסידורים בשיכון הילדים בבנינים שלא ניבנו במיוחד למטרה זו. לצערנו, רוב הבנינים הישנים הותאמו באופן בלתי מסטיק וזה נותן את אוחותיו בטיול בילדים ובהרגשת הבית של הילדים עצמם. הבנינים החדשונים ניבנו גם בלי נסיון ושגיאות רבות אינן ניתנות עתה לתיקון יעיל. לזכות, כמובן, מורגש במיוחד בחורף כאשר הגבות דולעים והקירות טובלים. עם פינוי המחנה ע"י חברי האיחוד, ישנם סכומים שתנאי שיכון הילדים ישתפרו בידיה ניכרת.

לטי סקירה זו יתקבל אולי הרושם שלא עשינו הרבה במשך השנה שחלפה. וניין הוא, שחכניות רבות לא הו או לפועל, אך אם נביא בחשבון את המצב הכספי, שאנו נתונים בו, הזעזועים שעברו עלינו בשנת המילו והחלוקה וכן את המציאות הכלכלית השוררת עתה בארץ - נבין כי כל מה שעשינו עלה לנו במאמצים בלתי רגילים. אין עדיין סיכומים מוחלטים על גודל ההשקעות בשנת תשי"ב, אבל מותר להגיד, שהשקענו השנה בענפי ייצור ואריכה למעלה ממאה אלף לירות.

כמי שכבר הסברתי לעיל סבלנו בצורה חריפה מאד ממחסור בחומרי בנייה. מאז הפילוג לא קיבלנו כמעט שום הקצבה בנימוק שאין אנו צריכים לבנות, היות ובמהרה, עם עזיבת האיחוד, יעברו לרשותנו כל המיבנים. המוסדות בכלל אינם מתחשבים בזאת, טמסק גדול כשלנו מצויך באופן מתמיד חומרי בנייה במידה לא מועטה. נוסף על כך הקציבו השנה חומרי בנייה אך ורק לפי רשימות בנין, ולא כפי שהיה נהוג קודם לכן - הקצבה כוללת לכל מטק. בגלל סידור חדש זה היינו נאלצים לרכוש חומרים גם בשוק החופשי. בגלל כל אלה, קיבנו לבנייה בעתיד מעורפלים מאד, היות והמלאי הקטן שהיה לנו מהשנים הקודמות אצל החלוטיין.

טרם סיכמנו את תכנית ההשקעות לשנה הבאה, כי עדיין אין לנו כל מושג אילו אמצעים כספיים יעמדו לרשותנו. עם קביעתה הסופית של תכנית ההשקעות לתשי"ג תבוא ביומן רשימה מיוחדת.

יעקב ק.

<p>כמטיבה נאה נפרדו אמש עובדי החינוך מקלרה לרגל פרישתה מהתפקיד. עדי אמרה דברי הערכה על עבודתה של קלרה בשנת קשת ובלתי רגילה זו. במליח קצרות חטיבה קלרה, חודתה על וטומה הלב וההגינות משאלה, שעובדי החינוך יקיימו מדי פעם מסורות כאלה בלי קשר עם בעלי-התפקידים.</p> <p>שעה יפה בילו החברות והחברים ליד שולחנות ערוכים, סיפרו מפני הסף ונחמד מהדברים הטובים.</p>	<p>מוסדות המשק נבחרו. השבוע קיימו את ישיבותיהן החדשונות. הועדות: ועדת-תרכוח, ועדת-עליה ועדת-שיכון.</p> <p>בישיבות אלו נידונו שאלות איר-גוניות, חולקו התפקידים בין חברי הועדות וחותרו קוי פעולה לזמן הקרוב.</p> <p>מרכזה של ועדת השיכון יהיה חיים שרון ואילו יש לפנות בשאלות חכ-רוכונ בשיכון.</p>
<p>האסיפה האחרונה במוצאי שבת היתה מוקדש לחמשך הדיונים השנתיים. דיברו מספר חברים ורבים אחרים ניקשו את רשונו הדיבור. נמשיך בכך גם השבוע.</p> <p>נבחרה ועדת ניסוח בהרכב: בן-אחדן, לאה קפלן, חיים קלמנובסקי, לינה פ. הרברט, בנימין שלר.</p> <p>עם סיומו הדיונים השנתיים יוקדש כיומן מקום נרחב למסירה. הרכנס.</p>	<p>על פעולות ועדת העליה וכעיוניה תבוא רשימה מיוחדת ביומן הבא.</p> <p>כיוזמו חברות אחדות, אשר קיבלו על עצמן את אירגונה של המקלה, וחדש זו אנו חדרוניה כיום ד', בשעה 9.00 בערב כביו-החורבות. כל חברי המקלה מוזקשים לכוא ולחביא אתם חברים נוספים.</p>

הקיבוץ המאוחד יומן המשק גבעת-חיים

פיחוח המשק

תכנית פיחוח המשק ה"מחבשלה" זה חודש-
שים רבים מדיונים עם גורמים שונים
בפנים ובחוצה - מקבלת עתה את קויה
המסומנים והברורים, מועצת המשק, אשר
נתכנסה לפני שבועיים לדרך בזאת, שמעה
את סקירתו של אליקים ובה נאמר בין
דבריו: "... עלינו לבנות עתה את ענפי
המשק החקלאי כך שהיה ביכולתם להנות
גידום חשוב במחזור הכספי. באים בחשבון
בליקור הענפים המבויסים במזומנים הכ-
בסות גדולה יותר ביחס ליתר הענפים
והם: הברווזיה, הלול, גן-הירק והמט-
עים.

יום ו' א' טבת תשי"ג. 19 בדצמבר 1952
יומן מס. 778

אלשוטח ואבי מזול טוב
להולדת אמנון

מיומן המזכירות

כ"גת" - לפני שבועיים מסרנו ביומן
על ראשית הסכסוך ב"גת", אשר
פרץ בקשר לסידור העבודה. אז הומלט
לדון על כך בישיבה משותפת של שתי
המזכירות. ישיבה זו לא נרדפה
על אף עניינות החוזרות ונשנות.
לעומת זה קבל הסכסוך מפנה דרמטי,
שהתבטא בהתחרות גוברת והולכת בשל-
חת עובדים לביית-ההרושה. ההתחרות
הגיעה לשיאה ביום החמישי שעבר, כאשר
מטמור העובדים משני הצדדים הגיע ל-80
ואף למעלה מזה לעומת ה-45 שהיו דרו-
שים לעבודה. באותו יום פירקו חברי
האיחוד גם את השיתוף בסידור העבודה.
כתוצאה מכך נקבע כי ביום השישי-הת-
קדים ישיבה משותפת לבירור העניינים.
אולם ביום שישי כאשר חבונו יצאו
בבוקר לעבודה הם מצאו ב"גת" חברים
רבים מתאיחוד ובראשם חבר פעיליהם
לדבות כל חברי המזכירות, אשר הפסדו
את כל מקומות העבודה. במצב זה, אשר
המבוחר היה בו מרובה, היינו נאלצים
לשתק את העבודה.

ביום ראשון השבוע השתתפנו בישיבה
של ועדו השלושה, בה מסרנו על התפת-
חות התיכסוף והודענו, שלא ניכנס
לשום בודדים על חלוקת הזכויות
ב"גת" לפני שתחולש בו העבודה לפי
האחרונים - 58-42. כמו שזה נקבע
בחלוקת יתה חריבוס, לאחר דיון ממושך
סוכמה ועד השלושה, כי הוון שבועיים
יחלט סגני-על תזכיר ב"גת"
ועד אז יש להמשיך בעבודה לפי 46-54,
שהו הממוצע בין דרושת שני הצדדים.
הדוע לנו, כי משהו זאת נחשבה ע"י
צ'בוור חבונו במורה דיה מרובה. בע-
כ"ל החברים והוה שאלה עניינות-מס-
דית דלא בגיון של מיקה וממנו אחרים
התן לתן אלומות לצ'בונו, ויהו עלינו
למקום שמה מות זכ, שהיו איננה תחת-
יה במוס התמנונים על תהליך החלוקת,
יש לנו חיסור האיתו לענות כל המוס-
דית לא יוכלו לתעדם מצדקה עניינינו

אשרויות הלול הוגבלו מאד ע"י התיכסוף
האוצי ולפיו אנו רגאים להחזיק רק
5500 מטילות, שההכנסה השנתית מהן ה-
חמישים אלף לירות, את הליצור בברווזיה
שעד כה שיווקנו מפנה כ-80 טון בשו בשו-
נה, אשר להנדיל במידה שנישיג יותר
מקורות לאספקה - באורח שיידים ואף
בצורות אחרות. בענף זה אשר יהיה
להגיע להכנסה שנתית גבוהה.

שאלה קשה היא המטעים. לאחר החלוקה
נטארנו בלו מטעים, כמעט. עלינו לכו-
את הנטיעה בשטח גדול ומרוכז. לפי תוכ-
נון השטחים קבענו את מקום ריכוז המט-
עים ב"מחדרין" וכל סוגי החטע יהוו
שטח של 750 ד'. הכוללים - גננים, עצי-
פרי נטרים, הדורים, סובטרומטיים ובנ-
זוח, השנה ניטע 150 ד' גננים ונטרים
ובשנה הבאה כ-250 ד' עד 300 הדורים
וסוגים מסוימים של סובטרומטיים. נס-
עם קוללת זו השטחים הוון שלש ארבע
שנים מקרובות. ההשקעות הדרושות לכך
גדולות מאד ואפילו היה ניטע ומחכנסו-
תיה בהנה רק בצבור שנים אחדות.

לגן-הירק קבענו שני שטחים: שטח אחד
הכבדה בין ואדי מואלה וואדי אלכסנדר
ואת השטח היותר לאתר הנטיעה ב"מחדרין"
לפי החכמה יושרד הגן מהמטמור ולוונג
בו מחזור פנימי.

למסמור - מלבד השטחים מביב הרמה עד
ואדי מואלה, נקבע עוד שטח של 400
בקירוב, ב"מזר". שטח זה ישמש מקור
הירק לרפת. גם במסמור ננחיה מחזור
נקוד.
השטח החתום, ליד קאקון, נעבע לגידול
פלחה. לאחר שיתיו שטח קבע גורלו סו-
פיה.

ר פ ת. לאחר החלוקה נשארנו עם רפת קט-
נה ונרוחבה רק טיפין טיפין ע"י הני-
דול העצמי, אם כי הרפת היא חיסור
לצנפי המשק החקלאיים, איננו רואים
עתה כל אפשרות להעמידה בשורה הראשו-
נה בתכנית הפיחוח משום שעד כה לא
הצליחנו לגבש אדרה חלופה לשמן כל אוחם
המזכירות שעשינו כדי פעם כדי להנדיל
את הרפת נבמור כבשלונו. לפי שעה ימסור
ענף זה מבחינת "ירק הרעון" ביחס למס-
דיו הכלליים של המשק.

בתסכיתנו לשתה גם ענף המדינה. נעטה
זאת באדמת הדיעה ב"מזר". ענף זה אינו
התן באוד ואף באיזורים החתום לתעום
את מסמור, אלו מקום שגם הוא יחזור
גידום חשוב ע"י ענפי המשק. בראי וראי-
נה דרוש לכך חבר אנשים. נתוצרה לכך
גם השקעות מרובות, אשר אינו לתן גם
כל סומון מצד המוסדות כמו שנה נתוג

הקיבוץ המאוחד יומן העסק גבעת-חיים

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X מ ס י ט ב ה כ ר כ ו ת X
X למלכה ואהרן X
X לחולדת צביה X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X לאולגה ומרץ X
X להולדת חמד X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

השבוע בעבודה

בתחילת השבוע עבדו ב"גת" כ-18-20 חברי, באמצע השבוע עבדו 28 (המרבית הוא נמצא על תלפנו בעבודה). בעוד שבועיים תיכנס עונת ההדרים ב"גת" למלוא הנקמה ויעבדו שם כ-100 פועל, מאתנו כ-40-50 כדי לעמוד בפרץ שלא יעבדו על חשבוננו פועלים שכירים יש לעשות את כל המאמצים לעבוד בכל מספר האנשים בהתאם לצורך. כן עלינו להוסיף עוד כ-10 חברים למקצועות שונים בעונת ההדרים. מבררים עתה דבר זה עם חברי ומקומות עבודה שונים.

מחלקת הנח"ל יוצאת ומחלקה אחרת במקומה-תבוא רק במחציתו הראשונה של פברואר כינאר החתיל נטיעת הכרם ב"מחנה" ולפי התכנות יעבדו בזה יום/כ-35 איש יוצא מכך שבמשך ששה שבועות תשרור מתיחות גדולה בעבודה. אין ספק שצטרפו לחיזור על ידי גיוסים.

באסיפה האחרונה נחקבלו כמועמדים לכינוש משפחה שלמה קליש עם שני ילדים ומשפחה שלום דוב עם שני ילדים. משפחות אלה תבואנה למשק בעוד שבועיים. כן תעבור אלינו בקרוב משפחה משדרה-1.

ועדת העירעורים הנכבד מאתנו לשלוח חברים שני למחנה הדרים. בישיבה המיוחדת דגל בכך, אולם לא הגיעו למלח החלטה והצעת, כי המזכירות אינה יכולה אפשרות להגשים זאת במשכנו הנוכחי.

השבוע הגיע חלק מצבורי הקצוות לשם "המדרין". ביום א' הגיע מכונית הקליט ואנו ניגשים, בשעת טובה ומוצלחת, לקצוות באר בשם בו יורכזו מיטב מעל-נו. מי יחזר וימכו שם מים בשק והחית זה תחלה טובה לשיעורם משענה ולהתפתחות העתיד.

יום נ"ה טבת תשי"ג 1952.12.26

יומן מס. 179

מיומן המזכירות

חלוקת המכונות החקלאיות

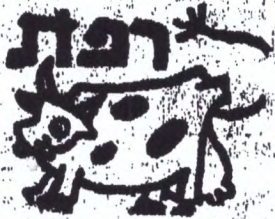
עם ראשית העיבוד הנטרד של ענפי השרה תבענו מהאיחוד לחלק את המכונות החקלאיות. נערכה רשימה של כל המכונות וכלי עבודה, הרוזמנה ועדה להערכתם והוחל בדיון על שתי ההצעות של שני הצדדים. הילוקי הדעות היו כאלה שאמר היה לבשר על פניהן, אולם נהגלה כי האיחוד משתדל בצורות שונות להשהות את החלוקת הסופית משום שבחלוקת הזמנים זכה ביתרון מה שלא בהתאם לאחוז המגיע להם, התחיל בכך שהם תבעו לחלק יחד עם המכונות החקלאיות גם את המכונות והסכמנו לכך. לאחר מכן הודיעו שהם יסכימו לחלק רק כאשר יוקבע אחוז החלוקה הקבוע. התחלנו לטפל בדבר והתברר עד מהרה, לפי הדיונים בועדת השלשה כי זה ענין לזמן ממדוך. האיחוד חזר בו מתביעה זו והציג דרישה אחרת - לחלק יחד עם המכונות החקלאיות את כל שאר המכונות שאין להן כל קשר עם הענין הנידון, כגון - גרוטור, מכון קידור, מערביל, מגרסה, מדגרות ועוד - מכונות שהן תחייבה ע"ל בשימוש משותף במשך השנה הקרובה, לא הסכמנו לדעתם והתקיים בירור בוועדה השלושה. הדיון שוב לא טוכס ואנו תבענו בכתב מהועדה להחליט על חלוקה סיינית. כן הודענו לחברי הוועדה, כי לא נסכים לחלק אובייקטים נוספים עד אשר תחולקנה המכונות החקלאיות.

51

בשאלות החלוקה

(מסקנות ועדת הבוררים שנוסחו וסוכמו ב-24 לאפריל ש.ז.)

- א. אין להוציא או להשחמש בחומרים ומיבנים, העומדים לחלוקה, מהנקודה הישנה - אלא בהסכמת שני הצדדים או לאחר הכרעה של ועדת הבוררים.
- ב. אין לעשות שינויים או להעביר מיבנים ומתקנים, העומדים לחלוקה - אלא בהסכמת שני הצדדים או לאחר הכרעה של ועדת הבוררים.
- ג. אין האיחוד רשאי לבנות מיבנים או להוסיף למיבנים הקיימים בנקודה הישנה בתקופת המעבר - אלא בהסכמת הקבה"מ או לפי הכרעה של ועדת הבוררים.
- ד. חלוקת החדרים ומסירתם תהיה כדלקמן:
 - עם גמר שלב ב' של בנייה בנקודה החדשה ימסור האיחוד לקבה"מ 30 חדרים בבתיים בנקודה הישנה.
 - הקבה"מ יחזיר לאיחוד 5 חדרים בובליט ו-15 חדרים בצריפים.
 - עד ה-1 ביוני ש.ז. יחזיר הקבה"מ לאיחוד תמורת כל חדר וחצי שקיבל בבתיים - חדר בצריף או בובל.
 - מכאן ואילך ימסור הקבה"מ תמורת כל חדר וחצי בבית שיקבל מהאיחוד - חדר בצריף או בובל לפי היחס-עד גמר שלב ב' כפי שצויין לעיל.
- ה. משק בית-הספר של האיחוד יועבר לנקודה החדשה עד ל-1 באוגוסט ש.ז. על לאותו התאריך יפונה השטח כולו.
- ו. הועדה מאשרת את ההסכם בין שני הצדדים על חלוקתה של מרפאת השיניים והמכונות לריפוי פיסיקאלי לפי ההערכה שנעשתה ע"י ד"ר ויטנברג (קו"ח) בסכומים הבאים: הערך הכולל של מרפאת השיניים והמכונות לריפוי פיסיקאלי הוא - 1607 ל"י. מזה יקבל הקבה"מ את מרפאת השיניים בערך כולל של 1207 ל"י והאיחוד יקבל את המכונות לריפוי פיסיקאלי בערך כולל של 400 ל"י. הועדה רושמת לפנייה שההפרש בסך 283 ל"י המגיע לאיחוד לצורך השואת האחוזים המגיעים להט - יובא בחשבון לזכות האיחוד בחלוקת מכונות אחרות שחולקו או שתחולקנה על בסיס השער הנמוך (הערכת המכשירים לפי קו"ח).
- ז. הועדה מודיעה לשני הצדדים, שהישיבה הבאה תוקדש לדיון על חלוקת הרכוש של הענפים הבאים: הנעלה והלבשה (כולל) ולא תיגש לשום דיון אחר לפני ששאלה זו תיפתר. לאחר ההכרעה בשאלות הרכוש של הנעלה והלבשה (כולל) יכנס לחוקתו ההסכם על המרפאה.

26

זה חודשיים שאנו עובדים
 כלומר במכונת החליבה החדשה.
 שמלבד תקלות טכניות שוטפות עובד הפנ-
 ג'ון באיטון. עובדים שני חולבים ביום
 (בשתי משמרות) ג'ורג' אחד בלילה.

למי שעה השגנו בשיטת חדשה זו מטה
 אחת העבודה היא נוחה, העובד אינו
 צריך להתחמף ולהיט כדים כבדים. הוא
 רוחץ את עיניו חמה, אשר נמצא בגובה
 ידיו במים חמים, הנמצאים אף הם לידו,
 מפעיל את ברז הווקוס ומרכיב את גביעי
 החליבה. החלב נכנס מעטין חמה לצנצנה
 זכוכית וע"י טיבוד שני של הכרז הוא
 נשאב לצנצנת מוכנית במחלבה. משם הוא
 נשאב אל המגנזון בו הוא מתקרר ומגיע
 לסמפרטורה של 2 מעלות. מהמגנזון הוא
 נוזל לסנק פרמוס ונשמר שם עד למשלוח.

בזמנו נאלצנו לבנות את הסנק הטר-
 מיט ממלדה ישנת, אשר צומח בחומר פלסטי.
 יש להניח שנהיה צריכים להחליטו במשך
 הזמן בסנק נידרסטטה מיוחד לאיסוף החלב.

סיום הוטבה בשיטת החליבה החדשה
 המטרה השנייה: הסכום בימי עבודה.
 מנגנון החליבה מיועד למספר כמול של
 פרות, שאליו נגיע אולי בעוד שלש
 שנים. הזמן אשר דרוש לחליבה 85 פרות
 אינו עומד ביחס לזמן הדרוש לניקוי
 המנגנון: חולבים 2 שעות ומנקים
 שעה וחצי. ויחס זה אינו מאפשר לנו
 להפיק את מלוא הפירות מהמכונה. אנו
 מחפשים דרכים להגיע לפירות עבודה גם
 במספר הנוכחי של החולבות בעדר.

בחור מכון החליבה וסביבו ישנו
 עוד עבודה שיש לסיימו. נקודות כי
 עבודות אלה תבוצענה תוך זמן קצר
 ואז נהנה מלוא הנאה ממפעל מסקי השוב
 זה.

יש לנו ביום 975 ליטר חלב. בימים
 האחרונים היו מספר המלטות, אך רוב
 המלטות ואחז העליה בתנובת החלב
 היוינה בחודשים - נואר-פברואר.

מצב התעבורה בעדה, פרט ל-5-6 פרו
 טוב למדי ואין לחשושנו למצב בשטח זה
 שהיה לפני טנה בוחם הישנה. את החטבה
 יש לקרוב באופן ושיד על החנאים הטובים
 יותר בשוכנו ועל תרעיה במרעה.

בימים אלה הוחל בהקמת שתי סככות
 לגידול ואם השלמתן לא תישקף זמן רב,
 הוי שגם טואו של הגסט הראשון רובן של
 הערה יהיה חחה בגי.

במשך מדרע קנינו 10 עגלות חלב
 ו-4 מתן כבר הגיעו לסנק. אנו נוסדים
 להאסטר עם ציר משל בצמק בית-שאן,
 תרצה למכור את עגלת העגלות.

בימים אלה התחיל לעבוד מצלם מניו
 הזרועה "אוי". שצילם שם את

שאלות החלוקה

בזמן האחרון חלה המטקה בעבודה
 של ועדת הבדורים (בר-עם מעין החודש
 ואביה מלך ממסדו השגון). התברר שקצב
 מחלתו של הח' מלך הוא לא יוכל להמ-
 שיך במילוי הפקיד זה. חברי האיחוד
 התקשו למצוא בסניכה הקרובה אדם שימלא
 את מקומו והם הציעו שהח' בר-עם ישמש
 כבודר יחיד. קיבלנו את ההצעה והיא
 עדיין טעונה אישור המרכז החקלאי.

עד כה סימלו בענייני החלוקה שני
 חברים - פלק ואליקים - ורוב בעיות
 החלוקה חובאו לדיון במזכירות. מישי-
 בת המזכירות השכוע הציע פלק לבחור
 כועדה לחלוקה בה 5 חברים ושחפיקיה
 יהיה לברר את כל הבעיות הקשורות בה-
 לוקה. במידה שיהיה צורך בכך יובאו
 השאלות לדיון גם לעורום רחב יותר
 (המועצה או האסיפה). הוצעו לוועדה -
 אלקים, יחושע, יוסף שנער, יעקב קופלר
 ופלק. ההצעה חובא לאישור באסיפה הקרו-
 מה.

אנו מטפלים עתה במספר בעיות חלוקה
 חשובות: ביה-החרושת, ההבתניה, הערכת
 המיכנים במחנה וחלוקה מיבני המשק
 העובדים להעברה.

"גת" - בחודשים האחרונים לא היה
 כל תזונה בעמדתם של שני הצדדים.
 עמדת האיחוד - כי החמורה ל-7 אחוזים
 הנמסרים להם ב"גת", תיוקף על השכר
 החוב, שנתיה הייבים להם בעד הרכוש
 שלא ניתן להעברה ותנשאר כרשותנו.
 עמדתנו - שהחמורה צריכה להנתן לנו
 באמצעי ייצור, דהיינו - בנינים
 לייצור ומכונות. בשאלה זאת קיימנו
 מספר בירורים עם האיחוד ובישיבה האחר-
 וניתה השתתפו גם הח"ח בגעני וכבודר.

סוכם - את הערכת האחוזים ב"גת" יש
 לעשות לא לפי ערכם של המיכנים והמכו-
 נות, כי אם לפי ערכן הכלכלי של מפעל
 זה במשק. לפי הסיכום הזה נקבל תמורה
 האחוזים ב"גת" את ההבתניה ואת
 חלקו של האיחוד בלול האמריקאי. במקרה
 ויגיעו לנו לפי החשבון אוכיוקטיים נוס-
 פים נקבלם במיכנים ובמכונות. במקרה
 ולפי הערכה יעלה ערכם של ההבתניה
 והלול האמריקאי על ערכם של האחוזים
 ב"גת" - נשלט את ההפרש בכסף.

לפי הסיכום הזה ההבתניה כבר עברה
 לרשותנו ובעונה העבודה החדשה נעבוד
 כלי חברי האיחוד. בעשה ממך של כל
 המכונות וכלי עבודה וכן נושם מחסן
 החומרים (עץ וברזל), שהוא עדיין משו-
 חת. את נעקם בטחון יהיה עלינו לשלם
 בכסף.

אנו נתפלים בקשיים גדולים בחלוקה
 המיכנים והיחידים להעברה (מחיר למיבני
 הבדורים שבעד חילוף). הצבחת המיכנים
 האים ע"י הועדה, שמונתה בשנת ע"י
 המרכז החקלאי, שלם נסתלקה. בחבר
 זאת שתי ביום ממפעל העבודה של המיכנים
 שגם הערכה המיכנים אינו לא יוכל
 להפיק בוחם ואנו מחפשים למצוא אדם
 חכם לתפקיד זה. חלק מהמיכנים הנ"ל
 יצרכו לפי כמות התמכרים שהוטענו